

ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน

นิยม รีมไธสง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรม

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**IMAGES OF THE YOUTH BEHAVIOR
IN PRESENT SOCIETY**

NIYOM RIMTHAISONG

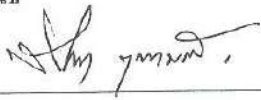
**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for The Master of arts in Fine and Applied Arts
Academic Year 2013
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง	ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน
ชื่อผู้วิจัย	นิยม ริมไธสง
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ พันธุ์เทียน

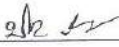
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม

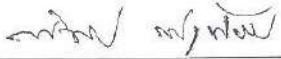

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

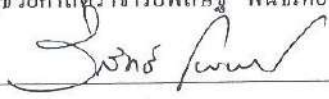
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พีระพงษ์ กุลพิศาล)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ พันธุ์เทียน)

กรรมการและเลขานุการ
(ดร. วิสิทธิ์ โภธิวัฒน์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน
ชื่อผู้วิจัย	นิยม ริมไธสง
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ พันธุ์เทียน
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน ได้แก่ เอมีล โนลเด, แอนสท์ ลุควิก เคียร์ชเนอร์, อีคอน ซิลเลอร์ ในประเด็นการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์, ชุดสี, กลวิธีการระบายสี และ 2) สร้างสรรค์จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริติกบนผ้าใบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ของศิลปินสามคน จำนวนสิบสองภาพ กำหนดวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาพจิตรกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวนสี่ชิ้น และแบบสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน ได้แก่ เอมีล โนลเด, แอนสท์ ลุควิก เคียร์ชเนอร์, อีคอน ซิลเลอร์ พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานที่พบ คือ การยืด บิดงอ การดึง ทำให้สั้น เกี้ยวพัน ชุดสี การใช้สีที่หลากหลาย ทั้งสีโทนร้อน และสีโทนเย็น ในอัตราส่วน 80:20 ส่วนใหญ่ใช้สีคู่ตรงข้าม กลวิธีการระบายสีมีทั้งแบบซับซ้อนกัน สีหนา เคลือบเรียบ ทิ้งสีแปร่ง แสดงลีลาอยู่พู่กัน

2. การสร้างสรรค์จิตรกรรมสำแดงพลัง อารมณ์ เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริติกบนผ้าใบ มีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในลักษณะ บีบ ยืด บิดงอ ขยายให้ใหญ่เพื่อสร้างพลังและอารมณ์ความรู้สึก ชุดสีที่ใช้เพื่อการสร้างบรรยากาศพื้นหลังมีความหลากหลายสี ด้วยการเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามหลายๆ คู่ กลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆหลายชนิด รวมทั้งใช้เกรียงไม้แบนๆ ปาดและแต้มสีเพื่อสร้างความรู้สึกน่าเกลียดน่ากลัวในภาพ

คำสำคัญ: ภาพสะท้อน พฤติกรรมเยาวชน

Title	Image of the Youths Behavior in the Present Society
Author	Niyom Rimthaisong
Program	Fine and Applied Arts
Major Advisor	Associate Professor Pirapong Gulpisal
Co-Advisor	Associate Professor Prapai Weeraamorngul
Co-Advisor	Assistant Professor Pisit Puntien
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study Abstract Expressionism paintings of three artists ; Emil Nolde, Ernst Ludwig Kirchner, Egon Schiele in aspects of distorting of human figure, palette and Painting Techniques and 2) to create four paintings in acrylic on canvas in subject matter of "Image of The Youths Behavior in the Present Society". The sample included twelve Abstract Expressionism paintings of three artists ; Emil Nolde, Ernst Ludwig Kirchner, Egon Schiele, which were obtained through purposive sampling random. Tools were four paintings created by the researcher and interviews. Data was collected from three art experts through Applied Delphi Technique.

The findings revealed as follows:

1. The distortion of human figures in Abstract Expressionism paintings of three artists ; Emil Nolde, Ernst Ludwig Kirchner, Egon Schiele included : stretching, twisting, pulling and shortening and interlocking. The palette consisted of colors showing ratio of warm and cool colors were in 80 : 20, with mostly complementary colors. The painting techniques were; glazing, impasto, flat painting and leaving brush strokes.

2. To create four paintings in acrylic on canvas in subject matter of "Image of The Youths Behavior in the Present Society" by the researcher, the distorting of human figure were done by squeezing, stretching, twisting and enlarging to build up emotion and feeling. In case of palette of colors, the researcher used various of complementary colors on the background. The painting techniques were applied with different tools, including wooden knife to drag and dab pigments, in order to create feelings of hatefulness and ugliness.

Keywords : Image, The Youths Behavior

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ ความเอาใจใส่และความเมตตากรุณาจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมและประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ พันธุ์เทียน กรรมการที่ปรึกษา และดร.วิสิทธิ์ โพธิวัฒน์ กรรมการและเลขานุการ ตลอดจนคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นฐานที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทวี รัชนิกร ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ทางความคิด อีกทั้งกนิสัยในการแสวงหาความรู้อย่างไม่หยุดนิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวาษา อาจารย์นุกุล ปัญญาดี ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเก็บข้อมูล รวมทั้งความรู้ ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและพัฒนาผลงาน

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกคนที่ได้ช่วยอนุเคราะห์ประสานงานด้านต่างๆ และให้บริการด้วยความมีมิตรไมตรียิ่ง

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณพ่อ คุณแม่ รวมทั้งครอบครัวริมไทรสง และนักศึกษาปริญญาโท สาขาศิลปกรรม รุ่น 1 และรุ่น 2 ทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นแรงใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

นิยม ริมไทรสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์.....	6
พฤติกรรมของเยาวชน.....	21
รูปแบบทางศิลปะ.....	30
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ.....	33
หลักการจัดภาพ.....	48
การบิดเบือนรูปทรง.....	51
ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์และสร้างสรรค์.....	63
ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน รวมผลงาน 12 ภาพ.....	63
ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	101
การสร้างสรรค์ผลงาน.....	102
การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2.....	108
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	118
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	118
วิธีดำเนินการวิจัย.....	118
สรุปผลการวิจัย.....	119
อภิปรายผลการวิจัย.....	120
ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	126
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	127
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	129
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	133
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ.....	136
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	140
ประวัติผู้วิจัย.....	151

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูลตามเทคนิคเดลฟายประยุกต์.....	59
2	แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูลตามเทคนิคเดลฟายประยุกต์.....	61
3	สรุปการวิเคราะห์ภาพของ อิมิว โนลเด.....	72
4	สรุปการวิเคราะห์ภาพของ แอนสท์ ลุดวิก เกียร์ชเนอร์	81
5	สรุปการวิเคราะห์ภาพของ อิกอน ซิลเลอร์.....	90
6	สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์.....	91
7	ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 1 “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 5”.....	141
8	ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 2 “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 6”.....	143
9	ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 3 “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 7”.....	145
10	ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 4 “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 8”.....	147
11	ตารางสรุปการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 1-4.....	149

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	“สวนดอกไม้” (Blumengarten).....	13
3	“พิธีฝังศพ” (The Burial).....	13
4	“สี่ประติมากรรมไม้” (Vier Holzplastiken).....	14
5	“ภาพเหมือนตัวเองเป็นทหาร” (Self-Portrait as a Soldier).....	15
6	“นักโทษสงครามชาวรัสเซีย” (Russian prisoner of war).....	17
7	“ภาพเหมือนตัวเองใส่เครื่องแบบ” (Self-Portrait in uniform).....	17
8	“เสียงกรีดร้อง” (The Scream).....	19
9	“เด็กป่วย” (The Sick Child).....	19
10	“ฝูงสุนัขจิ้งจอก” (Foxes).....	20
11	“เสือ” (Tiger).....	21
12	วงจรัสธรรมชาติ.....	42
13	ระดับความอ่อนแก่ของสี.....	43
14	ตรึงไม้กางเขน (Crucifixion).....	64
15	ผู้หญิงกับผีเสื้อราตรี (Women and Pierrot).....	66
16	ชีวิตของพระเยซู (The Life Of Christ).....	68
17	เต้นรำรอบวัวสีทอง (Dance Around the Golden Calf).....	70
18	“ศิลปินกับนางแบบ” (The Artist and Model).....	73
19	กองทหารปืนใหญ่ (Artillerymen).....	75
20	ภาพเหมือนตนเอง (Douple – portrait).....	77
21	ท่ามกลางสตรี (Between Women).....	79
22	สวมกอด (The Embrace).....	82
23	เปลือย (Desnudo – femenino).....	84
24	นักสู้ (Fighter).....	86
25	ความยุ่งเหยิง (Tumblr).....	88

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
26	ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 5”.....	93
27	ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 6”.....	95
28	ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 7”.....	97
29	ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 8”.....	99
30	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 5”.....	102
31	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 6”.....	103
32	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 7”.....	105
33	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 8”.....	106
34	การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 5”.....	109
35	การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 6”.....	111
36	การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 7”.....	113
37	การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4 “โง่เขลา เขวชน หมายเลข 8”.....	115
38	“ภาพโง่เขลา เขวชน หมายเลข 5”.....	134
39	“ภาพโง่เขลา เขวชน หมายเลข 6”.....	134
40	“ภาพโง่เขลา เขวชน หมายเลข 7”.....	135
41	“ภาพโง่เขลา เขวชน หมายเลข 8”.....	135
42	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน.....	137
43	ผู้วิจัยและอาจารย์ทวี รัชนิกร ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1.....	137
44	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน.....	138
45	ผู้วิจัยและผศ.ธนา เหมวงษา ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2.....	138
46	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 วิเคราะห์ผลงาน.....	139
47	ผู้วิจัยและอาจารย์นุกูล ปัญญาดี ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3.....	139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สาเหตุจากความเจริญทางสื่อและเทคโนโลยี ทำให้พฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดี ส่งผลทำให้เกิดความเสื่อมในด้านพฤติกรรมที่ขัดต่อประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย เช่น พฤติกรรมทางเพศ การติดสารเสพติด การมั่วสุมตามแหล่งสถานเริงรมย์ การก่อเหตุทะเลาะวิวาท การติดเกม การเล่นเกมพนัน ซึ่งทำให้ขาดความมีระเบียบวินัย มีค่านิยมที่ผิดๆ และซึมซับสิ่งต่างๆ เหล่านี้เข้ามาโดยไม่รู้ตัว และกระทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ อีกมากมาย

จากปัญหาเหล่านี้เนื่องจากสภาพสังคมที่เสื่อมถอย เยาวชนส่วนหนึ่งมาจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา หรือเยาวชนที่อยู่ตามแหล่งชุมชนแออัดที่ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกวิธี ขาดการศึกษา คือ ไม่เชื่อฟัง ยากที่จะอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีได้

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้รู้จากสื่อต่างๆ ทำให้เราทราบว่าสังคมได้เสื่อมถอยลงมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมเยาวชนที่แสดงออกในทางที่ไม่ดี การกระทำส่อไปในทางทำลายคุณธรรมที่ดีงามของสังคม ประเพณีและวัฒนธรรม ข้าราชการต่างๆ ที่ได้เผยแพร่พฤติกรรมของเยาวชนที่สร้างความเสื่อมถอยและก่อความวุ่นวายให้กับสังคม ครอบครัวและอนาคตของตนเอง จึงได้สะท้อนภาพพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน โดยสื่อด้วยภาพคนที่ไม่สวมเสื้อผ้า เพื่อบ่งบอกถึงบุคคล เยาวชนทั่วไปไม่มีศ สักดิ์ ภาพสัตว์ หมายถึง ความมีคบอด ยากต่อการอบรมสั่งสอน บอกไม่ได้ ไม่เชื่อฟังคำพูดของผู้อาวุโส ผู้วิจัยเกิดความต้องการ ที่จะให้พฤติกรรมปรับเปลี่ยน อยากจะให้สังคมตระหนัก เพื่อหาทางแก้ไข ช่วยเหลือให้ดีขึ้นเหมือนเดิม

ผู้วิจัยเชื่อว่าถ้าเราเอาใจใส่ตรวจตรา บังคับกฎหมายให้มีการปฏิบัติตาม หน่วยงานสำคัญต่างๆ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน มาดูแล รักเข้าใจ ให้ความ ใช้คำพูดดีๆ เราจะสามารถดึงเยาวชนกลับมาเป็นเด็กเยาวชนปกติในสังคมของประเทศไทยได้อย่างมีคุณภาพตลอดไป (สมพงษ์ จิตระดับ สุอังคะวาทิน, 2554, มติชน, น.7)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมของเยาวชนเหล่านี้จึงได้ทำการวิจัยขึ้นมาเพื่อสะท้อนภาพพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้สังคมตระหนักเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน ได้แก่ เอมีล โนลเด (Emil Nolde) ได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ แอนสท์ ลูดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner) ได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ และอีกอน ซิลเลอร์ (Egon Schiele) ได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาคัดเลือกให้ในขั้นต้นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีความหลากหลาย หลังจากนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาได้คัดเลือกแบบเจาะจงให้ตรงประเด็นคนละ 4 ภาพ รวมผลงาน 12 ภาพ ในการศึกษาผลงานของศิลปินทั้ง 3 คน เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการศึกษาข้อมูลในประเด็น

- 1) การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์
- 2) ชุคสี
- 3) กลวิธีการระบายสี

2. เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชน โดยสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ที่มีการบิดเบือนรูปมนุษย์ และไม่เหมือนจริง ของเอมีล โนลเด จำนวน 10 ภาพ แอนสท์ ลูดวิก เคียร์ชเนอร์ จำนวน 10 ภาพและอีกอน ซิลเลอร์ จำนวน 10 ภาพ รวมทั้งสิ้น 30 ภาพ

กลุ่มตัวอย่าง

ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ของศิลปิน 3 คน ของเอมีล โนลเด จำนวน 4 ภาพ แอนสท์ ลูดวิก เคียร์ชเนอร์ จำนวน 4 ภาพ และอีกอน ซิลเลอร์ จำนวน 4 ภาพ รวมทั้งสิ้น 12 ภาพ โดยกำหนดวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling Random) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผลงานที่มีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์
2. เป็นผลงานที่มีการใช้ชุกสีไม่เลียนแบบธรรมชาติ
3. เป็นผลงานที่ใช้กลวิธีการระบายสี แบบทิ้งรอยฝีแปรง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ศึกษาภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน เอมีว โนลเด จำนวน 4 ภาพ แอนสท์ ลูควิก เคียร์ชเนอร์ จำนวน 4 ภาพ และอีคอน ซิลเลอร์ จำนวน 4 ภาพ รวมทั้งสิ้น 12 ภาพ ในประเด็น การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ชุดสี กลวิธีการระบายสี และ ศึกษาพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน

ตัวแปรตาม ผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์สะท้อนภาพพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ของศิลปินตามขอบเขตที่กำหนด ผลงานที่ศึกษาเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นในอารยธรรมของศิลปะที่จัดทำจากศิลปินตะวันตก ข้อมูลภาพผลงานได้จากเอกสาร หนังสือศิลปะที่พิมพ์จากต่างประเทศ เว็บไซต์จากต่างประเทศ ถือเป็นข้อมูลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับผลงานจริงมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. นำความรู้เรื่องเยาวชนมาสร้างสรรคงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ไปใช้ในการเรียนการสอนศิลปะในสถานศึกษา
2. สามารถให้การศึกษากับเยาวชนถึงแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติอันไม่พึงประสงค์
3. สร้างความตระหนักในพฤติกรรมของเยาวชน ให้หน่วยงานองค์กรต่างๆ ในสังคมไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาได้
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้จะทำวิจัยลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสำแดงพลังอารมณ์ (Expression) หมายถึง การแสดงออกของภาวะจิตใจที่ได้รับการกระทบหรือกระตุ้นให้เกิดมีการแสดงออกต่อสิ่งที่มากระตุ้นอารมณ์ มาจากภาษาอังกฤษ (Emotion) มีความหมายว่าการเกิดการเคลื่อนไหว หรือภาวะที่ตื่นเต้น อารมณ์เป็นความรู้สึกภายในที่เร้า ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ ไม่พึงพอใจ หรือรวมกันทั้งสองกรณี อารมณ์เป็นสิ่งที่ไม่คงที่มีการแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

พฤติกรรมเยาวชน (Behavior Youth) หมายถึง กิริยาของเยาวชนที่แสดงออกมาในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดในสังคมปัจจุบัน และเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องร่วมมือกันแก้ไขอย่าง

เร่งด่วน เช่น พฤติกรรมทางเพศ การติดสารเสพติด การมั่วสุม การทะเลาะวิวาท การติดเกม การเล่นเกมพนัน เป็นต้น

สังคมปัจจุบัน (Present Society) หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีระเบียบกฎเกณฑ์ และความเชื่อถือที่สำคัญๆ ร่วมกันขณะนั้น ตลอดจนมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกันเอง และระหว่างบุคคลกับกลุ่มสังคม

ภาพสะท้อน (Images) หมายถึง ภาพพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันที่แสดงออกมาในด้านที่ไม่พึงประสงค์

การบิดเบือน (Distortion) หมายถึง การเปลี่ยนรูปทรงให้ต่างจากความจริงโดยการยืดหรือการดึง การบิด การทำให้ใหญ่ขึ้น ทำให้เกินจริง เพื่อสร้างอารมณ์และสื่อความหมายต่างๆ

ชุดสี (Color) หมายถึง สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์แต่ละชิ้น

กลวิธีการระบายสี (Coloring Techniques) หมายถึง การระบายสีอะคริลิก ให้มีลักษณะต่างๆ ทั้งเรียบและหยาบเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมตามแนวลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

สีอะคริลิก (Acrylic Paint On) หมายถึง สีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวก อะคริลิก (Acrylic) หรือ ไวนิล (Vinyl) เวลาจะใช้นำมาผสมกับน้ำ

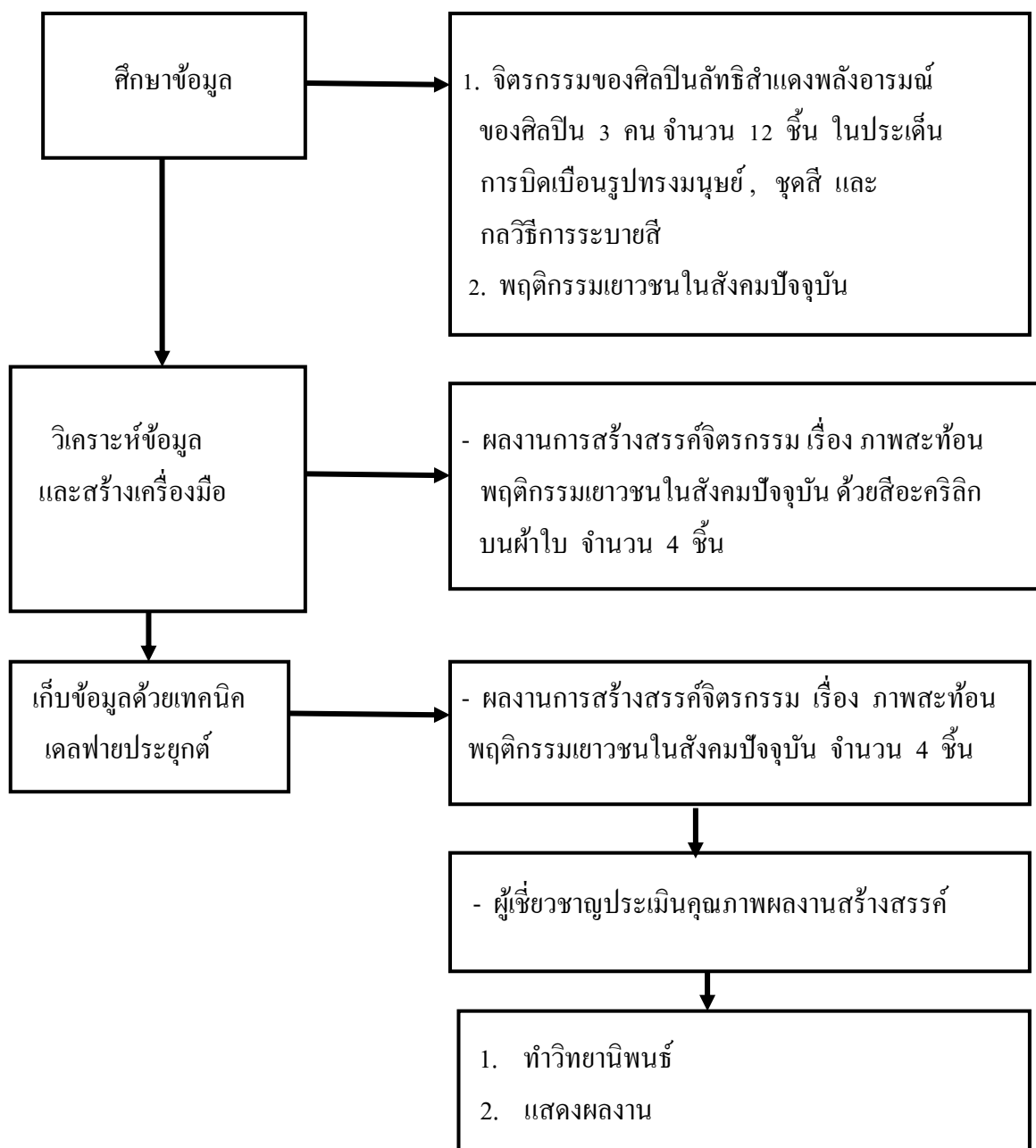
เอมิล โนลเด (Emil Nolde) เกิดวันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 1867 ประเทศเดนมาร์ก มีชื่อเสียงด้านจิตรกรรม ภาพพิมพ์ ยุคดีปรีคเคอ, ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบเยอรมัน ลักษณะงานรุนแรง น่ากลัว ภาพวาดลายเส้นมีความหนักแน่นเด็ดขาด รูปทรงบิดเบี้ยว การใช้สีของเขามีความเด็ดเดี่ยวให้อารมณ์ยิ่ง

แอสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner) เกิดวันที่ 6 พฤษภาคม 1880 ประเทศเยอรมัน การศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคแห่งดเรสเดิน ยุคดีปรีคเคอ, ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบเยอรมัน ผลงานจิตรกรรม ภาพพิมพ์ และประติมากรรม

อีกอน ชิลเลอร์ (Egon Schiele) เกิดวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ.1890 เป็นจิตรกรชาวออสเตรีย ผู้ได้รับอิทธิพลจากกุสตาฟ คลิมต์ ชิลเลอร์ เป็นจิตรกรเขียนภาพคน (Figurative Painter) คนสำคัญของต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 สิ่งที่เด่นของงานของชิลเลอร์คือความเข้มข้น (Intensity) และงานเขียนภาพเหมือนตนเองหลายภาพที่เขียนขึ้น ร่างที่บิดเบือนและเส้นที่แสดงออกทางอารมณ์เป็นลักษณะของงานเขียน และ งานวาดเส้นของชิลเลอร์ทำให้เป็นจิตรกรคนแรกๆ ของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ใช้วิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์โดยเลือกภาพศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 12 ชิ้น จากศิลปิน 3 คน เพื่อนำมาสังเคราะห์ให้สัมพันธ์กับงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์สะท้อนภาพพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์
2. พฤติกรรมเยาวชน
3. รูปแบบของศิลปะ
4. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
5. หลักการจัดภาพ
6. การบิดเบือนรูปทรง
7. ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

ประวัติความเป็นมา นิยาม และปัญหาว่าด้วยความเป็นจริงของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

ศิลปะลัทธิแสดงอารมณ์ เริ่มเมื่อถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 บทบาทอันโดดเด่นของศิลปินอีกกลุ่มหนึ่งได้ก่อตัวขึ้นในประเทศเยอรมนี และรู้จักกันในนามของศิลปะลัทธิแสดงอารมณ์ ซึ่งคำว่า “ศิลปะลัทธิแสดงอารมณ์” นี้ เป็นคำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมศิลปะ 2 กลุ่ม คือ “กลุ่มสะพาน” และ “กลุ่มคนจี่ม้าสีน้ำเงิน” แม้จะมีศิลปินชาวเยอรมันเป็นหลักแต่ก็มีศิลปินชาติอื่นในยุโรปร่วมด้วย

แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ คือ ศิลปินผู้นำ “กลุ่มสะพาน” โดยมีศิลปินอีกหลายต่อหลายคนร่วมอยู่ในกลุ่มนี้ เช่น ชมิคท์ รอทลูฟฟ์ เฮกเกิล เอมีว โนลเด มุลเลอร์ คอลลิวิทซ์ ศิลปินกลุ่มนี้ได้พบปะกัน ปรึกษาเป้าหมายและแนวทางที่จะขยายแนวคิดให้กว้างออกไป เพื่อต่อต้านแนวคิดของศิลปะตามหลักวิชาหรือศิลปะแบบอะคาเดมี ในเยอรมนี โดยพยายามปลุกฝังศิลปะที่แสดงอารมณ์และรูปแบบอย่างใหม่ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับศิลปะเยอรมันในอดีต คำว่า “สะพาน” แสดงนัยถึงสะพานที่เชื่อมต่อกับความคิดและปฏิบัติการของศิลปินเข้าด้วยกัน ศิลปินกลุ่มสะพานเปิดนิทรรศการผลงานศิลปะครั้งแรกปี ค.ศ. 1906 (พ.ศ.2449) ในเมืองเดรสเดน และครั้งต่อมาในปีถัด

มา ต่อมาศิลปินกลุ่มนี้ได้ย้ายเข้าไปมีบทบาทอยู่ในกรุงเบอร์ลิน นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1911 (พ.ศ.2454) และสร้างสรรค์งานต่อมาจนถึงสงครามโลกครั้งแรก

ศิลปินกลุ่มสะพาน มิได้มีข้อตกลงทางด้านแนวคิดและความงามอย่างแน่นอนตายตัวต่างมีความรู้สึกนึกคิดร่วมและแสดงบุคลิกเฉพาะตัวของแต่ละคนในผลงาน ได้รับอิทธิพลทั้งจากศิลปะยุโรปในอดีต ศิลปะของศิลปินเยอรมันในอดีตและศิลปะร่วมสมัยในฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะลัทธิรุนแรง ในฝรั่งเศสซึ่งมีบทบาทในระยะเวลาใกล้เคียงกันขณะนั้นหรืออาจจะกล่าวได้ว่า ศิลปะลัทธิแสดงอารมณ์ และศิลปะลัทธิรุนแรง ได้แบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนกระบวนการแบบทางศิลปะต่อกันเป็นอย่างมากก็ได้

ความสำคัญและอิทธิพลในจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เป็นคำที่ใช้คล้ายกับคำว่า ลัทธิโรแมนติก (Romanticism) ซึ่งมีความหมายทั้งเฉพาะเจาะจงและใช้ทั่ว ๆ ไป เพื่อที่จะใช้ระบุถึงปรากฏการณ์ทางศิลปะได้อย่างรัดกุมในความหมายกว้างๆ คำๆ นี้ใช้อธิบายให้เห็นถึงงานศิลปะ ซึ่งถืออารมณ์เป็นสิ่งสำคัญเหนือกว่าความคิด และศิลปินใช้สื่อ (Media) เพื่อสำแดงพลังอารมณ์ภายใต้ข้อตกลงเกี่ยวกับสุนทรียะทางศิลปะเพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าว งานศิลปะแนวนี้ศิลปินจึงมักจะเลือกเนื้อหาที่มีความเร้าใจ สร้างอารมณ์อันเข้มข้นให้กับผู้ชม เช่น การต่อสู้ ความโกรธ ความทุกข์ทรมาน ความตาย และการแสดงออกมักจะเน้นไปที่การแสดงออกด้วยการใช้สีในลักษณะของเส้นซึ่งเกิดจากการแสดงออกด้วยอารมณ์ฉับพลันทันที

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เช่นนี้พบได้ในงานศิลปะทุกยุคทุกสมัยและทุกวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างกันทางความเข้มข้นของอารมณ์ที่ศิลปินถ่ายทอดออกมาด้วยอย่างเช่น จิตรกรรมและภาพถ่ายเส้นของเรมбранท์ (Rembrandt) ภาพพิมพ์เทคนิคเอชชิง (Etching) ของโกยา (Goya) ฯลฯ

ส่วนการใช้ในลักษณะแคบลงมา ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เป็นคำที่รวมเอางานของศิลปินจำนวนมาก ซึ่งมีหลายรูปแบบ ในระหว่างปลายทศวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งศิลปินตระหนักถึงเสรีภาพที่จะแสดงโลกทัศน์ส่วนตัวออกมา โดยถ่ายทอดอารมณ์และประสบการณ์ภายใน ไม่ว่าจะเป็นความเกรี้ยวกราด พลุ่พล่าม ความลึกลับ อารมณ์รุนแรงสู่สายตาของผู้ชม ในช่วงนี้ชาวตะวันตกได้เริ่มปรับทัศนคติของเขาที่เกี่ยวกับมนุษยศาสตร์สาขาต่างๆ ไม่จำกัดเฉพาะทัศนศิลป์เท่านั้น ยังรวมไปถึงดนตรี วรรณกรรมอีกด้วย

บุคลิกภาพของศิลปินที่เต็มไปด้วยอารมณ์อันรุนแรง เริ่มเป็นที่รับรู้กันในช่วงทศวรรษที่ 1870 ศิลปินที่อ่อนไหว เจ้าอารมณ์ ทนทุกข์ทรมาน จากความคิดที่ไม่เหมือนคนอื่นมีตัวอย่างให้เห็นมากขึ้น ระดับของความทรมาณนั้นก็ไล่เรียงจากมีปัญหาทางอารมณ์ไปจนถึงคลุ้มคลั่ง ศิลปินที่

มีชื่อเสียงไม่น้อยกว่า 6 คน ที่อยู่ในข่ายนี้ ฟินเซนต์ ฟาน ก็อก (Vincent Van Gogh), เอดวาร์ด มุงซ์ (Edvard Munch), บารอน เจมส์ เอนซอร์ (Baron James Ensor), แอนสท์ ลูควิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner), มักซ์ เบคมันน์ (Max Beckmann) และจอร์จ โกรสซ์ (George Grosz) ถึงแม้ว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จะเป็นความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เกิดขึ้นในประเทศเยอรมนี แต่ก็ได้แพร่ขยายไปยังประเทศในทวีปยุโรปอีกหลายประเทศ ศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ คนสำคัญของออสเตรีย ได้แก่ อีกอง ซิลเล่ และออสการ์ โคโคชก้า (Oskar Kokoschka) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากคลิมท์ โคโคชก้า วาดภาพคนสำแดงพลังอารมณ์อันรุนแรงออกมามากมายหลายชิ้น ผลงานของเขาได้เปิดเผยให้เห็นอารมณ์หวาดกลัวภายในที่ซ่อนอยู่ภายใต้ผิวหนังอันไวต่อความรู้สึกของมนุษย์ งานของเขาแสดงถึงสภาวะทางจิตของตัวเองผ่านสีหน้าท่าทางของผู้เป็นแบบ ทำให้บุคคลในภาพแต่ละภาพดูคล้ายกัน ในแง่ของสภาวะทางจิตที่ถูกกดทับด้วยความวิตกกังวล เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การมองเห็น (Visual Experience) ลงไปในงานจิตรกรรม โคโคชก้า เดินทางเที่ยวไปทั่วยุโรป แอฟริกาเหนือ และประเทศตะวันตก ในช่วง ค.ศ.1924-1931 จิตรกรรมทิวทัศน์ของเขามักจะเป็นภาพของเมืองมองมาจากที่สูง การทิ้งรอยฝีแปรงและสีสันที่สดใสดำเนินไป ด้วยชีวิตชีวาทำให้จิตรกรรมทิวทัศน์ของเขามีพลังการเคลื่อนไหวคล้ายท่วงทำนองดนตรี โคโคชก้าได้รับอิทธิพลในการเขียนภาพจากศิลปินกลุ่มสะพานแนวคิดทางจิตวิทยาจากทฤษฎีของนักจิตวิเคราะห์ ซิกมันด์ ฟรอยด์และคาร์ล จุง (Carl Jung) วอลเคิล (Herwarth Walden) ผู้ก่อตั้งนิตยสารเดอร์ สตวร์ม (Der Sturm) ซึ่งเผยแพร่ผลงานของศิลปินร่วมสมัยรุ่นใหม่ในยุโรปและเป็นนิตยสารที่ทางอิทธิพลด้านศิลปวัฒนธรรมในเบอร์ลิน ได้นำผลงานของ โคโคชก้าลงตีพิมพ์ใน เดอร์ สตวร์ม (Der Sturm) ทำให้งานของเขาเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในเยอรมนี

ศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

เอมิล โนลเด (Emil Nolde)

เอมิล โนลเด เป็นจิตรกรชาวเยอรมัน เขาเป็นศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ คือ เป็นผลงานที่ใช้สีอย่างมีชีวิตชีวา แสดงออกถึงอารมณ์แท้จริงของผู้วาดโดยไม่คำนึงถึงสัดส่วนหรือความเป็นจริงของสิ่งที่วาดมากนัก เอมิล โนลเด เป็นจิตรกรที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของศตวรรษที่ 20 เขาวาดทั้งสีน้ำและสีน้ำมันลักษณะเด่นของภาพวาดของเขาคือใช้สีที่ชัดเจนคมเข้มชอบใช้สีแดงเข้มและเหลืองทองเป็นพิเศษ

เอมิล โนลเด หรือในชื่อเดิมคือ เอมิล แฮนสัน (Emil Hanson) เกิดเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ.1867 ในฟาร์มชนบทแห่งหนึ่งใกล้กับหมู่บ้านเล็กๆ ชื่อ โนลเด ในประเทศ เดนมาร์ก เขาเติบโตมาในฟาร์ม เป็นลูกชาวนาชานานแท้ มีพี่น้อง 4 คน เอมิล โนลเด ชอบวาดภาพมาตั้งแต่เด็ก ในช่วง

ระหว่างปี ค.ศ.1884-1888 เขาไปฝึกหัดเป็นช่างไม้ในโรงงานผลิตเครื่องเรือนและในขณะเดียวกันก็วาดภาพไปด้วย

ต่อมาในปี ค.ศ.1888 เอมีล โนลเด มีโอกาสได้เดินทางไปยังเมืองมิวนิค (Munich) เพื่อชมงานศิลปะ นับเป็นการเปิดหูเปิดตาครั้งแรกของเขากับโลกศิลปะและเป็นแรงบันดาลใจให้ เอมีล โนลเด เข้าโรงเรียนศิลปะที่เมือง คาร์ลลูส (Karls) ประเทศเยอรมนีในปี ค.ศ.1889 โดยในตอนกลางวัน เอมีล โนลเด ทำงานในโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ พอตอนเย็นก็ไปเรียนศิลปะอย่างไรก็ดี

ในปี ค.ศ.1891 เมื่อ เอมีล โนลเด เห็นประกาศรับสมัครครูสอนวาดภาพที่โรงเรียนสำหรับเด็กแห่งหนึ่งใน สวิสเซอร์แลนด์ เขาก็สนใจไปสมัครและในที่สุดก็ได้ทำงานเป็นครูสอนวาดภาพอยู่ที่นั่นในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1892-1898 จากนั้นจึงขอลาออกเพื่อไปเรียนศิลปะขั้นสูงและเพื่อเป็นศิลปินอิสระ

ในปี ค.ศ.1898 เอมีล โนลเด ซึ่งขณะนั้นมีอายุได้ 31 ปี ต้องการเข้าเรียนศิลปะแต่ก็ถูกมิวนิค อคาเดมี อ็อฟ ฟายอาร์ต ปฏิเสธเนื่องจากมีอายุมากเกินไป เขาจึงหันไปเรียนวาดภาพเพิ่มเติมกับครูพิเศษตัวต่อตัว ต่อมาในปี ค.ศ.1899 เอมีล โนลเด เดินทางไปอยู่ที่กรุง ปารีส เป็นเวลา 9 เดือนเพื่อเที่ยวชมภาพวาดตามพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวภาพวาดแบบ อิมเพรส-ชันนิสม์ กำลังเป็นที่นิยมอย่างมาก

เอมีล โนลเด ย้ายไปอยู่ที่เมือง โคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก ในปี ค.ศ.1900 เขามีโอกาสพบกับแอ็ดด้า วิลสตรูป (Ada Vilstrup) นักแสดงชาติเดียวกับเขา ต่อมาในปี ค.ศ.1902 ทั้งคู่ก็ได้แต่งงานกันเอมีล โนลเด เปลี่ยนนามสกุลใหม่โดยใช้สถานที่เกิดคือเมือง โนลเด มาเป็นนามสกุล หลังแต่งงาน เอมีล โนลเด กับภรรยาที่ได้ย้ายไปอยู่ที่กรุง เบอลิน ยึดอาชีพศิลปิน เขาวาดภาพจำนวนมากและก็ได้รับความสนใจจากผู้คนจำนวนมากเนื่องจากภาพวาดของเขามีสีสันสดใสแตกต่างจากภาพวาดของศิลปินอื่นๆในขณะนั้น ในช่วงปี ค.ศ.1906-1907 เอมีล โนลเด มีโอกาสเข้าร่วมกลุ่มกับศิลปินเยอรมันหลายกลุ่ม นอกจากนี้แล้ว เอมีล โนลเด ยังมีโอกาสได้แสดงภาพวาดของเขาพร้อมกับคันดินสกี (Kandinsky) ในปี ค.ศ.1912 อีกด้วย

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ.1920 เอมีล โนลเด ออกมาแสดงตัวให้การสนับสนุนการดำเนินงานของพรรคนาซี อย่างออกนอกหน้า เขาไม่ชอบศิลปินิว เขาพยายามแสดงให้เห็นว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เป็นศิลปะของเยอรมันแต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ฮิตเลอร์ ก็ไม่ชอบงานของเขาและเรียกผลงานของ เอมีล โนลเดว่า ศิลปะทราม (Degenerate art) ไม่นานผลงาน จำนวน 1,052 ชิ้น ของเอมีล โนลเด ก็ได้ถูกยกออกไปจากพิพิธภัณฑ์ มากกว่าผลงานของศิลปินคนอื่นๆ เนื่องจากฮิตเลอร์ เห็นว่าภาพวาดของเขาน่าเกลียดและไม่มีความเป็น “อารยัน” เอาเสียเลย นอกจากนี้ เอมีล โนลเด ก็ยังถูกสั่งห้ามวาดภาพไปจนถึงปี ค.ศ.1941 อีกด้วย

ในปี ค.ศ.1928 เอมีล โนลเด กับภรรยาซึ่งสุขภาพไม่แข็งแรง ได้ตัดสินใจย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่เมืองเซบิล (Seebull) ประเทศเยอรมนีในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1939-1945 แม้จะถูกสั่งห้ามวาดภาพ แต่เอมีล โนลเด ก็ได้แอบวาดภาพสีน้ำขนาดเล็กซ่อนเอาไว้เป็นจำนวนมาก เขาเรียกผลงานชุดนี้ว่า ภาพวาดทาสี (Unpainted Paintings) ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 1,300 ชิ้น

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ภรรยาของ เอมีล โนลเด ซึ่งมีสุขภาพไม่ดีมาเป็นเวลานานก็ได้เสียชีวิตลงในปี ค.ศ.1946 ในปี ค.ศ.1947 เอมีล โนลเด ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ของเยอรมนีและมีการจัดแสดงผลงานเนื่องในโอกาสอายุครบ 80 ปี ของเขาที่เมืองคายล์ (Kiel) และเมืองลูเบค (Lubeck) เอมีล โนลเด แต่งงานใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อมีอายุได้ 81 ปีกับลูกสาวของเพื่อนซึ่งมีอายุเพียง 28 ปี ต่อมาในปี ค.ศ.1952 เขาได้รับเหรียญ German Order of Merit อันเป็นอิสริยาภรณ์ชั้นสูงที่สุดที่สามารถให้แก่เอกชนได้

แม้จะมีอายุมาก แต่ เอมีล โนลเด ก็ยังวาดภาพต่อไปเรื่อยๆ เขาวาดภาพด้วยสีน้ำมันภาพสุดท้ายในปี ค.ศ.1951 และสีน้ำภาพสุดท้ายในปี ค.ศ.1955 เอมีล โนลเด เสียชีวิตในเดือนเมษายน ค.ศ.1956 เมื่ออายุได้ 88 ปีที่บ้านของเขาในเมืองเซบิล ประเทศเยอรมนี

เอมีล โนลเด มีความชำนาญในการวาดภาพทิวทัศน์และภาพคติทางศาสนา ตามความเชื่อที่เขามีอยู่อย่างแน่นแฟ้น จิตรกรผู้นี้เข้าร่วมกลุ่ม “ดี บรุกเกอ” ระหว่างปี ค.ศ 1906-1907 เคยเดินทางท่องเที่ยวยังดินแดนต่าง ๆ เช่น รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น และตามหมู่เกาะของชาวโพลินีเซียน เอมีล โนลเด ประทับใจในศิลปะของพวกชาวเกาะเหล่านี้มาก ผลงานของเขาถูกกวาดล้างโดยพรรคนาซี เช่นเดียวกับเพื่อนศิลปินกลุ่มลัทธิสำแดงพลังอารมณ์อื่น ๆ งานของเอมีล โนลเด มีลักษณะรุนแรง น่ากลัว ภาพวาดหลายเส้นมีความหนักแน่นเด็ดขาดรูปทรงบิดเบี้ยว การใช้สีของเขามีความเด็ดเดี่ยวให้อารมณ์ยิ่ง (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2554, น.193)

เอมีล โนลเด นับว่าเป็นศิลปินคนสำคัญ เขาสร้างมิติมหัศจรรย์ให้ศิลปะยุคแรกๆ ของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ในเยอรมนี การทำงานของเขาสะท้อนภาพความขัดแย้งทางด้านจริยธรรม และเขาถือว่าเป็นตัวแทนศิลปินโมเดิร์นนิสต์เจเนอร์ชันแรก แม้ว่าโดยลึกๆ แล้ว เขาจะเป็นคนที่ชาตินิยมและมีหัวอนุรักษ์ แต่ผลงานของเขาก็ยังออกมาเป็นแนวทดลอง หรือเอกซ์เพริ-เมนทอลสไตล์อย่างชัดเจน เขาได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในยอดศิลปินสีน้ำแห่งศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะสไตล์ส่วนตัวกับความแรงของสีแปร่ง และสีสันที่โดดเด่น การเลือกสีอันจัดจ้าน ทั้งตัดกันอย่างรุนแรง โดยเฉพาะสีโทนเหลืองทอง และแดงจัด ปრაกฏเห็นเสมอในผลงานของเขา แม้กระทั่งภาพวาดสีน้ำ ก็ยังไม่วายเป็นสีสันแรงๆ

ในปี ค.ศ.1884 เอมีล โนลเด เป็นผู้ช่วยช่างทำเฟอร์นิเจอร์ ที่โรงงานแห่งหนึ่งใน เฟลนส์บวร์ค ระหว่างทำงานที่นั่นราว 4 ปี เขาวาดรูปไปด้วยเป็นงานอดิเรก ในปี ค.ศ.1888 เดินทางไปชม

นิทรรศการศิลปะอุตสาหกรรมยังกรุงมิวนิก และพยายามหางานทำเพื่อจะได้อยู่ที่นั่น แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เขาย้ายไปยังคาร์ลสรูห์ เมืองใกล้ๆ กัน ซึ่งเขาได้งานทำ แอมยังสามารถศึกษาศิลปะไปพร้อมๆ กันได้ด้วยในช่วงกลางคืน หากทำที่สุดเขาเลิกทำงานและศึกษาศิลปะอย่างเต็มตัวในเวลากลางวัน เขาเรียนอยู่ 2 เทอมการศึกษา จนกระทั่งเงินหมดค่อยย้ายไปยังกรุงเบอร์ลิน ได้งานเป็นนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และใช้เวลาว่างในการศึกษาผลงานของศิลปินคนต่างๆ ในพิพิธภัณฑ์เบอร์ลิน โดยในพิพิธภัณฑ์ดังกล่าวมีศิลปะอิมเพรสชันนิสต์และอับสทราเรียน ในส่วนของอารยธรรมโบราณ อันเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับ เอมีล โนลเด ได้งานเป็นครูสอนศิลปะที่แซงต์กัลลองในสวิตเซอร์แลนด์ (Switzerland) ซึ่งนับว่าเป็นประเทศศูนย์กลางในการเดินทางของยุโรป

เอมีล โนลเด เดินทางไปกรุงมิลาน เพื่อศึกษาภาพอาหารค่ำมื้อสุดท้าย (Last Supper) ของลีโอนาร์โด ดา วินชี ซึ่งมีอิทธิพลต่อจิตใจของเขาอย่างสูง เขายังเดินทางไปกรุงเวียนนา เพื่อที่จะชมภาพพิมพ์ของอัลแบร์ชต์ ดูเรอร์ ในพิพิธภัณฑ์อัลแบร์ดีนา และด้วยความที่เขาเป็นนักอ่านตัวยง ทำให้จินตนาการของ เอมีล โนลเด แผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง เนื่องด้วยเขาไม่เคยได้รับการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผน ทำให้เขามักรู้สึกโดดเดี่ยว ไร้คนเข้าใจ และมักถูกข่มเหง เขาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ตลอดระยะเวลาของชีวิต

เอมีล โนลเด เริ่มต้นเดินบนเส้นทางศิลปะอย่างตั้งใจเหมือนไม้ตั้งใจ ด้วยการวาดภาพโปสเตอร์การ์ตูนๆ เป็นซีรีส์ๆต่างๆ ของสวิตเซอร์แลนด์ โดยวาดให้มนุษย์ตัวใหญ่เหมือนยักษ์คล้ายๆ กับที่ปรากฏในหน้าปกนิตยสารสถาปัตยกรรม คนหนุ่มสาว (Jugend) ที่เป็นภาพคนตัวสูงใหญ่กว่าอาคารบ้านเรือน นิตยสารดังกล่าวประทับใจผลงานที่เล่นที่จริงจังนี้ของเขามาก ถึงกับเชิญเขาไปยังมิวนิก ตีพิมพ์ผลงานของเขาซึ่งขายได้ถึง 1 แสนฉบับ ทำให้ เอมีล โนลเด ได้เงินถึง 2.5 หมื่นฟรังก์สวิส เงินจำนวนมหาศาลทำให้เขาเป็นอิสระจากความกังวลจะไม่มีกิน เขาได้ย้ายมาอยู่มิวนิกสนใจ โดยต้องการจะเข้าเรียนในสถาบันศิลปะมิวนิก อะคาเดมี กับศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ ฟรานส์ ฟอน สตัก แต่สอบเข้าไม่ได้ จึงต้องเลือกไปเรียนตัวต่อตัวกับศิลปินท่านอื่น

เอมีล โนลเด รู้สึกว่า ศิลปะคือการปลดปล่อย และเห็นว่า การเป็นช่างฝีมือที่ชำนาญคืออุปสรรคต่องานศิลปะ ด้วยเขาต้องการจะสร้างสรรค์งานศิลปะที่ปราศจากรูปแบบและข้อจำกัดใดๆ แค่ว่าภาพที่พรา่เลือน และสีสันที่ปาดป้ายตามอารมณ์ก็น่าจะเพียงพอ กระนั้นเขาก็วาดภาพอย่างที่คิดตามจินตนาการได้สำเร็จในที่สุด เอมีลกลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ และกลายเป็นตัวแสบคนหนึ่ง ในวงการศิลปะโลก เมื่อเขาเขียนจดหมายเหน็บแนมด้วยถ้อยคำแบบชาตินิยมและเหยียดชาติพันธุ์ส่งถึงประธานกลุ่มศิลปินเบอร์ลิน มักซ์ ลีแบร์มันน์ ซึ่งมีเชื้อสายยิว เนื่องจากเขาถูกขับออกจากเบอร์ลิน (Berlin) ปีถัดมา เมื่อมักซ์ เพกซ์สไตน์ และกลุ่มศิลปินหนุ่มก่อตั้งกลุ่มฯ ขึ้นใหม่ เขาจึงได้เป็นหนึ่งในสมาชิกโดยอดโนมิตี และทำให้กลุ่มเพิ่มศิลปินแนวแข็งกร้าวขึ้น 1 คน

ในปี ค.ศ.1912 เขาได้แสดงงานร่วมกับกลุ่มโบลเอริเทอร์ หรือบลูไรเดอร์ ณ เมืองโคโลญ ซึ่งเป็นนิทรรศการที่รวมกลุ่มศิลปินอวองต์-การ์ดของเยอรมนีเอาไว้ด้วยกัน โนลเด ได้ร่วมเดินทางไปสำรวจกลุ่มประเทศเมืองขึ้นของเยอรมนีในเซาท์แปซิฟิก จริงๆ แล้วเหตุผลหลักของการเดินทางครั้งนั้นเป็นเรื่องการแพทย์โดยรัฐบาลเยอรมันต้องการศึกษาเรื่องสรีระของชาวพื้นเมือง เอมีล โนลเด ไม่มีความรู้ทางด้านนี้เลย จึงได้รับการแบ่งงานให้ไปสำรวจบุคลิกภาพและสำมะโนประชากร

สงครามโลกครั้งที่ 1 ปะทุขึ้น แม้ว่าเขาจะถือพาสปอร์ตเดนมาร์ก แต่ด้วยความเป็นชาวตะวันตก ทำให้เขาตกที่นั่งลำบากในเอเชีย ระหว่างนั้น เขาได้แต่วาดภาพด้วยดินสอ จนกระทั่งหลังสงครามจึงได้กลับมาจับหลอดสีอีกครั้ง ระหว่างปี ค.ศ.1921-1927 เขาเดินทางไปทั่วยุโรป ตั้งแต่อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน ไปอิตาลี ชื่อเสียงในฐานะศิลปินของเขาไม่น่าเป็นห่วงแต่อย่างใด โดยในปี 1927 ที่เขาอายุครบ 60 ปี เอมีล โนลเด มีนิทรรศการยิ่งใหญ่ในกรุงเดรสเดน ส่วนในปี ค.ศ. 1931 เขาได้รับการยอมรับเป็นหนึ่งในสมาชิกสถาบันจิตรกรรมแห่งชาติปรัสเซีย และในปี ค.ศ.1933 เขาได้รับเลือกให้เป็นประธานสถาบันศิลปะแห่งกรุงเบอร์ลิน การเรืองอำนาจของนาซีส่งผลกระทบต่อเอมีล โนลเด อย่างมาก แกรมเขายังเป็นมะเร็งในกระเพาะอาหารต้องไปผ่าตัดที่ฮัมบูร์ก เขากลายเป็นเพื่อนซี้กับพอล คลี เมื่อคลีภัยไปยังสวิตเซอร์แลนด์ เพราะฮิตเลอร์ (Hitler) ก็ไม่ชอบงานของเขาและเรียกผลงานของ เอมีล โนลเด ว่าเลวศิลปะ (Degenerate Art) นาซีไม่นิยมศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ผลงานจำนวนมากของเขาถูกถอดออกจากผนังในพิพิธภัณฑ์ในกรุงมิวนิกและทุกแห่งในเยอรมนี ทั้งกลายเป็นสิ่งต้องห้ามในยุคนาซี เช่นเดียวกับศิลปะใหม่ๆ ทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม เขามีชีวิตรอดจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เช่นเดียวกับภรรยาที่เจ็บออๆ แอดๆ ที่มาเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1946 โดยเอมีล โนลเด ได้ฉลองวันเกิดวัย 80 ปี ของเขาในปี ค.ศ.1947 ด้วยนิทรรศการที่เมืองกีล (Kiel) และลือเบค (Lubeck)

ในปี 1952 เขาได้รางวัลเชิดชูเกียรติ German Order of Merit อันเป็นรางวัลสูงสุดที่ประชาชนทั่วไปชาวเยอรมันจะพึงได้ เอมีล โนลเด เสียชีวิตในปี 1956 ด้วยวัย 88 ปี ที่บ้านของเขาในเมืองซีบูล (Seebull) ประเทศเยอรมนี

ภาพที่ 2 เอมีว โนลเด “สวนดอกไม้” (Blumengarten), คศ.1908,
250 x 215 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 3 เอมีว โนลเด “พิธีฝังศพ” (The Burial), คศ.1915,
850 x 631 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ

แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner)

แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ เป็นศิลปินลัทธิแสดงอารมณ์ชาวเยอรมัน “กลุ่มสะพาน” มีผลงานสร้างสรรค์ทั้งจิตรกรรมและภาพพิมพ์แกะไม้ สนใจภาพพิมพ์แกะไม้ของคูเรอร์ศิลปินเยอรมันในอดีต เกิดเมื่อปี ค.ศ.1938 (พ.ศ.2481) ศึกษาทางสถาปัตยกรรมในเมืองเดรสเดนสนใจการเขียนภาพ เข้าศึกษาศิลปะในโรงเรียนระหว่างปี ค.ศ.1903-04 (พ.ศ.2446-47) หลังจากนั้นแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ เขียนภาพในลีลาของ ศิลปะลัทธิประทับใจ อยู่ระยะหนึ่งพร้อมกันนั้น ก็ได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปะเยอรมันในสมัยกลาง ภาพพิมพ์ญี่ปุ่น ผลงานศิลปะจากแอฟริกา

รวมทั้งผลงานศิลปะของ ฟินเซนต์ ฟาน ก็อก และเอ็ดวาร์ด มุงก์ ซึ่งอิทธิพลจากผลงานศิลปะเหล่านี้ ได้หล่อหลอมให้ผลงานของแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ แสดงอารมณ์อย่างดีเยี่ยม นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1917 (พ.ศ.2460) ได้ใช้ชีวิตอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ ท่ามกลางธรรมชาติและภูเขา ผลงานจิตรกรรมของเขาได้พัฒนาไปสู่รูปทรงที่แสดงปริมาณและสีอันที่สดใสด้วยท่าทีของรูปแบบใหม่เฉพาะตัว

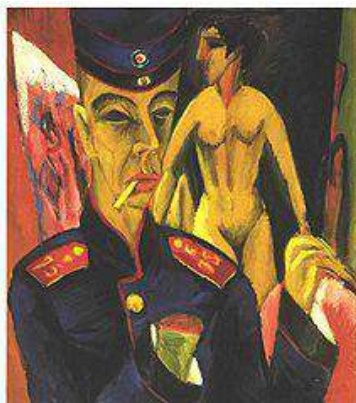
โดยทั่วไปแล้ว ลักษณะเด่นในผลงานจิตรกรรมของแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ คือ การแสดงอารมณ์ด้วยสีอันที่สดใสตัดกันพื้นสีแบนราบ แสดงรูปทรงธรรมชาติที่เกิดจากการระบายสีมากกว่ารูปทรงตามธรรมชาติ รูปทรงที่เป็นส่วนหนึ่งของบริเวณว่าง ลดสภาพบริเวณว่างโดยการระบายสีที่มีความสดใสเท่ากับบริเวณรูปทรงภาพหน้าคนบางภาพแสดงออกคล้ายหน้ากาก

ผลงานของแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ ส่วนมากถูกพวกราชาชีย์ด แต่ยังคงพอมองเห็นได้ที่เมืองสตูดการ์ต ซึ่งมีทั้งจิตรกรรม ภาพพิมพ์ และประติมากรรม นับว่าแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในกลุ่ม “ดี บรุกเกอ” โดยเฉพาะทางด้านศิลปะภาพพิมพ์

ผลงานเด่นของแอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ เช่น ภาพศิลปินและหุ่น (1907) ภาพบนถนน (1907) ภาพเด็กหญิงบนโซฟาสีน้ำเงิน (1907-08) ภาพหญิงเปลือยสวมหมวก (1911)

ภาพที่ 4 แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ “สี่ประติมากรรมไม้” (Vier Holzplastiken),
ค.ศ.1912, สีน้ำมันบนผ้าใบ Dallas Museum of Art

ภาพที่ 5 แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ “ภาพเหมือนตัวเองเป็นทหาร”

(Self-Portrait as a Soldier)

ค.ศ.1915, 816 x 912 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ

อิกอน ซิลเลอร์ (Egon Schiele)

อิกอน ซิลเลอร์ เกิดวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ.1890 - 31 ตุลาคม ค.ศ.1918 เป็นจิตรกรชาวออสเตรียผู้ได้รับอิทธิพลจากกุสตาฟ คลิมท์ ซิลเลอร์เป็นจิตรกรเขียนภาพคน (Figurative Painter) คนสำคัญของต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20

สิ่งที่เด่นของงานของอิกอน ซิลเลอร์ คือความเข้มข้น (Intensity) และงานเขียนภาพเหมือนตนเองหลายภาพที่เขียนขึ้น ร่างที่บิดเบือนและเส้นที่แสดงออกทางอารมณ์เป็นลักษณะของงานเขียน และ งานวาดเส้นของซิลเลอร์ทำให้เป็นจิตรกรคนแรกๆ ของลัทธิเอ็กซ์เพรสชันนิสม์แม้ว่าจะยังคงมีความเกี่ยวข้องกับขบวนการอาร์ตนูโวเป็นอย่างมากก็ตาม

อิกอน ซิลเลอร์ เกิดในตุลิน แถบแม่น้ำดานูบ บิดาของเขาทำงานในออสเตรียเมื่อเขาอายุได้ 15 ปี พ่อก็ได้เสียชีวิตลงด้วยโรคซิฟิลิส ในปี ค.ศ.1906 อิกอน ซิลเลอร์ ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนศิลปะ ที่กรุงเวียนนา ณ ที่แห่งนี้เองที่ อิกอน ซิลเลอร์ มีโอกาสได้พบกับ กุสตาฟ คลิมท์ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ในสถาบันเดียวกัน และได้ให้ความนับถือเป็นอย่างมาก ซึ่งตัว คลิมท์ เองก็ชื่นชมในพรสวรรค์ ของเขาเช่นกัน คลิมท์ ให้การสนับสนุน ด้วยการซื้อภาพ แลกเปลี่ยนผลงาน จัดหานางแบบมาให้เขียนรูป ตลอดจนฝากฝังให้เข้าทำงานที่วินเทอร์ เวอร์คชอป (The winter werksttte) ในปี 1908 อิกอน ซิลเลอร์ ได้ทำงานเกี่ยวกับการออกแบบ เช่น เสื้อคลุม รองเท้าสุภาพสตรี ออกแบบ ไปสการ์ด และในปีเดียวกันนั้นเองเขาก็ได้แสดงผลงานการออกแบบของเขา ซึ่งเป็นการแสดงผลงานครั้งแรก ณ เมืองโคลเทิร์นเบอร์ก (Klostemeuberg) ในปี ค.ศ.1909 ภายหลังจากที่ได้จบการศึกษาในกรุงเวียนนา พร้อมกับเริ่มทำงานศิลปะอย่างจริงจัง ในช่วงนี้เองที่เขาเริ่มการ

เขียนภาพของสตรีวัยแรกรุ่ง ซึ่งเขามีอิสระมากขึ้น มีโอกาสทำในสิ่งที่เป็นการห้ามในวัยเด็กได้มากขึ้น และได้วาดภาพจากเหล่านางแบบไว้มากมาย ซึ่งภาพส่วนใหญ่ล้วนแสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศอย่างรุนแรง และอธิบายถึงความรู้สึก มุ่งร้ายของคนในสังคมที่มีต่อเขาได้อย่างชัดเจน

สไตล์ (Style) งานของเขาเป็นแนวออกวิถีดาร กาม ลามกอนาจารหรือเป็นการมุ่งเน้นการมีเพศสัมพันธ์ การค้นพบความตายเขามุ่งเน้นภาพบุคคลอื่นรวมทั้งตัวเอง

ในปี ค.ศ.1911 อิกอน ซิลเลอร์ ได้พบกับวอลล์ ซึ่งได้ชอบพอกันอยู่ระยะหนึ่ง วอลล์เป็นหนึ่งในนางแบบที่เขา สร้างผลงานออกมามากที่สุดคนหนึ่ง และเธอเองก็เป็นนางแบบส่วนตัวของคลิมท์ ด้วยหลังจากคบกันอยู่พักหนึ่ง อิกอน ซิลเลอร์ และ วอลล์ ได้ย้ายมายังเมืองนอยลิ่งบาช (Neulengbach) ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเวียนนา ประมาณครึ่งชั่วโมงหากเดินทางโดยรถไฟ หลังจากที่เขาย้อนกลับมาที่เวียนนา ห้องทำงาน (studio) ของเขากลับกลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กมีปัญหาในละแวกนั้น ทำให้เขาถูกสังคมรังเกียจมากขึ้นอีกโดยที่ไม่ใช่ความผิดของเขาเลย

ในเดือนเมษายน ปี ค.ศ.1912 อิกอน ซิลเลอร์ ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมและยึดภาพเขียนของเขาที่ส่งไปทางลามกอนาจารจำนวนนับร้อยภาพ พร้อมกับถูกคุมขังโดยถูกตั้งข้อกล่าวหา ล่อลวงและกระทำอนาจาร ถึงแม้ว่า ข้อหาล่อลวงจะมีหลักฐานอ่อนก็ยังคงถูกตั้งข้อกล่าวหาว่า แสดงนิทรรศการศิลปะเชิงสังวาส (Erotic) โดยให้เด็กเข้าชมได้ เขาถูกศาลสั่ง คุมขัง 21 วัน พร้อมกับผลงานของเขาทั้งไปจำนวนหนึ่ง ในระหว่างที่ อิกอน ซิลเลอร์ ถูกจำคุกอยู่นั้น เขาได้เขียนภาพออกมาสุดหนึ่งเป็นงานภาพเหมือนตัวเอง (Self-Portraits) ทว่าเขาไม่ได้รู้สึกว่าเขาผิดเลย ในทางกลับกันเขา คิดว่าการกำหนดขอบเขต ของการวาดภาพต่างหาก ที่เรียกว่าอาชญากรรม มันเหมือนเป็นการฆ่าเขาทางอ้อม

ในปี ค.ศ.1912 อิกอน ซิลเลอร์ได้เป็นศิลปินรับเชิญในนิทรรศการศิลปะ ณ เมืองโคโลญ (Cologne) ในที่นี้เขาได้มีโอกาสรู้จักกับฮันส์ โกลท์ (Hans Goltz) นายหน้าค้างานศิลปะ ในเมืองมิวนิค ความสัมพันธ์ของทั้งสอง ตั้งอยู่บนผลกำไร และตัวของเขาเองก็ปรารถนาที่จะขายงานของตน ได้ในราคาที่สูงขึ้น ซึ่งดูเหมือนเขาจะยอมรับสิ่งเหล่านั้น ด้วยความภาคภูมิใจ ดังใจความในจดหมาย ที่เขาเขียนถึงแม่ ด้วยความยินดีว่า “เกียรติยศ และความภาคภูมิใจ รวมอยู่ในตัวฉันแล้ว ฉันเป็นรัฐพิธี ที่กำลังผลิดอกออกผล ภายหลังจากที่ ผ่านมรสุมอันเลวร้าย แม้จะภูมิใจขนาดไหนนะ ที่ได้เป็นผู้ให้กำเนิดอิกอน ซิลเลอร์ ผู้นี้” ในปี ค.ศ.1915 ความเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ก็เริ่มต้นขึ้นกับชีวิตของเขาได้พบกับเอดิท (Edith) ผู้เป็นบุตรสาวของหัวหน้าช่างทำกุญแจ ที่เปิดร้านด้านฝั่งตรงข้ามกับ ห้องทำงานของเขา

ภาพที่ 6 อีคอน ซิลเลอร์ “นักโทษสงครามชาวรัสเซีย” (Russian prisoner of war)
ค.ศ.1916, สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 7 อีคอน ซิลเลอร์ “ภาพเหมือนตัวเองใส่เครื่องแบบ” (Self-Portrait in uniform) ค.ศ.1916,

เอ็ดวาร์ด มุงก์ (Edvard Munch)

เอ็ดวาร์ด มุงก์ เกิดเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 1863 ในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งในนอร์เวย์ บ้านของเขาเป็นฟาร์มตั้งอยู่ในหมู่บ้านอิดาเบรึค (Adalsbruk) เอ็ดวาร์ด มุงก์เป็นบุตรชายคนที่สองของครอบครัว ซึ่งมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน พ่อของเขาเป็นนายแพทย์ประจำกองทหาร เขาเป็นลูกหลานตระกูลเก่าแก่แห่งนอร์เวย์ บรรพบุรุษของเขามีชื่อเสียงโด่งดังจากความสามารถแขนงต่างๆ

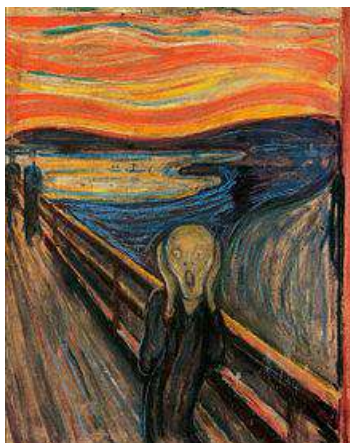
พ่อของเอ็ดวาร์ด มุงก์ ต้องการให้เขาเป็นวิศวกร ดังนั้นเขาจึงจำเป็นต้องสมัครเข้าเรียนที่เทคนิคอล คอลเลจ (Technical collage) ในปี 1879 สุขภาพร่างกายของเอ็ดวาร์ด มุงก์ ได้กลายมาเป็นอุปสรรคในการเรียน ด้วยความต้องการจะอยากเป็นจิตรกร เขาจึงตัดสินใจลาออกแม้ว่าพ่อของเขาจะรู้สึกไม่พอใจนักก็ตาม พ่อไม่ต้องการให้ลูกของเขาเป็นจิตรกรเพราะพวกจิตรกรชนชั้นกลางสมัยนั้นเป็นจิตรกรไร้แห่ง อีกทั้งผลงานยังไม่ได้รับการตอบรับที่ดีนัก เอ็ดวาร์ด มุงก์ ลาออกในปี

ถัดมาและเริ่มศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะอย่างจริงจัง พ่อของเขาแม้จะตำหนิเขาอยู่เสมอ แต่กระนั้นก็ยังให้เงินค่ากินอยู่แก่เขาไม่ขาด จนกระทั่งพ่อได้ฟังคำวิพากษ์วิจารณ์เรื่องรูปภาพของเอ็ดวาร์ด มุงก์จากคำบอกเล่าของญาติคนหนึ่งเอ็ดวาร์ด ดิริคส์ (Edvard Diriks) ที่เป็นจิตรกรแนวประเพณีนิยม พ่อทำลายภาพชิ้นหนึ่งที่เป็นภาพเปลือยและชี้คำขาดว่าจะไม่สนับสนุนเงินที่ใช้ในการทำงานศิลปะแก่เอ็ดวาร์ด มุงก์ อีกต่อไป พ่อของเขายิ่งโกรธมากขึ้นหลังจากทราบว่าเขาคบกับ ฮัน จีเกอร์ (Hans jaeger) หนึ่งในพวกอนาธิปไตยอย่างสุดโต่ง เขาเชื่อในลัทธิทำลายล้างและคิดว่าความตายคือการปลดปล่อยอิสระสูงสุด ความคิดเหล่านั้นส่งผลต่อทัศนคติของเอ็ดวาร์ด มุงก์ มาก

หลังจากปีที่เอ็ดวาร์ด มุงก์ ลาออกจากเทคนิคอล คอลเลจ ได้สมัครเข้าเรียนที่โรงเรียนศิลปะและการออกแบบแห่งเมืองคริสเตียนเนีย (The Royal school of Art and Designe of Christiania) ในปี 1881 เป็นสถาบันที่จาคอบ มุงค์ (Jacob munch) บรรพบุรุษของเขาเป็นหนึ่งในผู้ร่วมจัดตั้งโรงเรียนแห่งนี้

เสียงกรี๊ดร้อง (The Scream) ผลงานที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดของเอ็ดวาร์ด มุงก์และเป็นหนึ่งในภาพจิตรกรรมที่คนจดจำมากที่สุดรูปหนึ่งในกระแสศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ วาดภาพด้วยสีสันที่ฉูดฉาดและรูปแบบง่าย ๆ แต่สื่อได้ถึงจิตวิญญาณ แสดงอารมณ์ด้วยภาพใบหน้าที่เจ็บปวด เอ็ดวาร์ด มุงก์ได้เขียนคำอธิบายของรูปนี้ไว้ว่า “ขณะที่ฉันเดินอยู่บนท้องถนนกับเพื่อนทั้งสองในตอนพระอาทิตย์อัสดง ทันใดนั้นท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีแดงจืดเลือด ฉันหยุดนิ่งและโน้มตัวไปยังขอบริ้ว รู้สึกถึงความเหน็ดเหนื่อยที่ไม่อาจบรรยายได้ เปลวเพลิงสีเลือดทอดข้ามฟยอร์ดส์ตีดำ เพื่อนของฉันยังคงเดินต่อไป ฉันยังคงอยู่เบื้องหลัง สันสะพานด้วยความกลัว ทันใดนั้นฉันก็ได้ยินเสียงกรี๊ดร้องอันไม่มีที่สิ้นสุดของธรรมชาติ” เสียงกรี๊ดร้อง (1893)

“เสียงกรี๊ดร้อง” มีผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น เป็นงานจิตรกรรม (เขียนในปี 1893, 1895 และ 1910) และภาพพิมพ์ลิโทกราฟี (ปี 1895) ฉบับที่วาดในปี 1910 ถูกลักลอบขโมยไปในปี 2004 และพบอีกครั้งในปี 2006 ภาพยังคงสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ภาพวาดฉบับปี 1895 ขายไปในงานประมูลภาพเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2012 ที่ผ่านมา ด้วยราคา 119,922,500 ดอลลาร์สหรัฐ

ภาพที่ 8 เอ็ดวาร์ด มุงก์ “เสียงกรีดร้อง” (The Scream), ค.ศ.1893
480 x 608 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 9 เอ็ดวาร์ด มุงก์ “เด็กป่วย” (The Sick Child), ค.ศ.1907
600 x 617 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ

ฟรันซ์ มาร์ค (Franz Marc)

ฟรันซ์ มาร์ค เป็นศิลปินในกระแสลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 1880 ในเมือง มิวนิก (Munich) พ่อของเขามาจากครอบครัวที่เป็นทาสรับใช้ที่อยู่ทางตอนบนของรัฐบาวาเรีย ก่อนพ่อของเขาจะเลือกประกอบอาชีพเป็นจิตรกร พ่อของเขาได้เป็นนักกฎหมาย แม่ของเขามาจากครอบครัวชาวฝรั่งเศสในแคว้นอาลซัส ถึงแม้ว่าพ่อของเขานับถือนิกายโรมันคาทอลิก แต่มาร์คนับถือนิกายโปรเตสแตนต์ เพราะเขาได้รับการเลี้ยงดูจากแม่ของเขา และได้รับอิทธิพลทางความคิดจากลัทธิคาลวินตั้งแต่วัยเด็ก และแม่ของเขาตั้งใจให้เขาได้เป็นบาทหลวง

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อฟรันซ์ มาร์ค โตขึ้น เขาได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองมิวนิค ในสาขาวิชา
วรรณกรรม ในปี 1899 ต่อมาเมื่อเขาได้รับการฝึกเป็นทหารเกณฑ์ แต่เมื่อเขาฝึกเสร็จแล้วเขาได้ย้าย
มหาวิทยาลัยที่เขาเรียนวรรณกรรม ไปเข้าโรงเรียนสอนศิลปะในเมืองมิวนิคเช่นกัน โดยได้รับการ
สอนจากวิลเฮล์ม ฟอน คิส

ต่อมาเขาได้รับคำแนะนำจากฟรีดริช เลาเออร์ (Friedrich Lauer) ซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนที่ดีของ
เขา ให้ออกเดินทางหาความรู้ที่ประเทศอิตาลี กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และกลับมาเยอรมันใน
เดือนกันยายน 1903 แต่เมื่อเขากลับมาเขาไม่ได้เรียนต่อที่โรงเรียน แต่เขาไปเปิดสตูดิโอ เขาได้
เดินทางไปยังเมาท์ อาโทส (Mount Athos) ที่นั่นเขาได้เขียนภาพ วิวทิวทัศน์ วาดภาพเหมือน และ
วาดรูปสัตว์ เขาได้ยึดคติการวาดในรูปแบบศิลปะในศตวรรษที่ 19 ตามที่เขาได้เรียนมาจากโรงเรียน
ศิลปะที่ เมืองมิวนิค ในตอนที่เขาอยู่ที่เมืองโคเชล (Kochel) ในปี 1906 ในปี 1907 เขาได้ออก
เดินทางไปยังกรุงปารีสเป็นครั้งที่ 2 เพื่อศึกษางานของฟินเซนต์ ฟาน ก็อก ที่ต่อมาจะส่งอิทธิพล
ให้แก่งานของเขาเป็นอย่างยิ่ง

ต่อมาเมื่อสงครามโลกได้เกิดขึ้น เขาได้เป็นอาสาสมัครในสงคราม เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 1916
อิทธิพลผลงานของฟินเซนต์ ฟาน ก็อก เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้งานในช่วงอายุ 30 ปี
ของฟรันซ์ มาร์ค มีความแตกต่างออกไปจากคนอื่น ตั้งแต่ปี 1910 เป็นต้นไป ฟรันซ์ มาร์ค ได้รับ
อิทธิพลทางความคิดมาจากคันดินสกี (Kandinsky) และมาเค้ (Macke) โดยที่มาร์คได้เอาแนวคิด
เหล่านี้มาพัฒนาผลงานของตน โดยงานของเขาจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับสัตว์เป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 10 ฟรันซ์ มาร์ค “ฝูงสุนัขจิ้งจอก” (Foxes) ค.ศ.1913
1,000 x 1,400 เซนติเมตร, ใช้น้ำมันบนผ้าใบ, Kunstmuseum, Dusseldorf

ภาพที่ 11 ฟรันซ์ มาร์ค “เสือ” (Tiger), ค.ศ.1912

1,000 x 1,400 เซนติเมตร, สีน้ำมันบนผ้าใบ, Stadtische Galerie im Lenbachhaus, Munich

พฤติกรรมของเยาวชน

พญ.พรณพิมล หล่อตระกูล กล่าวว่า เยาวชนเป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อ ที่สำคัญยิ่งของชีวิตมนุษย์เพราะเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านร่างกายและสภาพจิตใจ จากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยเริ่มผลจากอกพ่อแม่ไปสู่โลกภายนอกที่ต้องเรียนรู้ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและพร้อมจะรับสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในชีวิตอย่างง่ายดาย ช่วงชีวิตเยาวชนจึงเป็นช่วงของการลองผิดลองถูกและมีโอกาส ตัดสินใจผิดพลาดได้ง่ายหากขาดการชี้แนะในทางที่ถูกที่ควร หรือขาดหลักยึดเหนี่ยวทางใจที่มั่นคงเพียงพอ ดังจะเห็นได้จากข่าวคราวด้านลบเกี่ยวกับเยาวชนไทยในปัจจุบันที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด พฤติกรรมทางเพศ การใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อยึดติดวัตถุ การขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมรอบข้างรวมถึงการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยความรุนแรง เป็นต้น จนทำให้หลายฝ่ายอดเป็นห่วงกังวลถึงอนาคตของประเทศชาติที่ฝากไว้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่เหล่านี้เสียไม่ได้ อย่างไรก็ตามท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ทั้งหลาย เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าปัญหาของเยาวชนก็คือ ภาพสะท้อนของปัญหาสังคมไทย

สรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้พฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ไม่พึงประสงค์เกิดจากสาเหตุ ดังนี้ คือ สภาพครอบครัวแตกแยก การปรับตัวเข้าสู่วัยเยาวชน ภาระการเรียนที่ค่อนข้างหนัก ปัญหาการเงิน ปัญหาความรัก ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการพนัน ปัญหาการไม่มีสิ่งของแบบที่คนอื่นมี ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ และปัญหายาเสพติด สาเหตุทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดจากการกระทำของตนเองทั้งสิ้น ซึ่งมาจากความขาดวินัยและความรับผิดชอบ ขาดการยั้งคิดหักห้ามใจ ประมาทรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คือรู้้น ต้องการเอาชนะ ค้อยความสามารถ

นอกจากนี้ จะเห็นว่าเยาวชนไทยในปัจจุบันห่างไกลศาสนา ซึ่งหากเรายังคงยึดมั่นในหลักที่ว่า มนุษย์ควรมีศาสนาเป็นที่พึ่งพิงยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยเฉพาะในยามมีทุกข์ แต่ผลการสำรวจกลับชี้ให้เห็นว่าศาสนาไม่ได้มีบทบาทเป็นที่พึ่งของเยาวชนอย่างที่ควรจะเป็น โดยมีบทบาทน้อยกว่าอินเทอร์เน็ตเสียด้วยซ้ำ ทั้ง ๆ ที่เยาวชนส่วนใหญ่ยังคงเชื่อว่าหลักคำสอนของศาสนาน่าจะเป็นทางออกในการแก้ปัญหาความทุกข์ของพวกเขาได้ แต่การที่เยาวชนไม่สามารถใช้ศาสนาเป็นที่พึ่งในยามมีความทุกข์เป็นเพราะขาดความรู้ความเข้าใจหลักคำสอนของศาสนาอย่างถูกต้องเพียงพอที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาของตัวเอง เนื่องจากขาดการชี้แนะและปลุกฝังจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เยาวชนบางส่วนยังเห็นว่าหลักคำสอนของศาสนาที่เผยแพร่อยู่ทุกวันนี้ไม่ตรงกับปัญหาของพวกเขา เข้าใจยาก และเน้นแต่เรื่องชาตินี้ชาติหน้าซึ่งไกลตัวเกินไป

เยาวชนไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับสภาวะความกดดันจากสังคมรอบข้างอย่างที่เขาคนยุคก่อน ๆ ไม่เคยประสบ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคสังคมข่าวสาร ที่แม้แต่ผู้ใหญ่ซึ่งผ่านร้อนผ่านหนาวมานาน มีประสบการณ์ชีวิตมาอย่างโชกโชนก็ยังแทบรับมือไม่ไหว และบางรายต้องตกเป็นเหยื่อของผู้ที่รู้จักใช้ข้อมูลข่าวสารให้เป็นประโยชน์กับตนเองมากกว่า โดยรู้ไม่เท่าทัน นอกจากนี้การดำรงชีวิตของผู้คนในสังคมปัจจุบันที่ตกอยู่ภายใต้กระแสวัตถุนิยม ซึ่งดำเนินไปในลักษณะแก่งแย่งแข่งขันกันโดยผู้ชนะเท่านั้นจึงจะประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพการงาน ส่งผลให้แนวทางการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่เด็กไทยมุ่งเน้นที่การแข่งขันเพื่อเอาชนะเหนือคนอื่นรอบข้าง จนดูเหมือนว่าโลกนี้ไม่มีมิตรมีแต่ศัตรูคู่แข่งเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น สภาพครอบครัวไทยยุคใหม่ซึ่งเป็นครอบครัวเดี่ยวที่ค่อนข้างว้าเหว่ เนื่องจากไม่มีปู่ย่าตายายคอยให้คำชี้แนะในยามที่พ่อแม่ต้องออกไปทำงานหาเลี้ยงชีพนอกบ้าน สภาพการณ์ต่างๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบโดยตรงต่อเยาวชนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ดังนั้น การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทยคงไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่เป็นเยาวชนเองเท่านั้น แต่ทุกคนในสังคม ก็ล้วนแล้วแต่จะต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วยกันทั้งสิ้น

ปัญหาที่เกิดกับพฤติกรรมของเยาวชน

ผู้วิจัยพบว่าครอบครัวรวมทั้งการเลี้ยงดูเป็นสาเหตุหนึ่งนำไปสู่พฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และก่อการทะเลาะวิวาทของเยาวชน คือ

1. ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง นั่นคือ สมาชิกในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์เชิงลบต่อกัน เกิดความขัดแย้งทั้งทางด้านความคิดและพฤติกรรม
2. ครอบครัวที่ขาดการมีส่วนร่วมระหว่างสมาชิกในครอบครัว สมาชิกไม่มีโอกาส ไม่มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้การตัดสินใจปัญหาที่ไม่ถูกต้องโดยยึดเพื่อนเป็นสำคัญ

3. ครอบครัวที่ผู้ปกครองคาดหวังในครอบครัวสูงเกินไป รวมทั้งพยายามผลักดันให้สมาชิกเป็นแบบที่ตนเองต้องการ ทำให้สมาชิกขาดความเป็นตัวของตัวเอง นำไปสู่การไม่สามารถพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมเฉพาะของตนเองได้ ขาดความเชื่อมั่น ขาดความเป็นตัวของตัวเอง และต้องการการพึ่งพามากขึ้น จึงแสวงหาความรักจากแฟนจนเป็นสาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

4. ครอบครัวที่มีลักษณะเศรษฐกิจที่ไม่ดีหรือดีมากเกินไป กรณีสถานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ปล่อยให้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการสร้างอาชีพและการหารายได้ สมาชิกในครอบครัวเติบโตท่ามกลางวัตถุนิยม เช่น โทรศัพท์ การเลี้ยงดูแบบว่าจ้าง ขาดเอกลักษณ์ครอบครัว ส่วนอีกกรณีคือการเลี้ยงดูท่ามกลางเงินทอง แต่ขาดการอบรมเลี้ยงดูที่แสดงถึงความสัมพันธ์อย่างแท้จริง รวมทั้งขาดการบริหารจัดการเงินเหลือใช้ที่จะนำไปซื้อยาเสพติด

5. สมาชิกในครอบครัวใช้สารเสพติด จึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมบางอย่างจากบุคคลที่ใกล้ชิด โดยเฉพาะพ่อแม่เป็นบุคคลที่เป็นตัวแบบที่มีอิทธิพลมากที่สุด และนำไปสู่การติดยาเสพติดรุนแรงมากขึ้น

6. ครอบครัวที่ไม่มีการสั่งสอนว่ายาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่ไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูสมาชิก และเห็นว่าเรื่องยาเสพติดเป็นเรื่องนอกครอบครัว จึงไม่ให้ความสำคัญและระแวงระวังสมาชิกเท่าที่ควร

7. แบบแผนการเลี้ยงดูของครอบครัว ควรให้เด็กได้พยายามพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือตนเองแบบค่อยเป็นค่อยไป และสนับสนุนการแสดงความรักต่อสมาชิกทั้งภาษาพูดและภาษากาย รวมทั้งสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาทักษะอย่างเหมาะสมผ่านการเรียนรู้ต่างๆขณะที่แบบแผนการเลี้ยงดูที่ครอบครัวอบอุ่นปกป้องเด็กมากเกินไป ส่งผลให้เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ รวมทั้งไม่พัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวัย

8. ครอบครัวที่ใช้อำนาจนิยมและใช้ความรุนแรง สมาชิกในครอบครัวมักถูกกำหนดให้ต้องดำเนินชีวิตเป็นไปตามต้องการและมักมีการใช้อำนาจควบคู่กันไป ทำให้เด็กระบายออกด้วยการก่อการทะเลาะวิวาท

9. ครอบครัวแตกแยก เป็นสาเหตุสำคัญให้ครอบครัวไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะเมื่อคนใดคนหนึ่งไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหา ก่อการทะเลาะวิวาท

10. ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบห่างเหิน บุตรหลานขาดที่ปรึกษาเนื่องจากขาดความผูกพัน เมื่อมีปัญหาส่วนตัว เช่น การเรียน การงาน ความรัก ทำให้เกิดปัญหาภาวะอารมณ์ตามมา

เป็นตัวผลักดันให้หลีกเลี่ยงจากครอบครัวและหันไปผูกพันคนภายนอกครอบครัว จนเป็นเหตุทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

อย่างไรก็ตามทั้ง 10 ลักษณะครอบครัวเป็นปัจจัยเสี่ยงที่บุตรหลานจะเสพหรือติดยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และก่อการทะเลาะวิวาท แม้จะมีปัจจัยอื่นๆ เป็นส่วนประกอบ เช่น ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัวลักษณะทางสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม แต่ปัญหาครอบครัวที่ขาดประสิทธิภาพ ในการอบรมเลี้ยงดูถือเป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะเป็นสถาบันที่หล่อหลอมและเป็นหน่วยย่อยมรสุมในสังคม ผู้วิจัยได้แยกปัญหาเป็นประเด็น ดังนี้

ปัญหาพฤติกรรมเยาวชนกับยาเสพติด

พญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล ปัญหาเยาวชนกับยาเสพติดเป็นเรื่องใหญ่มากในขณะนี้ หลายท่านอาจจะสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมในปัจจุบันเยาวชน ถึงหันเข้าไปหายาเสพติดกันมากอย่างนี้

เท่าที่ได้มีการสำรวจมา สาเหตุใหญ่ของการเริ่มเข้าไปใช้ยาเสพติดของเยาวชนยังเป็นเรื่องของความ “อยากลอง” ความเป็นเยาวชนของเขาทำให้เขาอยากลองในสิ่งแปลกใหม่ ร่วมกับอีกปัญหาหนึ่งคือการ “ตามเพื่อน” ความจริงแล้วเป็นเรื่องปกติของเยาวชน ไม่ว่าจะในยุคใดสมัยใด ที่ จะสนใจเพื่อน อยากจะลอง อยากจะเป็นอย่างคนนั้นคนนี่ หรืออยากจะทำอย่างที่เพื่อนทำ จนกระทั่งกลายมาเป็นแฟชั่น ปัจจุบันมีเด็กบางคนหันเข้าไปหายาเสพติด เพียงเพราะรู้สึกที่ใครๆ เขาก็ทำกัน เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เห็นจะแปลกอะไร ถ้าถามว่ารู้โทษของยาเสพติดไหม เด็กๆ ก็รู้ แต่เพียงเพราะอยากที่จะตามเพื่อนๆ ไป ทำให้ตัดสินใจผิดพลาด กลายเป็นเหยื่อของสารเสพติด

นอกจากนี้สภาพแวดล้อม ก็มีส่วนเอื้อให้มีปัญหาเสพติดขึ้น เดิมทียาเสพติดเป็นสิ่งที่จะมีในสถานที่หรือแหล่งที่มีลักษณะจำเพาะในการระบาดของยาเสพติดเท่านั้น แต่ปัจจุบันยาเสพติดได้แพร่ระบาดมาถึงในโรงเรียนแล้ว เด็กๆ สามารถหายาเสพติดได้ในโรงเรียน และแม้แต่รอบรั้วโรงเรียนเองก็กลายเป็นที่ไม่ปลอดภัยสำหรับเด็กของเราไปแล้ว

ปัญหาอีกประการหนึ่งที่ทำให้เด็กบางคนเข้าไปสู่การใช้ยาเสพติด ก็คือปัญหาเรื่องของการต่อต้านผู้ใหญ่ อันนี้เป็นเรื่องตามวัยของเขาด้วย ด้วยความที่เขาอยากเป็นตัวของเขาเองทำให้เด็กบางที่รู้สึกไม่อยากเชื่อฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่พูด บางทีก็แสดงความก้าวร้าวออกมา ถ้าคุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูไม่เข้าใจ ก็จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงกับเด็ก หรือพยายามเข้าไปควบคุมหรือจัดการกับเขา เด็กก็จะยิ่งต่อต้านมากขึ้น อะไรที่เราารู้สึกว่าไม่ดี อะไรที่เราห้ามเขา อะไรที่เราบอกว่าจะอย่าทำ เด็กก็จะยิ่งอยากทำ เหมือนจะประชดผู้ใหญ่ไปทางหนึ่งด้วย แต่ด้วยประสบการณ์ที่ยังอ่อนอยู่ ทำให้ไม่ทราบว่าการประชดด้วยการใช้ยาเสพติดนั้นเป็นสิ่งที่มันอันตรายต่อตัวเองเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนปัจจัยต่อไปที่จะทำให้เด็กบางคนเมื่อหันเข้าไปลองแล้ว เกิดการติดยาเสพติดค่อนข้างจริงจัง คือปัญหาในเรื่องของภาวะทางอารมณ์ เด็กๆ หลายคนไม่มีความสุข เขารู้สึกเศร้าใจ

รู้สึกทุกข์ใจ มีปัญหาต่างๆ รอบตัวโดยเฉพาะเรื่องในครอบครัว ความไม่ลงรอยกันในครอบครัว ความขัดแย้งกันของคุณพ่อคุณแม่ การทะเลาะเบาะแว้งกันที่บางทีถึงขนาดทำร้ายร่างกายกัน ทำให้เด็กรู้สึกไม่มีความสุข ความกลัดกลุ้มใจ ทุกข์ใจเช่นนี้แหละที่ทำให้เขาจมอยู่กับยาเสพติด บางคนอาจลองด้วยความตั้งใจ เพราะรู้สึกว่ในขณะที่ชีวิตไม่มีความสุขนั้น มีบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้มีความสุขกับเขาได้ ทำให้เขาลืมความทุกข์ต่างๆ เหล่านี้ไปได้ หากครอบครัวมีความสุข เด็กจะไม่คิดสนใจพึ่งยาเสพติดเช่นนี้

ปัจจุบันยาเสพติดได้เปลี่ยนรูปแบบของการระบาดไปมาก จากเดิมเคยพบเป็นเฮโรอีน ก็กลายเป็นยาบ้า ตัวยานี้ออกฤทธิ์ต่อสมองโดยเข้าไปปรับหรือเปลี่ยนแปลงสารเคมีบางตัว ทำให้มีฤทธิ์ที่ทำให้ผู้เสพรู้สึกคึกคัก มีพลัง หรือผลิตเพลินค่อนข้างมาก เราจึงได้ยินข่าวบ่อยๆ ว่า เขาชวนไปจัดปาร์ตี้กันเพื่อความสนุก แล้วมียาเสพติดเข้ามามีส่วนร่วมประกอบ เด็กหลายคนชอบใจคิดใจความสนุกสนานที่ได้รับจากฤทธิ์ของยาที่ตัวเองใช้กับเพื่อน ก็มาเล่าให้เพื่อนฟัง ชักจูงกันว่าสนุกสนานดีกว่าที่ไปปาร์ตี้กันเฉยๆ หรือในหลายครั้งก็มีลักษณะของการมอมเมา คือมีการแอบปนยาเสพติดในงานที่จัด หรือเพื่อนบางคนอาจจะไม่รู้แต่พอได้รับผลที่เกิดความสนุกขึ้นมา ก็เกิดความติดใจแล้วอยากจะทำอีก จึงทำให้เกิดยาแพร่ระบาดไปได้เร็ว

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศในเยาวชน

ปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เยาวชน เป็นวัยที่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจในเพศตรงข้ามและมีการแสดงออก

ทางเรื่องเพศ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากทั้งภายในร่างกายได้แก่ ฮอร์โมนเพศ และอิทธิพลภายนอกหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสังคมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบันได้ชักนำให้เยาวชนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ได้แก่ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ กามโรค โรคตับอักเสบจากไวรัสชนิดบีและซี เป็นต้น การตั้งครรถ์ที่ไม่ตั้งใจเกิดปัญหากับครอบครัวที่ไม่ยอมรับหากเยาวชนมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะเยาวชนหญิง ดังนั้น เยาวชนจึงควรเรียนรู้ถึงปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงจากปัจจัยและสถานการณ์ดังกล่าวปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่สำคัญ มีดังนี้

การจับคู่ ปัจจุบันเยาวชนจำนวนมากนิยมที่จะมีคู่รัก ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่และผู้ใหญ่วิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งจะคบหากันเกินขอบเขตและละเลยเรื่องการเรียน หากเยาวชนมีความรักแล้วรู้จักปฏิบัติและวางตัวอย่างเหมาะสมมีความรับผิดชอบในเรื่องเรียนก็จะไม่มีสิ่งเสียหายตามมา แต่เยาวชนบางคู่กับชักนำกันมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมโดยการชวนกันไปเที่ยวกลางคืน ไป

เที่ยวกลางคืนด้วยกันดื่มสุราขณะกันไปด้วยกัน หรือทดลองเสพสารเสพติด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด

การเสพสารเสพติด การเสพสารเสพติดเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชักนำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ได้แก่ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะทำให้มีเมามา ขาดสติสัมปชัญญะ และ การเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมายเช่น ยาไอ ยาเลิฟ ที่เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะไปกระตุ้นประสาท ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม สับสน งุนงง และชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่สุดในปัจจุบันพบว่าเยาวชนที่ไปเที่ยวกลางคืนในสถานบริการ ในงานรื่นเริงต่าง ๆ มักจะมีการดื่มสุรา และบางแห่งจะมีการเสพสารเสพติด ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมา นอกจากนี้ในกลุ่มผู้เสพสารเสพติดมักจะมีเพื่อนหลายคนเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จึงมีความเสี่ยงสูงที่จะติดโรคเอดส์ หรือตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ เพราะผู้ที่ดื่มสุราหรือเสพสารเสพติดมักจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่อยู่ในช่วงเยาวชนตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือคู่นอนโดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย การมีจำนวนคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในเยาวชน จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีดังต่อไปนี้

- 1) ความเชื่อและค่านิยม จากพัฒนาการทางด้านจิตสังคมของเยาวชนที่มักมีการแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองและต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ทำให้วัยนี้ง่ายต่อการถูกชักจูงให้ทำกิจกรรมที่เห็นว่าตนเองเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในกลุ่มเพื่อน
- 2) สิ่งพิมพ์และสื่อที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึทางเพศความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้ข้อมูลข่าวสาร และสื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทที่สำคัญยิ่ง ต่อพฤติกรรมของเยาวชน
- 3) สถานที่พักอาศัย สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล เยาวชนที่อาศัยอยู่เพียงลำพังในสิ่งแวดล้อมที่ง่ายต่อการเข้าถึงแหล่งบริการทางเพศหรือแหล่งบันเทิง ทำให้เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
- 4) ความผูกพันในครอบครัว ความผูกพันในครอบครัวเป็นความรู้สึกใกล้ชิดต่อบิดามารดา การรับรู้ถึงการดูแลเอาใจใส่ที่ได้รับจากครอบครัว การมีความพึงพอใจต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัวรวมถึงความรู้สึกว่ามีความสำคัญเป็นที่รักและต้องการของครอบครัว ทั้งนี้ครอบครัวที่มีบุตรเป็นเยาวชนต้องมีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการในช่วงเยาวชนด้วย

หากครอบครัวไม่เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็จะมีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างเยาวชนกับผู้ใหญ่ได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความผูกพันทางด้านจิตใจที่มีต่อกัน ทำให้เยาวชนชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัวและมีแนวโน้มที่จะทำตามกลุ่มเพื่อนและมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

5) การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่ม ในระยะเยาวชนเพื่อนจะเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจในสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเพื่อนสนิท มักจะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ เพราะเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักมีลักษณะคล้ายกัน และมีอายุใกล้เคียงกัน และอิทธิพลจากตัวแบบในสังคมหรือเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของเยาวชนได้เช่นกัน

6) การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเอง ที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวี และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ เมื่อเยาวชนเกิดความตระหนักและเอาใจใส่ในเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวี ได้ทางเพศสัมพันธ์ จากสื่อต่างๆ และบุคคลใกล้ชิดตัว

7) การรับรู้สมรรถนะในตนเอง การรับรู้สมรรถนะในตนเองมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคลรวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย

ข้อเสนอแนะ พ่อแม่ ผู้ปกครองควรรีความสนใจในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนด้านการจัดการเรียนการสอนสามารถนำไปบูรณาการกับทุกรายวิชา และทุกระดับชั้น

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของเยาวชนไทย

วัยรุ่นเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงระหว่างวัยถือเป็นช่วงสำคัญที่สุดเนื่องจากอนาคตของวัยรุ่นจะเป็นอย่างไร จะเริ่มจากสิ่งที่เขาได้รับในวัยนี้ สภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวมีอิทธิพลมาก เพราะจะทำให้พวกเขาซึมซับในสิ่งที่สังคมนั้นๆ กระทำ หากสังคมที่เขาอยู่เป็นสังคมที่ดีถือเป็นโชคดียิ่งของพวกเขา แต่ถ้าอยู่ในสังคมที่ไม่ดีเขาก็จะได้รับและซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีนั้นไปด้วย

ทิวา วงศ์ธนาภา (2539) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นเกิดจากปัจจัยที่หลากหลายดังนี้คือ

- 1) เกิดจากการถูกทำร้ายร่างกายมาก่อน
- 2) เกิดจากการเป็นศัตรูคู่อริ
- 3) เกิดจากความต้องการอวดให้รุ่นน้องเห็น
- 4) เกิดจากเทศกาล

5) เกิดจากประเพณีและพิธีกรรม เช่น เพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกศักดิ์ศรีหรือความยิ่งใหญ่ของสถาบัน เป็นต้น

6) เกิดจากความรู้สึกเสียศักดิ์ศรี

ทั้ง 6 ประเด็นเมื่อเกิดขึ้นแล้วส่วนใหญ่ก็จะจางไป แต่อย่างไรก็ตามเงื่อนไขที่ทำให้การก่อเหตุทะเลาะวิวาทดำรงอย่างต่อเนื่องคือ การเกิดตัวตนแห่งสถาบัน ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันชุมชน สถาบันการศึกษาและสถาบันกลุ่มหรือเครือข่าย เป็นต้น สถาบันเหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นโดยกระบวนการที่เป็นกลไกทางสังคมสั่งสมจนกลายเป็นประเพณีปฏิบัติสืบทอดกันมา นอกจากนั้นการให้ความหมายหรือตีความ โดยเฉพาะการให้ความหมายและการตีความต่อโลกและสังคมของการก่อเหตุทะเลาะวิวาท จะเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นเมื่อดำเนินวิถีชีวิตอยู่ในสังคมวัยรุ่น

สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2525) ได้ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุในการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ตลอดจนแนวทางการพัฒนาจิตใจ พบว่า สาเหตุจากความกึกคะนองตามธรรมชาติของวัยรุ่น และการถูกขู่ข่ม ตลอดจนวัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันต่อการขู่ข่มต่ำ ในด้านการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทนั้น ต้องสร้างความรักความเข้าใจในครอบครัว ส่งเสริมให้เกิดการขัดเกลาทางสังคมที่ดี บิดา-มารดาต้องปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นตัวแบบให้กับวัยรุ่นเกี่ยวกับ การทำงานและการเข้าสังคม เป็นต้น

เดือนใจ ชาลี (2539) ให้คำอธิบายปรากฏการณ์ของการทะเลาะวิวาทโดยพิจารณากระบวนการทางสังคมที่เป็นเงื่อนไขต่อการเกิดขึ้น และดำรงอยู่ของปรากฏการณ์การทะเลาะวิวาท กระบวนการในการสร้างโลกทัศน์ การให้เหตุผลและความหมายของการกระทำของนักเรียนอาชีวะ เป็นการศึกษาในแนวสังคมวิทยา ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดรูปการจิตสำนึกแบบนักเรียนอาชีวะ คำอธิบายดังกล่าว เห็นว่า ปัญหาการทะเลาะวิวาทไม่ใช่ในปัญหาในระดับปัจเจกเท่านั้น แต่เป็นความรู้สึกนึกคิดในเชิงสถาบัน ซึ่งมีกระบวนการสร้างหรือหล่อหลอมจนถึงขั้นครอบงำ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการประดิษฐ์สรรค์ในสังคมอาชีวะ ที่ได้สร้างอัตตะหรืออัตลักษณ์ของตนเอง มีกลุ่มอ้างอิงที่เป็นตัวกำหนดมาตรฐาน ของความถูกต้อง ความใช้ได้ คือ ระบบรุ่นพี่รุ่นน้องที่มีพัฒนาการมายาวนาน ในโลกของอาชีวะ

เมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หรือ มีการก่อเหตุทำร้ายกันของนักเรียนอาชีวะศึกษาเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ สังคมหรือผู้รับผิดชอบก็มักจะมาออกมาแสดงความคิดเห็น หรือกระตือรือร้นกันสักพักหนึ่ง มีมาตรการในการป้องกันการแก้ไข และการฟื้นฟูมากมาย แต่ขาดการปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล อย่างต่อเนื่อง ทำให้ขาดองค์ความรู้ในการแก้ไข ปัญหาอย่างได้ผล และอาจจะมียาขาคติ (myth.) เช่น การทะเลาะวิวาทเพราะมีหัวใจ นักเรียนมีนิสัยเกรง นักเรียนขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เพราะนักเรียนรักเพื่อน นักเรียนอ้างศักดิ์ศรี

นักเรียนขาดระเบียบวินัย เด็กมีเวลาว่างมาก ปัญหาการทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ และมักจะเห็นคำตอบของวิธีการแก้ไขสำเร็จรูป เช่น ต้องลงโทษให้เจ็บหลาย ให้ใส่เครื่องแบบเหมือนกัน ให้ไปฝึกวินัยในค่ายทหาร ให้เรียนวิชาทหารมากขึ้น เอาหัวใจไปเข้าค่ายร่วมกัน หน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรตระหนักถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ชอบใช้ความรุนแรงในการตัดสินใจ ปัญหา เพราะได้รับตัวอย่างที่ไม่ดีจากครอบครัวและคนรอบข้าง บางคนเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันอย่างรุนแรงทำร้ายร่างกายกันเป็นประจำจนกลายเป็นความเก็บกดและแสดงออกมาเหมือนกับที่เห็นตัวอย่าง วัยรุ่นบางคนใช้ความรุนแรงเพราะความเคียดแค้นจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ ซึ่งอยากลองกระทำเหมือนกันในเกมนั้นว่าจะมีความรู้สึกเช่นไร ปัญหาการใช้ความรุนแรงใช้ว่าจะมีเพียงกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำ เด็กๆ หลายคนนิยมใช้ความรุนแรงมากกว่าใช้ความคิดเช่นเดียวกัน โดยหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่

1. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2. กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดมาตรการป้องกันที่เป็นรูปธรรม และมีผลปฏิบัติอย่างชัดเจนและต่อเนื่องจริงจัง ไม่แก้ปัญหาแบบวัวหายล้อมคอก สถาบันการศึกษา หรือกลุ่มวิชาต้องส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ สร้างจิตสำนึกการรู้จักสามัคคี สร้างภูมิคุ้มกันตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลงโทษนักศึกษาและสถาบันการศึกษาอย่างเด็ดขาด นำนักศึกษากลุ่มเสี่ยง เข้ารับการบำบัดส่งเสริมกิจกรรมโดยใช้หลักธรรม คำสอนของศาสนา และผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ เป็นต้น
3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)
4. สถาบันการศึกษา สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือเท่าที่ควร การให้การสนับสนุนและเห็นความสำคัญของปัญหาของผู้บริหาร ในการที่ตำรวจจะเข้าไปตรวจค้นอาวุธในสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นการลดและป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาท
5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาตรการสำคัญ คือการจะร่วมกับทางสถาบัน นำนักศึกษาที่เป็นหัวโจกมาละลายพฤติกรรมพร้อมระบอบสาเหตุหลักที่เด็กทะเลาะวิวาทกันรุนแรงถึงขั้นบาดเจ็บและเสียชีวิต เนื่องจากสถานศึกษาไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการที่ตำรวจจะเข้าไปตรวจค้นอาวุธในสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นการลดและป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสถานศึกษา และตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบของตน คอยสอดส่องดูแลกลุ่มวัยรุ่นและนักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไขและลดปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มเด็กวัยรุ่น ทั้งการขอความร่วมมือจากทางผู้ปกครองคอยสอดส่องดูแลบุตรหลานของตนไม่ให้เข้าไปอยู่กับกลุ่มเสี่ยงที่จะก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กำหนดแผนป้องกัน และระงับเหตุนักเรียน นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท โดยสำรวจและจัดทำข้อมูลสถานศึกษาที่มีนักเรียนก่อเหตุบ่อยครั้ง หรือกลุ่ม

นักเรียนที่มีแนวโน้มจะกระทำผิด สถานที่ที่จะกระทำผิด โดยให้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับตำรวจ เฝ้าระวังติดตามพฤติกรรมนักเรียนใน และนอกสถานศึกษา กวดขันสถานบันเทิงซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุม จู่โจมตรวจค้นสถานศึกษาหรือสถานที่ข้างเคียงซึ่งใช้ชุกซ่อนอาวุธ จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมในค่ายทหาร

6. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ

รูปแบบทางศิลปะ

รูปแบบทางศิลปะ หมายถึง รูปแบบที่ศิลปินใช้ในการนำเสนอเรื่องราวหรือเนื้อหาในผลงานสร้างสรรค์ของเขา รูปแบบนี้เป็นผลรวมของการจัดองค์ประกอบ หรือการออกแบบ และการใช้วัตถุหรือวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้จำแนกรูปแบบทางศิลปะไว้ดังนี้

1. ความแน่ชัดของวัตถุ (Objective Accuracy) เป็นรูปแบบที่ศิลปินพยายามเลียนแบบสภาพ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมนั้นๆ

1.1 ลักษณะเลียนแบบสิ่งที่ปรากฏ เป็นการเน้นความชัดเจนตามที่ตาสามารถมองเห็นได้ แต่ก็อาจจะขยายความชัดเจนเพิ่มขึ้นกว่าปกติธรรมดา เช่น ผลงานของวิท วูด หรือศิลปะสมัยใหม่ของจักรพันธ์ โปษยกฤต เป็นต้น

1.2 ศิลปินคือผู้สังเกตการณ์ ศิลปินจะพิจารณาถึงปรากฏการณ์ที่เป็นไปได้ นอกเหนือจากวัตถุที่มองเห็น เช่น ปรากฏการณ์ของแสง บรรยากาศ พายุฝน เป็นต้น ศิลปินในแง่นี้อาจจะมีสภาพเป็นผู้รู้จักเลือกสิ่งที่จะแสดง รู้จักจัดและเสนอความจริงในแง่ต่างๆ

1.3 ศิลปินคือผู้เลือกสรร ศิลปินสามารถเลือกสรร บันทึกเพิ่ม ลดรายละเอียดของวัตถุ หรือสิ่งแวดล้อมเท่าที่ตาสามารถจะมองเห็นได้ หรือศิลปินบางคนก็อาจจะใช้เทคนิคเพื่อสร้างรูปวัตถุ ให้ได้สิ่งปลื้มใจหรือลักษณะผิวเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น ภาพเขียนแสดงพื้นผิวจากแว่นขยายของ อัลเบิร์ตภาพที่สามารถแสดงคุณสมบัติเด่นชัดของ อิฐ กระจก ไม้ ของฮอปเปอร์ เป็นต้น

1.4 รูปแบบผันแปร เน้นที่บุคลิกเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคนเป็นที่ตั้ง เป็นแนวทางของพวกชนวนชาตินิยมที่ยึดถือคุณภาพของมวลสารและปริมาณอันสัมพันธ์ได้ของวัตถุ เช่น หุ่นเก่า (Old models) ของฮาร์เนทท์ ที่ชัดเจนจริงจังจนเรียกว่า “เมจิก เรียลลิสม์” (Magic Realism) ซึ่งเขาเน้นความชัดเจนได้อย่างมหัศจรรย์ยิ่ง หรือภาพที่แสดงมวลและปริมาตรเด่นชัด แต่ลดรายละเอียดลงอย่างภาพเขียนของเซซานน์

1.5 ความแน่นชัดของวัตถุที่แฝงไว้ด้วยกลอุบาย รูปแบบนี้ศิลปินค้นหาค่าแปร (Additional elements) แปรรูปวัตถุที่มองเห็นได้ให้แปรเปลี่ยนออกไป แต่ก็ยังคงแสดงความแน่นชัดของวัตถุอยู่ด้วย

2. ความเป็นระเบียบแบบแผน (Formal Order) ในรูปแบบนี้นับเป็นลักษณะที่พัฒนาสืบต่อมาจากรูปแบบของกรีกโบราณที่ยึดถือแบบแผนสัดส่วน และท่าเฉพาะที่ยอมรับกันว่างาม มีลักษณะความสมดุล ความประสานกลมกลืนและความงดงามอย่างประณีตแบบต้นฉบับ ศิลปะในรูปแบบนี้เน้นความประณีตเรียบร้อย เป็นการแสดงความงดงามมากกว่าอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อวัตถุหรือสภาพแวดล้อมใดๆ ความมั่นคงถาวร ศิลปินจะมีความสนใจต่อความสวยงามที่ทำให้ความรู้สึกคงที่ ไม่เคลื่อนไหว เน้นความหนักแน่นและสงบเรียบร้อยที่ปรากฏ เช่น ภาพเขียนที่แสดงความมั่นคงเด่นชัดของไฟนิงเจอร์ ภาพเขียนที่แสดงปริมาตรเหมือนเครื่องจักรของเลอว์เจอร์ ภาพคนช่วงแรกของปีกาโซ เป็นต้นรูปแบบที่แสดงระเบียบแบบแผน ให้ความรู้สึกสงบเรียบร้อย ประณีต หรือพร้อมไปด้วยระเบียบวินัย

3. รูปแบบที่แสดงอารมณ์ นับแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ศิลปะหลายกลุ่มได้เน้นแนวทางมาสู่การแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์ ด้วยอาจจะมองว่าการดำรงชีวิตนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับเหตุผลหรือระเบียบแบบแผนเพียงด้านเดียวรูปแบบโรแมนติกและอารมณ์สะเทือนใจนี้เน้นพลังความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นจุดสำคัญยิ่งรูปแบบอาจจะเน้นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน เช่น รอยแปรง สี บรรยากาศ

บทบาทของการบิดเบือน มุ่งถึงการบิดเบือนที่เปลี่ยนแปลงบิดเบือน หรือทำให้ผิดรูปร่างไปบ้างและอาจจะรวมไปถึงคุณภาพของสีที่ใช้ การตัดกันของแสงสว่างและเงามืด

ความทุกข์ร้อนสิ้นหวัง สังคมมีสภาพบีบคั้นสูง ไม่ว่าจะเป็นการเมือง สงคราม เศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของผู้คนในสังคมจำนวนมากมีความทุกข์ร้อนกังวลในเคลือบแคลงแฝงอยู่ ผลงานศิลปะในลักษณะนี้ชี้ให้เห็นถึงสังคมและสภาพแวดล้อมปัจจุบันด้วย

ความรื่นรมย์ตื่นเต้นเร้าใจ คนเราส่วนใหญ่ต่างก็ปรารถนาความสุขสดชื่น ความสวยสดงดงามและรื่นรมย์ ศิลปินมากมายก็เน้นการนำเสนอรูปแบบ (ไม่ใช่เนื้อหา) ที่แสดงความรื่นรมย์ตื่นเต้นเร้าใจ

4. รูปแบบที่แสดงความคิดลึกลับอัจฉริยะ เป็นผลสืบต่อมาจากจิตใต้สำนึกของมนุษย์ด้วย เป็นผลของจินตนาการที่เหมือน โลกของความฝัน เป็นเหตุการณ์ สถานที่ บรรยากาศ หรือวัตถุที่ต่างไปจากสภาพจริงของโลกภายนอกที่มองเห็นได้ เป็นภาพในฝัน ภาพหลอน หรือภาพแห่งความหลัง ประหลาดๆ เช่น

4.1 เรื่องราวอภินิหาร ความตื่นเต้นอัศจรรย์ได้ปรากฏขึ้นอีกในศิลปะสมัยใหม่อาจจะไม่ได้เน้นทางด้านเรื่องราวที่เหมือนอภินิหารอัศจรรย์นัก แต่กลับเน้นอภินิหารที่เกี่ยวข้องกับจิตเป็นสำคัญอย่างภาพภูผาหินน้ำ (Frottage) ของแมกซ์ แอร์นส์ที่ ที่แสดงถึงป่าเขาที่อัศจรรย์ยิ่ง

4.2 ความฝันและภาพหลอน จิตวิทยาสมัยใหม่ไม่ได้เน้นให้เห็นว่า ความฝันนั้นเป็นโลกของความอัศจรรย์และโลกของความจริงผสานกันอยู่

4.3 ภาพอัศจรรย์ในโลกวิทยาศาสตร์ ศิลปินในฐานะที่มีประสาทสัมผัสเฉียบคมต่อสภาพแวดล้อมบางคนได้หันมาใช้รูปแบบสัญลักษณ์บางอย่าง เพื่อสะท้อนให้เห็นความรู้สึกที่มนุษย์มีต่อสภาพสังคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.4 ภาพอัศจรรย์และภาพหลอน เช่น งานแทงกี ที่เตือนให้เรานึกถึงคุณสมบัติของวัตถุนั้นเป็นวัตถุหลายๆอย่างมารวมกันไว้ เน้นแสงเงาและทัศนียภาพชัดเจน แต่กลับสร้างแสงสีและบรรยากาศอย่างชวนอัศจรรย์ เป็นต้น

สุชาติ เถาทอง ได้แบ่งรูปแบบทัศนศิลป์เป็น 3 ลักษณะ คือ ลักษณะรูปสัญลักษณ์ (Figurative Art) ศิลปะไร้รูปสัญลักษณ์ (Nonfigurative Art) หรือศิลปะนามธรรม (Abstract Art) และศิลปะไร้กึ่งรูปสัญลักษณ์ (Semi-figurative and Nonfigurative Art) ศิลปะรูปสัญลักษณ์นั้นบางครั้งใช้ในความหมายเดียวกับคำว่า ศิลปะแสดงลักษณะ (Representation Art) เป็นศิลปกรรมที่แสดงรูปลักษณะของคน สัตว์ และสิ่งอื่นๆ ที่พบเห็นในธรรมชาติ นำเสนอผลงานโดยให้เหมือนธรรมชาติ หรืออาจถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเองลงไปในงานด้วยก็ได้ งานศิลปะชนิดนี้เรียกว่า “ศิลปะรูปธรรม” ส่วนศิลปะไร้รูปสัญลักษณ์ ศิลปินจะถ่ายทอดโดยไม่สนใจเรื่องธรรมชาติตามที่มองเห็น แต่จะให้ความสำคัญกับทัศนธาตุ เช่น เส้น สี และรูปร่างต่างๆเป็นหลัก และรูปแบบที่สามคือ ศิลปะกึ่งไร้รูปสัญลักษณ์ เป็นงานศิลปะที่มีการบิดเบือนรูปทรงบางส่วนออกไปจากความเป็นจริงหรือดัดแปลงไปจากธรรมชาติ แต่ถ้าบิดเบือนจนไม่เหลือรูปทรงจริงจังให้เห็นได้เลย เราเรียกว่าศิลปะวัตถุวิสัย (Non-objective Art) (สุชาติ เถาทอง, 2536, น. 93-96)

จากข้อมูลข้างต้นพอสรุปได้ว่า รูปแบบทางศิลปะ หมายถึง รูปแบบที่ศิลปินใช้ในการนำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาในงานสร้างสรรค์ของเขา รูปแบบเป็นผลรวมของการจัดองค์ประกอบและการใช้วัตถุหรือสื่อในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปแบบแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะรูปสัญลักษณ์ (Figurative Art) ศิลปะไร้รูปสัญลักษณ์ (Nonfigurative Art) หรือศิลปะนามธรรม (Abstract Art) หรือศิลปะไร้กึ่งรูปสัญลักษณ์ (Semi-figurative and Nonfigurative Art)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

มูลเหตุสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านจิตรกรรมของศิลปินนั้น เชื่อว่าเกิดจากแรงจูงใจ ซึ่งมีที่มาจากความรู้สึกต่างๆ ภายในตัวของศิลปิน ไม่ว่าจะเป็นความประทับใจ ความสุข ความโศกเศร้าเสียใจ หรืออื่นๆ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดให้เกิดเป็นภาพขึ้นในใจ ผสมผสานกับความสามารถเฉพาะตัว ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทำให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิดต่างๆ ออกมาเป็นภาพผลงาน

ที่จริงแล้วนั้น การที่ศิลปินจะสร้างสรรค์งานจิตรกรรมขึ้นมานั้น เกิดจากการกระตุ้นของสิ่งนี้อาจเรียกว่า สิ่งเร้า (Stimulus) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองของศิลปินให้เกิดเป็นพฤติกรรมแสดงออกในการสร้างสรรค์ขึ้นมา

ประเสริฐ ศิลรัตน์ ได้แบ่งประเภทของสิ่งเร้าออกเป็นดังนี้

สิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) ได้แก่ สิ่งแวดล้อมภายนอก (explicit environment) ซึ่งอยู่นอกตัวจิตรกร อาจเป็นคน สิ่งของ สัตว์ วัตถุ ตลอดจนไปถึงสิ่งที่ไม่มีความคิด เช่น หลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมด้วย สิ่งเร้านี้ยังส่งผลให้งานจิตรกรรมที่ปรากฏมักเป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ หรือเรื่องราวของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ และเป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ

สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) ได้แก่ สิ่งแวดล้อมภายใน (Implicit environment) คือ การกระทำของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายของจิตรกรเอง กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมออกมา และผลงานที่ปรากฏจากการกระตุ้นสิ่งเร้า มักเป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความคิด โดยจิตรกรสามารถจับประเด็นของความรู้สึกนึกคิดได้แล้วถ่ายทอด บันทึกแสดงออกมาด้วยการอาศัยทักษะความชำนาญด้านเทคนิควิธีการใช้และเครื่องมือเป็นส่วนประกอบ (ประเสริฐ ศิลรัตน์. 2528:16-21)

สมพร รอดบุญ ได้แสดงทรรศนะในเรื่องที่มาของแนวความคิดในการสร้างศิลปะไว้ดังนี้

ส่วนที่มาของความคิด ความบังเอิญหรือการแสดงออกทางศิลปะนั้น ศิลปินย่อมที่จะมีเหตุผลในการสร้างสรรค์เฉพาะตน ในงานศิลปะของแต่ละคน การแสดงออกอาจมีแนวใกล้เคียงหรือแตกต่างกันไปหลายลักษณะ หากการแสดงความคิดในงานศิลปะที่มีได้มีที่มาหรือมีการสืบเนื่องมาจากเหตุผลใดเลยนั้น การแสดงออกในงานศิลปะนั้นๆ ย่อมไม่มีความกระจ่างพอ และคุณค่าในงานอาจปรากฏให้เห็นได้น้อยมาก

ที่มาของความคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะ เป็นสิ่งที่ทั้งศิลปินและผู้ดูควรให้ความสำคัญอย่างมาก ที่มาของแนวคิดของศิลปิน อาจจำแนกได้เป็นลักษณะใหญ่ๆ สองลักษณะคือ ประการ

แรกนั้น เป็นความคิดที่เกิดจากความรู้สึกภายในของศิลปินเอง ความรู้สึกดังกล่าวนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากอารมณ์หรือจิตใจของศิลปิน ที่ได้มาจากประสบการณ์ในชีวิตจริง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้น พลังผลักดันหรือสร้างความบันดาลใจให้ศิลปินแสดงออกในรูปของงานศิลปะ ที่มาของความรู้สึกภายในหรือโลกภายในของศิลปินนั้น ได้จากประสบการณ์ชีวิตจากความฝัน รวมทั้งการฝันกลางวัน และการนอนหลับ ฝันเป็นเรื่องราว จากจินตนาการ จากความทรงจำในอดีต และจากความปรารถนาในสิ่งต่างๆ รวมทั้งความเก๋บกด ความไม่สมหวังและความสิ้นหวัง

ที่มาของความคิดในการสร้างสรรค์ของศิลปินอีกประการหนึ่งนั้น เป็นความคิดอันเกิดจากการประมวลประสบการณ์ต่างๆ จากโลกภายนอก คือ ความคิดและความรู้สึกที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมสองชนิด คือ อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งได้แก่ สภาพภูมิประเทศ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศในฤดูกาลต่างๆ กัน นอกจากนี้ อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมยังเป็นอิทธิพลสำคัญที่ยังส่งผลกระทบต่อถึงการสร้างสรรค์ของศิลปิน คือ อิทธิพลของความเชื่อ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ภาวะทางเศรษฐกิจและการเมือง อิทธิพลของค่านิยม การศึกษารวมทั้งอิทธิพลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้วย (สมพร รอดบุญ, ม.ป.ป., น.23)

สุชาติ เถาทอง ได้กล่าวถึงมูลเหตุในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไว้ว่า การสร้างสรรค์จิตรกรรมหรือภาพเขียนระบายสี มีเหตุผลและเงื่อนไขบางประการที่อยู่เบื้องหลังที่พอจะประมวลไว้ได้ดังต่อไปนี้

ประการแรกมีพื้นฐานมาจากความสวยงามของสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ เป็นเงื่อนไขหนึ่ง ที่สร้างความรื่นรมย์ ความสนใจ และความประทับใจให้เกิดขึ้นกับมนุษย์ ความรู้สึกเหล่านี้ย่อมตราตรึงอยู่ในใจตราบนานเท่าที่มนุษย์จะเก็บไว้ในความทรงจำได้มากน้อยเพียงใด แต่ศิลปินเขาย่อมมีธรรมชาติของอารมณ์และความรู้สึกภายในที่ต้องการถ่ายทอดและแสดงออกเกี่ยวกับการรับรู้ที่ตัวเองมีต่อธรรมชาติให้ปรากฏต่อสายตาผู้อื่นด้วย โดยผ่านสื่อกลางชนิดต่างๆ เป็นผลงานศิลปะที่มีสาเหตุแห่ง ศิลปะอยู่สองสาเหตุ และเฉพาะจากสองสาเหตุนี้เท่านั้นที่ทำให้งานศิลปะเกิดขึ้นในโลก สาเหตุแรก คือ สิ่งเร้าจากวัสดุภายนอก อีกสาเหตุหนึ่งคือบุคลิกภาพของศิลปินจิตรกรรมจึงเป็นเครื่องมือของศิลปินที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ดังกล่าวให้ปรากฏเป็นผลงานทางศิลปะทั้งรูปธรรม และนามธรรม โดยอาศัยรูปแบบและวิธีการทางจิตรกรรมทำให้ปรากฏขึ้น

ประการที่สอง มีผลมาจากความปรารถนาของศิลปินที่จะถ่ายทอดโลกภายในที่เข้ามามีความรู้สึกและเข้าใจ ออกมาให้ปรากฏเพื่อสร้างความซาบซึ้ง ความประทับใจ และความยินดีต่อผู้ชม การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ในกระการนี้ ส่วนใหญ่รูปแบบเป็นการสื่อความหมายทาง

ความคิด การแสดงออกและเทคนิคเป็นสำคัญ โดยแสดงคุณค่าของภาษาทางศิลปะ โดยเฉพาะเส้น สี รูปร่าง รูปทรง ผิว เป็นต้น (สุชาติ เกาทอง, 2531, น.51-52)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ที่มาของแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน หมายถึง พื้นฐานทางความคิดและความเชื่อของศิลปินอันส่งผลกระตุ้นให้ศิลปินเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม ซึ่งแหล่งที่มาของแนวความคิด ได้แก่ สภาพแวดล้อมและวิถีการดำรงชีวิตของผู้สร้างงาน ทั้งนี้แหล่งกำเนิดดังกล่าว ถือเป็นสิ่งเร้าในกระบวนการทางจิตวิทยา และนำไปสู่การสร้างผลงานศิลปะ โดยอาศัยความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า การประสานสัมพันธ์และปฏิกิริยาตอบสนองและสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมต่อไป

เนื้อหาเรื่องราว

เนื้อหาของภาพ หมายถึง เรื่องราวที่ศิลปินนำมาถ่ายทอดในผลงานจิตรกรรม ทั้งนี้ เจตนา นาควัชระ ได้กล่าวถึงเนื้อหาว่า Content หรือ Material อะไรก็ได้ที่อยู่ในโลกเรามาเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ เหมือนอิเหนาที่ตะลึงจากการได้พบบุษบา แล้วนำประสบการณ์ตรงนั้นซึ่งถือเป็นเนื้อหา มาขับเคลื่อนพลัง คือ นำประสบการณ์นั้นมาสร้างให้เป็นรูป มันจึงเป็นผลงานศิลปะชั้น ศิลปะเป็นเครื่องปลดปล่อยอารมณ์ เราจะคิดอะไรก็ได้ เราจะวาดสิ่งซึ่งไม่มีในโลกนี้ก็ได้ ให้จินตนาการสร้างอะไรก็ได้ (เจตนา นาควัชระ, 2541, น.89)

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวถึง คุณค่าทางเนื้อหาเรื่องราวไว้ว่า คุณค่าทางเรื่องราว (Content Value) เป็นคุณค่าที่เด่น และมีความสำคัญมากกว่ารูปทรง คุณค่าทางเรื่องราวนี้นี้มีเรื่องราวต่างๆ มากมาย เรื่องราวที่หนึ่งคือ เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อในสังคม ศิลปะสมัยโบราณส่วนมากมีเรื่อง ความเชื่อปรากฏเด่นชัดมาก ศิลปะมีค่าอยู่ที่เรื่องที่คนเชื่อทั้งสิ้น ยิ่งกว่านั้นความเชื่อยังพัวพันกับวิธีการสร้างอุทยานต่างๆ อีกด้วย เรื่องราวที่สองคือเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะทุกยุคทุกสมัย นับตั้งแต่สมัยบิแซนไทน์ เรื่อยมาจนถึงต้นศตวรรษที่ 19 ศิลปะที่แสดงเกี่ยวกับพระเจ้า เทพเจ้า บรรยายเรื่องราวพระเจ้าครองความสำคัญเป็นต้นมา และเป็นศิลปะที่มีรูปคน (Image of Man) ปรากฏแทบทั้งสิ้น พวกที่ไม่มีรูปคน (Non Image of Man) เพิ่งจะนิยมเมื่อ 100 กว่าปีมานี้เอง เรื่องราวที่สาม คือ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและประวัติศาสตร์ มีความสำคัญเด่นชัดมานานพอๆกับ เรื่องราวศาสนาและเจริญงอกงามมากในสมัยศิลปะสัทินีโอคลาสสิก ปัจจุบันก็ยังนิยมอยู่มาก เรื่องราวที่สี่คือ เรื่องราวเกี่ยวกับโบราณนิยาย นิทานพื้นบ้าน และเรื่องราวที่ห้าคือ เรื่องราวเกี่ยวกับบุรุษสตรี เป็นเรื่องราวคนโดยตรง ค่าของคน รูปร่างของคนและสมบัติอื่นๆ ที่ควรจะมี

เรื่องราวทั้ง 5 ประการนี้ ได้มีผู้รวบรวมเรื่องราวทางศิลปะเข้าไว้เป็นหมวดหมู่ 4 หมวดด้วยกันคือ

1. เรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และธรรมชาติของมนุษย์ (Man and his own Nature) ได้แก่ เรื่องความรัก ความโกรธ ความหลง ความอิจฉาริษยา เป็นต้น
2. เรื่องราวที่มนุษย์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ (Man and other People) เช่นเรื่องราวของ ครอบครัว เรื่องประวัติศาสตร์ สงคราม การทำมาหากิน ความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
3. เรื่องราวของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and the Impersonal Environment)
4. เรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งไม่มีตัวตน (Man and the Intangibles) ได้แก่ เรื่องราวของเทพเจ้า ศาสนา โบราณนิยาย ฯลฯ (อารี สุทธิพันธุ์, 2535, น.52-53)

วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวถึงเนื้อหาของศิลปะ ไว้ดังนี้

1. เนื้อหาส่วนตัว (Personal Functions) เป็นเนื้อหาที่เริ่มต้นจากชีวิตเลือดเนื้อส่วนตัว ความรักและความพอใจส่วนตัว

การแสดงออกทางด้านจิตวิทยา ในอารมณ์ส่วนตัวที่สะท้อนให้เห็นถึงความเหงา ความเศร้า หมองความเจ็บปวดครวครว หรือความคิดเห็นส่วนตัว อันเป็นผลมาจากความเก็บกดภายในจิตสำนึก ซึ่งเป็นผลสะท้อนมาจากการดำรงชีวิตในสังคม ตัวอย่างเช่น ประติมากรรมที่แสดงอารมณ์เหงาเปล่าเปลี่ยวของจิอาคอเมติ ประติมากรรมพลาสติกที่แสดงอาการครุ่นคิดและเจ็บเหงาในสังคมของซีเกล

ความรัก เพศ และชีวิตครอบครัว เป็นชีวิตส่วนตัวอีกแง่หนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ยาก แม้จะมีการต่อสู้เพื่อสังคมที่โหดเมื่อไหร่ ดอกไม้บาน การร่วมเพศ และชีวิตส่วนตัวก็ยังคงดำรงอยู่ ผลงานในลักษณะนี้ก็เช่น “จูบ” (The kiss) ของโรแดง “วันเกิด” ของซากาลล์ “คู่รัก” ของเขียน ยิ้มศิริ “แม่กับลูก” ของมิเชียมิชิบอินชอย เป็นต้น

ความตายและอารมณ์ที่น่าหวาดกลัว ผลงานในลักษณะนี้ก็เช่น ผลงานของ ซาฮัน ที่เขียนภาพแสดงถึงความตายของคน มุงซ์ เขียนบรรยายบรรยากาศที่ชวนหวาดกลัว โคลล์วิทซ์เขียนชีวิตที่ทุกข์ทรมานและความตายของกรรมกร ชูแดง สร้างบรรยากาศที่ดูทราณ โหดร้ายต่อชีวิต เป็นต้น

ความศรัทธาส่วนตัว บางคนศรัทธาในศาสนา อำนาจการเปลี่ยนแปลง เครื่องจักรกล ซึ่งศรัทธาส่วนตัวนี้อาจจะเป็นผลมาจากครอบครัว สิ่งแวดล้อม หรือประสบการณ์ส่วนตัว หล่อหลอมมาก็ได้ เช่นถวัลย์ ศัชนิ เผยให้เห็นถึงพลังและอำนาจที่หยาบกระด้าง รูโอลท์แสดงความศรัทธาต่อศาสนาอย่างรุนแรงจริงจัง กลุ่มฟิวเจอริสม์ที่แสดงให้เห็นถึงความศรัทธาที่มีต่อความเร็ว และความลับของเครื่องจักรกล เป็นต้น

การแสดงออกทางด้านความปรารถนาควงาม ส่วนใหญ่แล้วในวิถีทางนี้จะถือตนเองเป็นตัวการสำคัญที่ขึ้นชอบต่อวัตถุ หรือรูปแบบที่สร้างขึ้นเองและเห็นว่างดงาม คนกลุ่มนี้พยายามดึงวัตถุทุกชนิดทุกรูปแบบไปสู่ลักษณะที่ตนเองเชื่อว่างดงาม ถ้าจะแสดงสิ่งแวดล้อมก็จะไม่ข้องแวะ

กับอารมณ์กาลเวลา หรือการดำรงชีวิตแต่อย่างใด งามเพียงเพื่องามเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ผลงานหุ่นนิ่ง ส่วนใหญ่ของ ปิกัสโซและปราค ประติมากรรม โมบิลของคาลเดอร่า เป็นต้น

2. เนื้อหาเพื่อสังคม (Social Functions) ศิลปะที่มีสาระเพื่อสังคมโดยตรงนี้ น่าจะเกิดผลกระทบทั้งสองด้านได้ดีกว่า โดยพิจารณาว่าสังคมเป็นตัวผานอันสำคัญต่อชีวิตของทุกคน ซึ่งทุกคนน่าจะมีส่วนร่วมกระตุ้นจิตสำนึกและร่วมกันสร้างสรรค์พร้อมกันไปด้วย แทนที่จะสร้างเสริมอารมณ์เฉพาะบุคคลเท่านั้น

การเมืองและลัทธิความเชื่อ ศิลปินในแนวทางนี้ต่างเชื่อมั่นในผลตอบสนองของศิลปะว่าน่าจะมีผลในวงกว้างต่อระบบในสังคมด้วย การเมืองเป็นทุกเรื่องที่ทุกคนหลีกเลี่ยงไม่พ้น เมื่อเราหลีกเลี่ยงระบบในสังคมไม่พ้น ศิลปะก็อาจจะสนองตอบความจริงด้านนี้ด้วย ตัวอย่างผลงาน ก็เช่น “เสรีภาพประชาชน” (Liberty leading the people) ของเดอลาครัวซ์ “เสียงสะท้อนของการกรีดร้อง” (Echo of a scream) ของซีกอร์โรส เป็นต้น

บรรยายสังคม ศิลปินที่มีจิตสำนึกอาจจะบรรยาย บ้านทึก หรือสะท้อนชีวิตในสังคมให้ปรากฏ เพื่อเป็นการปลุกเร้าความคิดความห่วงใย และคุณธรรมที่จะพึงมีต่อกัน เป็นการเสริมสร้างจิตสำนึกร่วมเพื่อให้เกิดการเกื้อหนุนต่อชีวิตในวงกว้างต่อไป เช่น ผลงานของโกยา โดมิเยร์ โคลด์วิตซ์ ภาพเขียนแนวสังคมนิยมของรัสเซียและจีน เป็นต้น

ถากถางสังคม การถากถางสังคมในงานศิลปะนับเป็นการชี้แนะ คำหยาบ หรือประณามสังคมในด้านใดด้านหนึ่งโดยวิธีการทางอ้อม จะด้วยการผานกับอารมณ์ขบขันหรือเครื่องเรียดอย่างไรก็ย่อมได้เป็นการเสนอความคิดให้ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้บริหารได้ตระหนักถึงความจริง โดยผ่านกระบวนการคิดในระดับหนึ่ง ศิลปินบางคนอาจจะบรรยายเรื่องราวที่ไว้ให้คิด แต่บางคนอาจจะสร้างปมปัญหาซ่อนไว้ตัวอย่างเช่น ภาพผู้หญิงอันน่าละเอียดยะ ของ ดี คูนิง สังคมอันดีแต่กินของกรอบเปอร์ หรืองานที่เสียดสีสังคม ตำรวจ และความยากจนของธรรมศักดิ์ บุญเชิด เป็นต้น (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2527, น. 87-95)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า เนื้อหาของภาพ หมายถึง เรื่องราวที่ศิลปินนำมาถ่ายทอด ในผลงานศิลปะ ที่ทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจสาระที่ศิลปินต้องการบอก ซึ่งเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาส่วนตัวและเนื้อหาเพื่อสังคม

กลวิธีในการสร้างสรรค์

กลวิธีในการสร้างสรรค์ศิลปะ คือ กรรมวิธีหรือลีลาหรือเทคนิคต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นได้บนผลงานศิลปะ เช่น ริวรอยพู่กัน ลักษณะผิวที่หยาบหรือละเอียด รูปทรงที่ประณีต ความคมชัดหรือพร่ามัวเป็นรูปทรงการระบายสีที่ซับซ้อน เป็นต้น กลวิธีในการสร้างสรรค์ทางศิลปะย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมของผู้สร้างสรรค์ด้วย ศิลปะอาจจะ

คล้ายกับลายเส้นที่สะท้อนให้เห็นความเป็นคนปรานีต เรียบร้อย ความกล้าในการแสดงออก ความไม่มั่นใจ ฯลฯ ของเจ้าของงานเช่นต์ก็ได้ (วิรุณ ตั้งอรุณ, 2537, น.24)

1. การใช้เส้น

เส้น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เราจะพบการใช้เส้น ทั้งในทัศนศิลป์และงานออกแบบประยุกต์ศิลป์ การใช้เส้น มีมาตั้งแต่ศิลปะอดีตสมัยมนุษย์ถ้ำจนถึงปัจจุบัน มีการใช้เส้นในทัศนศิลป์ทุกแขนง เส้นจะปรากฏมากในประเทศทางตะวันออก ได้แก่ ประเทศจีน ไทย ญี่ปุ่น อินเดีย เป็นต้น ล้วนใช้เส้นเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงออกโดยนำเส้นมาสร้างเป็นรูปร่าง รูปทรง

อารี สุทธิพันธุ์ ได้อธิบายความหมายของเส้น ไว้ว่า เส้น หมายถึง จุดหลายพันล้านจุดที่เคลื่อนไหวไปในบริเวณว่าง (Space) ตามทิศทางที่ผู้ลากต้องการบนระนาบรองรับ เส้นอาจเกิดจากการลาก ขูดขีด เขียนด้วยดินสอ ปากกา สีชอล์ก แปรงและวัสดุอื่นๆ เส้นสามารถแทนได้ทั้งสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น เส้นมีขนาดต่างกันตามขนาดของวัสดุที่นำมาเขียน (อารี สุทธิพันธุ์, 2521, น. 54-55)

สุชาติ สุทธิ ได้กล่าวถึงการใช้เส้นไว้ว่า เส้นที่นำมาใช้ในงานทัศนศิลป์นั้น เป็นการนำเส้นมาสร้างเป็นรูปลักษณะ เพื่อจุดมุ่งหมายในการใช้เป็นตัวสื่อความหมายทางการรับรู้โดยตรงในเชิงของการสัมผัสด้วยการเห็นตามเป้าหมายของการเรียนรู้ทางทัศนศิลป์ การใช้เส้นในงานวาดเขียนคือ การที่ผู้สร้างสรรค์หรือศิลปินนำดินสอ ปากกา หรือสีชอล์ก ฯลฯ มาสร้างรอยขีดเขียนเป็นรูปลักษณะต่างๆขึ้นบนพื้นกระดาษ การใช้เส้นในงานจิตรกรรม คือ ศิลปิน ใช้แปรงและสีแล้วลากให้ปรากฏเป็นรอยแปรงต่อเนื่องกันบนพื้นผ้าใบ การใช้เส้นในงานประติมากรรมอาจเกิดจากการที่ศิลปินใช้ปลายนิ้ว หรือวัตถุปลายแหลมกรีดเคลื่อนเป็นริ้วรอยตื้นลึกบนเนื้อดิน จนเกิดเป็นริ้วรอยต่างๆ ลักษณะของเส้นที่ถูกสร้างขึ้นให้เป็นเส้นจริงๆ มีบทบาทสำคัญต่อการนำมาใช้ในงานทัศนศิลป์มากกว่าเส้นที่เกิดในลักษณะอื่นๆ เช่น เส้นขอบของมวลวัตถุหรือเส้นที่เกิดจากเทคนิคของการลงตา เป็นต้น สุชาติ สุทธิ สรุปเป็นนิยามเบื้องต้นว่า เส้น คือรอยขีดเขียน หนัก-เบา ที่สร้างให้ปรากฏบนพื้นผิวของวัตถุ

ศิลปินนำเส้นมาใช้ในการงานทัศนศิลป์มากมายหลายวิธีและหลายแบบด้วยกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน แบบของเส้นที่นำมาใช้ในงานทัศนศิลป์มี 3 แบบ ได้แก่

1. เส้นที่เกิดขึ้นจริง (Actual Line) เป็นเส้นที่เกิดขึ้นจริงจากการขูดเขียนลงสู่พื้นระนาบโดยตรง
2. เส้นเชิงนัย (Implied Line) เป็นเส้นที่เกิดจากนัยของการบ่งชี้ให้รับรู้ว่าเป็นเส้นด้วยการประเมินทางการเห็น

3. เส้นที่เกิดจากขอบ (Line Formed by Edges) เป็นเส้นเกิดขึ้นจากขอบของวัตถุหรือรูปร่างต่างๆมาประกบกัน ซ้อนกัน หรือทับกัน (สุชาติ สุทธิ, 2535, น. 3-8)

ลักษณะการใช้เส้นในงานจิตรกรรม

การใช้เส้นในจิตรกรรมเป็นวิธีการที่ช่วยให้เห็นรูปทรงได้แน่นอน การใช้เส้น นอกจากดินสอแล้วอาจจะใช้ถ่านชาโคล ปากกา สีชอล์ก สีเทียน ฯลฯ ด้วยเทคนิคที่ต่างกันไปซึ่งศิลปินสามารถเลือกนำไปใช้ถ่ายทอดเรื่องราวของภาพได้ตามความเหมาะสม สุชาติ สุทธิ ได้กล่าวถึงลักษณะการใช้เส้นในงานจิตรกรรมไว้ว่า

1. ลักษณะการเน้นเส้น (Emphasizing Line) คือ การใช้เส้นเน้นรูปของงานทั้งรูปร่างและรูปทรงที่แสดงความลึกให้เห็นบนพื้นระนาบหรือที่เรียกกันว่า การแสดงแบบรูปทรงในจิตรกรรม โดยการใช้เส้นตรง โค้ง หนัก-เบา และสั้น-ยาว ผสมผสานกันเกิดเป็นรูปร่างหรือรูปทรงบนพื้นผิวระนาบ เป็นการที่ใช้เส้นสร้างรูปในลักษณะพื้นฐานเพียงแค่สร้างเส้นขอบนอกของวัตถุของสิ่งที่วาดซึ่งปกติแล้วงานแบบนี้หาได้โดยทั่วไปจากผลงานของเด็กเล็ก แต่ขณะเดียวกันศิลปินบางคนยังได้นำลักษณะการสร้างภาพแบบแสดงของวัตถุมาใช้ในงานจิตรกรรม

2. ลักษณะการไม่เน้นเส้น (De-emphasizing Line) การสร้างงานศิลปะในลักษณะไม่ที่เน้นเส้น คือ การลด บิดเบือน การใช้เส้นเพื่อสร้างรูปแบบของสิ่งที่ตนเองอยากแสดงออก แต่มาเน้นแผ่นระนาบเต็มที่เป็นน้ำหนักหรือแสงเงาหรือแผ่นสี สร้างเป็นรูปร่าง รูปทรง ด้วยการเน้นวิธีใช้น้ำหนัก แสงเงา และสี เรียกกันว่า เป็นการสร้างงานในเชิงน้ำหนัก (สุชาติ สุทธิ, 2535, น.8-17)

จากข้อมูลที่นักวิชาการการศิลปะได้กล่าว พอสรุปได้ว่า กลวิธีในการสร้างสรรค์ หมายถึงกรรมวิธีหรือเทคนิคต่างๆ ที่ศิลปินนำมาสร้างให้ปรากฏเห็นได้บนผลงานศิลปะ เช่น การใช้เส้น การใช้รูปทรง การใช้สี และวิธีการระบายสี เป็นต้น การใช้เส้นคือ การที่ผู้สร้างสรรค์หรือศิลปิน นำดินสอปากกา หรืออื่นๆ มาสร้างรอยขีดเขียนเป็นรูปลักษณะต่างๆ บนพื้นระนาบรองรับโดยมีเส้น 3 แบบ ได้แก่ เส้นที่เกิดขึ้นจริง เส้นเชิงนัย และเส้นที่เกิดจากขอบ ทั้งนี้การใช้เส้น ศิลปินจะเลือกใช้ทั้งลักษณะการเน้นเส้น และลักษณะการไม่เน้นเส้น เพื่อให้ได้ผลงานที่เหมาะสมกับเนื้อหาเรื่องราวและหลักการศิลปะ

2. การใช้รูปทรง

รูปทรง (Form) เป็นรูปลักษณะที่มีสามมิติ ซึ่งเกิดจากส่วนประกอบสำคัญของศิลปะสามารถลวงตาได้อย่างของจริงในงานจิตรกรรม หรือเป็นรูปทรงจริงมีสามมิติ ในงานประติมากรรมและสถาปัตยกรรม สุชาติ สุทธิ ได้อธิบายความหมายและลักษณะของรูปทรงไว้ว่า รูปทรงมีลักษณะแตกต่างจากรูปร่าง เพราะรูปทรงสามมิติ คือ มีความหนา หรือลึก เพิ่มขึ้นจากรูปร่างรูปทรงเป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นรูปทรงที่มีและเกิดขึ้นจริง คือมีลักษณะสามมิติ กินเนื้อที่ในอากาศและสามารถ

สัมผัสได้โดยรอบ เช่น รูปทรงทางกายภาพในงานประติมากรรมและงานสถาปัตยกรรม รูปทรงมีคุณสมบัติอยู่สองประการ คือ เมื่อก้าวถึงคุณสมบัติภายนอกของรูปทรงจะกล่าวถึงความเป็นมวล (Mass) หมายถึงลักษณะความที่บตันภายนอกของรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆ ที่มีชื่อเรียกเฉพาะ เช่น รูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ (Cube) รูปทรงกลม (Sphere) รูปทรงกรวย (Cone) รูปทรงพีระมิด (Pyramid) และรูปทรงกระบอก (Cylinder) เมื่อก้าวถึงคุณสมบัติภายในบริเวณภายในของรูปทรงก็จะเรียกว่า (Volume) หรือ หมายถึงบริเวณว่างภายในของรูปทรงนั้นๆ

รูปทรงในงานวาดเขียนหรืองานจิตรกรรมนั้นเป็นงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นบนพื้นระนาบ มีเพียงสองมิติ คือ ความยาวและความกว้าง แล้วเพิ่มความลึกหรือหนาที่ทำให้เกิดเป็นเสมือนรูปทรงสามมิติ ซึ่งเรียกว่า การแสดงแบบของรูปทรง (Representation of form) ด้วยวิธีการแบบหนึ่ง ที่เรียกว่า การลวงตา (Illusion) ซึ่งจะเกิดขึ้นในความรู้สึกทางการเห็นเท่านั้น วิธีการลวงตา คือ เทคนิคการใช้ค่าความอ่อน-แก่ (Light-Dark) ซึ่งเป็นค่าของน้ำหนักมาใช้แทนค่าระหว่างแสงสว่างกับเงามืดในการสร้างภาพ ทางทัศนศิลป์มักเรียกว่า เป็นค่าของแสงและเงา (Light & Shade) เป็นการนำมาใช้แทนค่าของแสงและเงาตามสภาพของวัตถุที่มีรูปทรงสามมิติ ตามที่ปรากฏจริงเชิงกายภาพ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ารูปทรงที่เป็นจริงไม่มีในงานจิตรกรรม และถ้ามรก็เพียงการแสดงแบบรูปทรงหรือรูปทรงเชิงการเห็นเท่านั้น (สุชาติ สุทธิ, 2535, น. 28-31)

ประเภทของรูปทรง

ประเภทของรูปทรงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. รูปทรงตามธรรมชาติหรือรูปทรงเหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) ได้แก่ รูปทรงที่แสดงให้เห็นลักษณะความเหมือนวัตถุ และเป็นรูปทรงที่เข้าใจง่าย โดยไม่ต้องแปลความหมายเชิงสัญลักษณ์ เช่น รูปคน ต้นไม้ สัตว์ ภูเขา ฯลฯ

2. รูปทรงบิดเบือนดัดแปลง (Abstract) คือ รูปทรงที่ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงมาจากธรรมชาติหรือสิ่งที่คุ้นเคย ลักษณะของการบิดเบือนดัดแปลง มีหลายวิธีดังนี้

ก) รูปทรงบิดเบือนหรือบิดเบี้ยว (Distort Form) คือ รูปทรงที่บิดเบือนรายละเอียดต่างๆออก เหลือไว้เพียงลักษณะที่พอเข้าใจ

ข) รูปทรงดัดแปลงให้เห็นือความเป็นจริง (Exaggerate Form) คือ รูปที่เกิดจากการใช้จินตนาการและความคิดฝันของศิลปินที่ดูแล้วมีความงดงาม น่าเกลียด แปลกตา มากกว่าความเป็นจริง เช่น รูปคนในศิลปะกรรมไทย หรือรูปทรงที่ปรากฏในศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ เป็นต้น

ค) รูปทรงสลับตำแหน่ง (Re-arrangement) คือ รูปทรงที่เกิดจากการนำมาจัดใหม่ โดยการเปลี่ยนตำแหน่งเปลี่ยนด้านหรือมุม เพื่อให้ต่างไปจากความเป็นจริง เช่น รูปทรงในผลงานศิลปะคิวบิสม์

3. รูปทรงที่ไม่มีมีความหมาย (Non-objective form) คือ รูปทรงที่ไม่มีมีความหมายใดๆ แต่อาจให้เป็นสัญลักษณ์ได้มี 2 ชนิด คือ รูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงอิสระ (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2531, น.60)

อารี สุทธิพันธุ์ ได้กล่าวถึงรูปทรงไว้ว่า รูปทรงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ รูปทรงที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ต้นไม้ ฯลฯ รูปทรงที่มนุษย์สร้าง เช่น สิ่งของเครื่องใช้ รองเท้า ปากกา ฯลฯ และรูปทรงที่แปรเปลี่ยนเคลื่อนไหว เช่น เพลวไฟ ใอน้ำ ฯลฯ (อารี สุทธิพันธุ์, 2522, น.8-9)

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า รูปทรงเป็นรูปลักษณะที่มีสามมิติ กินเนื้อที่ในอากาศและสามารถสัมผัสได้โดยรอบ รวมถึงรูปทรงที่มีสองมิติในจิตรกรรม การใช้รูปทรงในงานศิลปะสามารถเลือกรูปทรงได้ 3 ประเภท คือ รูปทรงตามธรรมชาติหรือรูปทรงที่มีลักษณะเหมือนจริงตามธรรมชาติ รูปทรงบิดเบือนคัดแปลงเป็นรูปทรงที่คุ้นเคยซึ่งอาจจะทำให้บิดเบี้ยวไป รูปทรงคัดแปลงให้เห็นเนื้อความเป็นจริง และอาจจะเป็นรูปทรงสลับตำแหน่ง รูปทรงที่ไม่มีมีความหมายได้แก่รูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงอิสระ

3. การใช้สี

สี หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงที่ปรากฏแก่ตา ให้เห็นเป็นสีเขียว สีขาว สีน้ำเงิน ฯลฯ สีอาจเกิดจากวัตถุธรรมชาติ หรือเกิดจากการสังเคราะห์ทางเคมี ซึ่งมีคุณสมบัติโดยเฉพาะต่างหากกัน สีบางชนิดมีลักษณะโปร่งใส บางชนิดทึบแสงบางกลาง และบางชนิดทึบแสงโดยที่แสงไม่สามารถส่องผ่านได้นอกจากนี้สีมีวิธีการใช้หลายประการ เช่น ใช้ระบายด้วยเนื้อสี ผสมเป็นเนื้อสีใช้ระบาย โดยใช้จุดและให้ผสมกันในดวงตา ใช้ระบายโดยใช้รูปร่างหลายสีระบายใกล้ๆกัน และใช้ผสมกันด้วยแสง (อารี สุทธิพันธุ์, 2532, น.31-32)

พีระพงษ์ กุลพิศาล (2546, น.81-84) ได้กล่าวถึงความหมายของสีไว้ว่า สี คือปรากฏการณ์ที่สลับซับซ้อนมาก ปัจจุบันมีทฤษฎีอยู่มากมายหลายทฤษฎี แต่ละทฤษฎีก็พยายามจะค้นหาคำตอบที่ตนเองต้องการบางทฤษฎีอาจจะเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการรับรู้ในขณะที่อีกทฤษฎีหนึ่งสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้สึกทางสุนทรียภาพ และอาจจะมิตฤษฎีอื่นๆ อีกที่พยายามศึกษาสีในแง่ของความต้องการทางอุตสาหกรรม แต่สำหรับศิลปินจะสนใจสีในแง่ของความรู้สึก มากกว่าเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

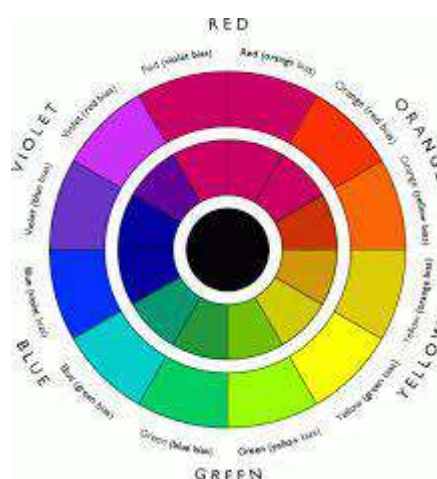
อย่างไรก็ตาม ถึงแม้การศึกษาเกี่ยวกับสีจะมีอยู่หลายทฤษฎีก็ตามแต่ละทฤษฎีจะเริ่มศึกษาสีในสองลักษณะด้วยกันคือลักษณะของความเป็นแสง (Colour in Light) และลักษณะของความเป็นเนื้อสี (Colour in Pigment) แม้สีในแง่ของแสงได้แก่ แดง เขียว น้ำเงิน แต่แม้สีของเนื้อสีได้แก่ แดง เหลือง น้ำเงิน ซึ่งถ้าเราต้องการสีเขียว จำเป็นต้องผสมเหลืองกับน้ำเงินในอัตราส่วน

เท่าๆ กัน ซึ่งในแม่สีของแสงมีสีนี้อยู่แล้ว จึงไม่ต้องผสมใหม่การศึกษาคุณสมบัติของสีเพื่อความเข้าใจในทัศนศิลป์จะศึกษาในแง่ของเนื้อสีเป็นหลัก

เนื้อสี คือ วัสดุชนิดหนึ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เช่น สีฝุ่น สีน้ำ สีน้ำมัน สีชอล์ค สีชอล์คน้ำมัน สีเทียน สีอะคริลิก สีย้อม เป็นต้น อาจจะได้จากวัตถุดิบตามธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ทางเคมีก็ได้

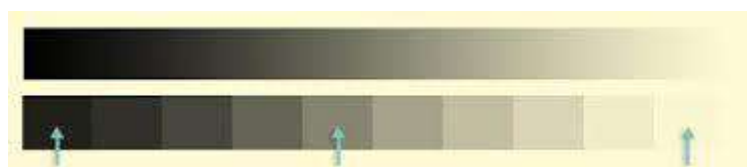
สีเป็นส่วนประกอบที่มองเห็นซึ่งประกอบด้วยคุณสมบัติ 3 ประการได้แก่ ความเป็นสีแท้ (Hue) มีความเข้ม (Intensity) และมีน้ำหนักอ่อนแก่ (Value) เมื่อจะกล่าวถึงสีใดๆ หรือจะกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างสีสองสีหรือมากกว่านั้นควรเริ่มต้นพิจารณาที่คุณสมบัติใดคุณสมบัติหนึ่งหรือทั้งสามคุณสมบัติไปพร้อมๆ กัน อย่างไรก็ตามอย่างหนึ่งแล้วแต่ความเหมาะสม คุณสมบัติทั้งสามประการ มีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณสมบัตินี้ของความเป็นสีแท้ หมายถึง คุณสมบัตินี้บ่งชี้ว่าสีนั้นเป็นสีอะไรหรือมีชื่อเรียกว่าอะไร คุณสมบัตินี้ช่วยให้เราแยกแยะความแตกต่างของสีแต่ละสีได้ว่าสีใดเป็นสีน้ำเงิน สีเขียว สีแดง สีเหลือง หรือสีอื่นๆ สีแท้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสีขั้นที่ 1 หรือสีแม่สี (Primary Colour) ได้แก่ แดง เหลือง น้ำเงิน กลุ่มสีขั้นที่ 2 (Secondary Colour) เกิดจากการผสมสลับคู่กันของแม่สี ได้แก่ ส้ม เขียว ม่วง และกลุ่มสีขั้นที่ 3 (Intermediate or Tertiary Colour) ได้แก่ เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน ม่วงแดง ส้มแดง ส้มเหลือง เป็นสีที่เกิดจากการผสมกันระหว่างแม่สีกับกลุ่มสีขั้นที่ 2 ทั้งสามกลุ่มรวมกันแล้วได้ 12 สี ซึ่งปกติแล้วจะจัดเรียงไว้ในรูปของวงสี (Colour Wheel)

ภาพที่ 12 วงจรสีธรรมชาติ (Colour Wheel)

2. คุณสมบัตการมีความเข้ม หมายถึง คุณสมบัติที่แสดงให้เห็นถึงความสว่างสดใส ความบริสุทธิ์ของสีถ้าสีใดมีความสว่างสดใสมากก็แสดงว่าสีนั้นมีความเข้มมาก สีทุกสีมีความเข้มมากที่สุดเมื่อเป็นสีแท้ สีใดก็ตามที่ดูซีด หรือคล้ำลง แสดงว่ามีความเข้มน้อยลง เมื่อความเข้มของสีใดเปลี่ยนน้ำหนักอ่อนแก่ก็จะเปลี่ยนไปด้วย โดยอัตโนมัติ ศิลปินสามารถเปลี่ยนความเข้มของสีแท้ได้หลายวิธี เช่น ผสมสีขาว (Tint) ผสมสีดำ (Hauehade) ผสมสีเทา (Neutral) ผสมสีคู่ตรงข้าม (Greying) เป็นต้น การผสมด้วยสีคู่ตรงข้ามจะดูมีชีวิตชีวาว่าการผสมด้วยสีดำหรือสีเทาเนื่องจากสีคู่ตรงข้ามมีคุณสมบัติความเป็นสีแท้ด้วยกันทั้งคู่ต่างไปจากสีดำและสีเทาที่ไม่มีคุณสมบัติของความเป็นสีแท้ที่อยู่ในตัวเอง

ภาพที่ 13 ระดับความอ่อนแก่ของสี (Value Scale)

3. คุณสมบัติของความมีน้ำหนักอ่อนแก่ หมายถึง คุณสมบัติที่แสดงถึงความสว่างหรือความมืดของสีใดๆ ปกติสีแท้แต่ละสีจะมีน้ำหนักอ่อนแก่ เฉพาะตัวของมันเองอยู่แล้ว ซึ่งเป็นน้ำหนักระดับใดสามารถตรวจสอบได้โดยเปรียบเทียบกับตารางน้ำหนักอ่อนแก่ (Value Scale) จากขาวถึงดำรวม 9 น้ำหนัก ตามลำดับ ศิลปินสามารถเพิ่มหรือลดน้ำหนักของสีที่ตนเองใช้ได้ตลอดเวลาเมื่อผสมสีขาวมากสีแท้สีนั้นก็จะมีน้ำหนักอ่อนมากในทางตรงกันข้ามเมื่อผสมสีดำมากก็จะมีน้ำหนักแก่มากยิ่งขึ้นผสมสีขาวหรือสีดำมากเท่าใดคุณสมบัติของความเป็นสีแท้ (The Chromatic or Colour Quality) ก็ยิ่งลดลงมากเท่านั้น ในบรรดาสีแท้ด้วยกันสีเหลืองมีน้ำหนักอ่อนที่สุดอยู่แล้ว จึงสามารถนำไปผสมกับสีแท้อื่นๆ เพื่อทำให้น้ำหนักอ่อนลงได้ ทำนองเดียวกันสีน้ำเงินซึ่งมีน้ำหนักแก่อยู่แล้วก็สามารถผสมกับสีอื่นๆ เพื่อทำให้แก่ขึ้นได้ การสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ ในผลงานทัศนศิลป์ มีผลกระทบต่อการรับรู้หลายประการ คือ ช่วยให้สีต่างๆ มีความกลมกลืนกันยิ่งขึ้น ช่วยสร้างมิติ ความตื้น ความไกลไกล ช่วยให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว และช่วยให้เกิดความรู้สึกเกี่ยวกับความหนักเบา ผลงานที่มีเฉพาะน้ำหนักอ่อนแก่ของสีขาวกับสีดำ เช่น ภาพพิมพ์แกะไม้ ภาพวาดเส้นแรเงา หรือภาพถ่ายขาวดำก็สามารถให้ความรู้สึกที่แสดงถึงคุณค่าทางสุนทรียภาพได้โดยไม่ต้องมีสีแท้เลย คุณลักษณะเช่นนี้สามารถมองเห็นได้ในประติมากรรม และสถาปัตยกรรมอีกด้วย

รัจรี นพเกตุ ได้กล่าวเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องสีของมนุษย์ไว้ว่า

โลกที่เราอยู่เต็มไปด้วยสี สีสีเรียกความสนใจ เพิ่มความสวยงามและความเป็นชีวิตชีวาของโลกมนุษย์ สีโอโนาโด คาวินซี นิวตัน เสมฮอลท์ เฮอริง ฯลฯ ต่างก็มีส่วนร่วมในการทำให้ความรู้เรื่องสีเจริญรุดหน้าในสมัยอดีต สีในที่นี้หมายถึง แสงสี เป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าแผ่รังสีออกไปในรูปของคลื่นขนาดของคลื่นต่างๆกันทำให้เกิดเป็นสีต่างๆกัน สี เป็นอนุภาคเล็กๆที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าเรียก โฟตอน (Photon) ซึ่งเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงในรูปของคลื่นด้วยอัตราเร็วที่ขึ้นอยู่กับตัวกลางที่มันผ่านและมันจะมีการหักเหบ้างถ้าตัวกลางมีความหนาแน่นต่างกัน เช่น การหักเหของแสงด้วยเลนส์ เป็นต้น

การรับรู้เรื่องสี หมายถึง ความสามารถในการแยกสีต่างๆตามความแตกต่างของความยาวคลื่น นักปรัชญา นักฟิสิกส์ กวี ศิลปิน นักจิตวิทยา ต่างก็ให้ความสนใจศึกษา ทั้งนี้เพราะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก มีตัวแปรอื่น เป็นต้นว่า การเรียนรู้ ประสบการณ์ บุคลิกภาพ อารมณ์ แรงจูงใจ ฯลฯ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเป็นอย่างมาก แม้แต่ในสัตว์การรับรู้เรื่องสีก็แตกต่างกัน การรับรู้ของสัตว์จะอยู่ในรูปของการให้ประโยชน์กับตัวมันเองในแง่ของการมีชีวิตรอดหรือการดำรงพันธุ์ เช่น สีของสัตว์บางชนิดที่เป็นเครื่องล่อเพศตรงข้าม หรือการที่สัตว์บางชนิดมีสีสันทกมกลืนกับสิ่งแวดล้อม ทำให้รอดจากการตกเป็นเหยื่อ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ สีเขียว หรือ สีน้ำตาล เป็นการแสดงว่า ธรรมชาติได้ใช้สีนั้นช่วยให้สัตว์รอดชีวิต แม้แต่การชอบสีอะไรมากกว่าของสัตว์ก็เป็นผลของวิวัฒนาการเพื่อความอยู่รอดเช่น กบ จะชอบสีฟ้ามากกว่าสีอื่น ทั้งนี้เพราะมันอาศัยอยู่ตามบึง หนอง ซึ่งขอบๆมีพืชสีเขียวขึ้นแต่ถัดไปเป็นน้ำ มีสีฟ้าและมันจะกระโดดสู่น้ำที่เป็นที่ที่อยู่อาศัยและให้ความรู้สึกลอดภัยอยู่เสมอการรับรู้เรื่องสีเป็นประสบการณ์ส่วนบุคคล เรายากที่จะทราบว่าการรับรู้สีแดงของนาย ก จะเหมือนของนาย ข หรือไม่ ทั้งๆ ที่เป็นสีแดงเดียวกัน ในศตวรรษที่ 17 ไอแซค นิวตัน (Issac Newton) พบว่าถ้าให้แสงอาทิตย์ขนาดเท่าปลายเข็มผ่านแท่งแก้วสามเหลี่ยม (Prism) มันจะหักเหและกระจายแสงออกมาเป็นสีต่างๆ ด้วยขนาดคลื่นต่างๆกัน และเป็นแสง ที่นัยน์ตาเราสามารถมองเห็นได้ เรียกสีสเปก มีความยาวคลื่นของสีต่างๆที่สามารถมองเห็นได้ 380 – 770 มิลลิไมครอน (Milli Micron) (รัจรี นพเกตุ, 2540, น.91-92)

วิรุณ ตั้งเจริญ ได้กล่าวถึงวิวัฒนาการใช้สี ไว้ว่า การดำรงชีวิตในบรรพกาล มนุษย์มีทั้งความหวาดกลัว และสงสัยในปรากฏการณ์ธรรมชาติรอบตัว เขาเริ่มที่จะเอาชนะธรรมชาติและควบคุมธรรมชาติ พลังเร้นลับเกิดขึ้นได้จากการได้สร้างภาพหรือรูปต่างๆด้วยมือของเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนภาพสัตว์ การแกะหิน การปั้นดินเป็นรูปทรงต่างๆ มนุษย์ต้องการที่จะมีอำนาจเหนือทั้งธรรมชาติและสัตว์ การเลือกใช้สีจากดินมาระบายภาพหรือระบายบนรูปปั้นแกะสลัก ย่อมช่วยให้ภาพหรือรูปปั้นแกะสลักเด่นชัด และพลังอำนาจของมนุษย์ก็จะมากขึ้นด้วย ไม่ว่าจะเป็สีเหลือง

สีน้ำตาล สีเทา สีเขียวคล้ำ สีแดง และนอกจากจะเป็นสีจากดินแล้วยังเป็นสีที่ได้จากผลไม้ ต้นไม้ เขม่าไฟ เขาอาจจะใช้น้ำผสมกับสีต่างๆเหล่านั้น เพื่อให้สีเหลวและระบายได้สะดวก ต่อมาเมื่อมนุษย์อย่างสัตว์พบไขมันที่หยดจากเนื้อสัตว์ลงสู่ดิน เขาอาจจะนำไขมันสัตว์ไปผสมกับสีดินและระบายได้ง่ายกว่าสีที่ผสมด้วยน้ำหรือสีจากผลไม้และต้นไม้ และต่อมาก็พบว่ามีความคงทนถาวรอีกด้วย เมื่อเวลาผ่านไปอีกจะด้วยการบังเอิญหรือเจตนาที่ตามมนุษย์ก็รู้จักนำไข่ ไข่ ยางไม้ น้ำมัน ฯลฯ มาผสมกับสีต่างๆ เขาลองผิทดลองดูกับด้วยร้อยพันปี จึงค้นพบสีในลักษณะต่างๆ อีกมากมาย

โกสุม สายใจ อธิบายเกี่ยวกับการใช้สีว่า ในการใช้สีนั้น การกำหนดโครงสี หรือการวางแผนการใช้สีเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเป็นการวางแผนที่จะจัดวางกลุ่มสีให้สัมพันธ์กันประสานหรือส่งเสริมกัน การกำหนดโครงสีไว้ก่อนจะช่วยให้ศิลปินระบายสีสำเร็จในเวลาอันสั้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาลองผิทดลองดูและภาพที่สำเร็จก็พอสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ด้วย การใช้สีของศิลปินและนักออกแบบในปัจจุบันมีการใช้สีเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. การใช้สีให้เหมือนธรรมชาติ หรือเหมือนแบบที่มองเห็น การใช้สีลักษณะนี้นิยมใช้กันทั้งในงานจิตรกรรมและการออกแบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ภาพที่สำเร็จออกมาดูแล้วเหมือนแบบที่มองเห็นทั้งรูปร่าง รูปทรง สี สัน พื้นผิว

2. การใช้สีตามหลักการใช้สีแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 การใช้สี เพื่อให้แต่ละสีผสมกลมกลืนกัน โดยจะพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสีหนึ่งกับสีอื่นๆ ดังนี้ การใช้สีกลมกลืนด้วยค่าน้ำหนักของสีเดี่ยว การสร้างความกลมกลืนโดยใช้สีใกล้เคียง การสร้างความกลมกลืนโดยใช้สีคู่ผสม การสร้างความกลมกลืนโดยใช้สีในลักษณะสภาพสีส่วนร่วม การสร้างความกลมกลืนด้วยการใช้วรรณะของสี การสร้างความกลมกลืนโดยใช้สีในลักษณะสีเอกรงค์ การกลับค่าของสี

2.2 การใช้สีเพื่อให้สีแต่ละสีประสานส่งเสริมกัน ในหลักการใช้สีเรามีวิธีการใช้สีให้ประสานกันและส่งเสริมกัน เช่น การใช้สีเพื่อส่งเสริมให้เกิดพลังสีเด่น การใช้สีตรงข้ามให้ประสานส่งเสริมกัน (โกสุม สายใจ, 2536, น.77-95)

จากข้อมูลของนักวิชาการศิลปะที่กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า การใช้สีมีมาแล้วตั้งแต่สมัยบรรพกาลและได้วิวัฒนาการมาเรื่อย โดยในอดีตนั้นเนื้อสีได้มาจากธรรมชาติ มนุษย์ได้สังเกตทดลองใช้สีและปรับปรุงมาตลอดหลายยุคหลายสมัย การใช้สีนั้นการกำหนดโครงสีหรือการวางแผนใช้สีนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ศิลปินและนักออกแบบใช้สี 2 ลักษณะ คือ การใช้สีให้เหมือนธรรมชาติ หรือเหมือนแบบ และการใช้สีตามหลักการใช้สี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การใช้สีให้กลมกลืนกันและการใช้สีตรงข้ามให้ประสานส่งเสริมกันหรือการใช้สีตัดกัน

1. วิธีการระบายสี

การระบายสีมีความคล้ายกับการลงสี (Painting and Coloring) แต่ที่แตกต่างกันก็คือการระบายสี ผู้ระบายมีเสรีภาพในการแสดงออกมากกว่า เพราะอยากจะทำระบายสีใดก็ระบายลงไประบายจนแน่ใจว่าพอใจจากรูปทรงที่เห็นตรงหน้านั้น การระบายสีไม่จำเป็นต้องร่างก่อน แต่ถ้าหากว่าผู้ระบายสีมีความเคยชินที่จะต้องร่างก่อนก็ร่างได้ แต่พอระบายสีจริงๆ ก็สามารถแก้ไขภาพที่ร่างนั้นได้ด้วย หรืออาจจะระบายทับเส้นร่างก็ได้ การระบายสีผู้ระบายสีมีเสรีภาพในการแสดงออกในการใช้ความรู้และความรู้สึกที่ตนกำลังสร้างสรรค์อยู่อย่างมีเสรีภาพบนระนาบรองรับตรงหน้าอย่างมากมาทีเดียว ส่วนการลงสี (Coloring) เป็นการเริ่มสร้างพื้นฐานทางการฝึกใช้มือโดยให้ผู้สนใจระบายสีหรือผู้ชอบระบายมีความมั่นใจว่าตนสามารถจะระบายได้บนระนาบรองรับที่กำหนดให้รูปภาพลายเส้นแบบสำเร็จอยู่แล้ว ผู้ระบายเพียงแต่ระบายตามรูปลายเส้นที่กำหนดให้แล้วนั้น จะระบายทับเส้นหรือออกนอกเส้นคงไม่ได้ ดังนั้น การระบายสีกับการลงสีจึงแตกต่างกันอย่างแน่นอน

วิรุณ ตั้งเจริญ อธิบายเกี่ยวกับการระบายสีน้ำมันไว้ว่า การเขียนภาพสีน้ำมันได้มีหลักฐานมาแล้วเกือบ 600 ปี ศิลปินจำนวนมากได้ชื่นชมหลงใหลกับการเขียนภาพสีน้ำมัน ศิลปินแต่ละยุคแต่ละสมัย หรือศิลปินแต่ละบุคคลได้สร้างสรรค์กลวิธีต่างๆ ขึ้นมา อันแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ในที่นี้จะได้เสนอแนะไว้เพียง 3 กลวิธี คือ กลวิธีกุญแจสี รั้วรอยพู่กัน และสีทับซ้อน เพื่อเป็นพื้นฐานการระบายสี เพื่อเปิดกว้างสำหรับการสร้างสรรค์จิตรกรรมสีน้ำมันต่อไป

1. กลวิธีกุญแจสี (Color key) เป็นกลวิธีที่กำหนดสีใดสีหนึ่งเป็นหลัก และระบายสีหลักนั้นให้ผสมผสานไปกับทุกสีบนพื้นภาพ เพื่อให้สีหลักดึงสีอื่นที่หลากหลายนั้นให้กลมกลืนกันหรือมีเอกภาพ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ระบายสีได้ง่ายขึ้น

2. กลวิธีรั้วรอยพู่กัน (Brushwork) ภาพเขียนที่แสดงรั้วรอยพู่กันให้เห็นได้อย่างชัดเจน และสวยงาม ตัวอย่างเช่น ภาพเขียนหมึกคำของจีนรวมทั้งลีลาของตัวหนังสือจีน ซึ่งเป็นเส้นที่แสดงการตัดสินใจอย่างฉับพลันทันทีทันใด มีความคมชัด และพริ้วเลื่อน มีขนาดเล็ก-ใหญ่ ผสมผสานกันอยู่ ศิลปินตะวันตกก็ใช้กลวิธีรั้วรอยพู่กันบนจิตรกรรมสีน้ำมันด้วย มีทั้งรั้วรอยพู่กันสั้น-ยาว เล็ก-ใหญ่ ให้ความรู้สึกหยาบหรือรุนแรงแตกต่างกันออกไป ภาพรั้วรอยพู่กันนี้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพเขียนที่มุ่งการแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าการแสดงรูปทรงอันปราณีตเรียบร้อย

3. กลวิธีสีหนาทับซ้อน (Impasto) รูเบนส์ จิตรกรชาวเฟลมิช และเรมบรานด์ท์ จิตรกรชาวดัตช์ ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 เริ่มระบายสีน้ำมันด้วยสีและรอยพู่กันหนาๆ หรือที่เรียกว่า “อิมเพสโต” โดยเฉพาอย่างยิ่งเรมบรานด์ท์สร้างสรรค์กลวิธีหลายอย่างไว้เป็นประโยชน์ต่อการเขียนภาพสีน้ำมันต่อมาเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นศิลปินในศตวรรษต่อมา ก็สร้างสรรค์การระบาย

สีน้ำมันในลักษณะสีหนาทับซ้อนกันตลอดมา การระบายสีน้ำมันด้วยกลวิธีทับซ้อนนี้อาจจะต้องรอให้สีแต่ละชั้นหมาดหรือแห้งเสียก่อน แล้วจึงระบายสีชั้นถัดไป (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2535, น.57-59)

วิรุณ ตั้งเจริญ ยังได้อธิบายเทคนิคการระบายสีน้ำมันไว้อีกว่า การเขียนภาพสีน้ำมันสามารถเขียนภาพได้ 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นการระบายสีให้เสร็จลง โดยไม่ต้องเพิ่มเติมทีหลัง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการระบายโดยทางอ้อม คือ ระบายสีโดยไม่ทำเสร็จโดยตรง แต่จะใช้เทคนิคอย่างใดอย่างหนึ่งระบายเพิ่มเติมจนถึงขั้นเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งมีเทคนิคที่จะเสนอแนะ 2 วิธี คือ

1. วิธีเกลสซิง (glazing) คือ เทคนิคที่ระบายฉาบผิวหน้า โดยใช้สีเข้มผสมน้ำมันระบายบางๆ ให้โปร่งใส สามารถมองเห็นสีศดิสบนผิวหน้าและมองทะลุผ่านไปเห็นสีพื้นข้างล่างซึ่งเป็นสีอ่อนกว่า ด้วยการฉาบผิวหน้าสีเดียว หรือหลายสีก็ได้

2. วิธีสคัมบลิง (scumbling) เป็นวิธีการระบายเพิ่มเติมภาพเขียนหลังจากทึงไว้ให้แห้ง แล้วอีกเทคนิคหนึ่ง คล้ายๆกับวิธีเกลสซิง แต่วิธีนี้มีลักษณะตรงข้าม คือ ระบายด้วยสีอ่อนลงบนสีเดิมที่เข้มกว่า ซึ่งเทคนิคนี้จะใช้กับภาพเขียนที่ต้องการระบายให้ได้รับความรู้สึกหมอก พร่ามัว กวันฉากโปร่ง เป็นต้น (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2541, น.48 - 49)

โกสุม สายใจ กล่าวถึงเทคนิคการระบายสีไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การระบายสีให้เรียบ (Flat Coloring) เป็นการระบายสีเพื่อแสดงความปรานีตเรียบร้อย มีขอบเขตที่แน่นอน ถ้าต้องการจะแสดงพื้นผิวก็จะใช้ลวดลายเข้ามาประกอบการระบายสีให้เรียบ ยังแยกย่อยออกไปอีกคือ การระบายสีให้เรียบและตัดเส้น การระบายสีขอบเรียบขอบคม การระบายสีให้เรียบและมีน้ำหนักอ่อน-แก่

2. การระบายสีให้กลมกลืนกัน (Harmony Coloring) ในการใช้สีส่วนใหญ่จะใช้สีหลายสีหรือหลายน้ำหนัก และมักจะทำให้กลมกลืนกันได้โดยไม่มีขอบขึ้น หรือไหลกลืนไปกับส่วนพื้นซึ่งส่วนใหญ่จะเกลี่ยในขณะที่สียังไม่แห้ง

3. การระบายสีแสดงพื้นผิว (Texture Coloring) เป็นเทคนิคการระบายสีที่ทำให้ดูแล้วรู้สึกสนุกสนานไปตามลักษณะของอุปกรณ์ที่ใช้ระบาย ภาพที่ปรากฏจะไม่ราบเรียบ จะดูมีน้ำหนักอ่อน-แก่ มีชีวิตชีวา เช่น พื้นผิวจากการระบายสีหนาๆ พื้นผิวจากรอยแปรง เป็นต้น พื้นผิวที่เกิดจากรอยแปรงหรือพู่กัน เพื่อแสดงความงามของฝีแปรง ศิลปินผู้มีชื่อเสียงด้านนี้ เช่น วินเซนต์ฟานโก๊ะ (Vincent Van Gogh) จาร์ส เกียรติก้อง วิรุณ ตั้งเจริญ เป็นต้น พื้นผิวจากการระบายสีโดยวิธีการจุด การระบายสีโดยการหยดสี เทสี ราวสี ผู้นำวิธีการนี้มาใช้เป็นคนแรกคือ แจคสันพอลลอค (Jackson Pollock) (โกสุม สายใจ, 2536, น.103-109)

จากข้อมูลทีนักวิชาการศิลปะกล่าวไว้พอสรุปได้ว่า วิธีการระบายสี มีหลายวิธี ศิลปินสามารถนำไปใช้สร้างสรรค์ผลงานให้สอดคล้องกับเนื้อหาและรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมและบรรลุ

ตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาลักษณะของการระบายสีแล้วจะมี 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ลักษณะแรก เป็นการระบายสีให้เสร็จโดยไม่ต้องเพิ่มเติมทีหลัง และอีกลักษณะหนึ่งเป็นการระบายทางอ้อม คือ จะไม่ระบายให้เสร็จเลยทีเดียว แต่จะใช้เทคนิคอย่างใดอย่างหนึ่งระบายเพิ่มเติมไปจนกว่าจะสำเร็จถึงขั้นสมบูรณ์ ซึ่งวิธีต่างๆนั้นมีมากมาย ได้แก่ การระบายสีครั้งเดียวเสร็จ (Alla Prima) การระบายสีเรียบกลมกลืน (Blending) การระบายสีโดยไม่เกลี่ยให้กลมกลืนกัน (Broken Color) การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (Brushwork) การระบายสีผสมผสานการปะติดวัสดุ (Collage) การระบายสีโดยลงพื้นไว้ก่อน (Colored Ground) การระบายสีผสมแสดงน้ำหนักสี (Color Key) การระบายสีด้วยสีผสมล่วงหน้า (Color Mixing) การระบายสีด้วยวัสดุอ่อนนุ่ม (Dabbing) การระบายสีด้วยพู่กันสีหมาดหรือสีแห้ง (Dry Brush) การระบายสีด้วยนิ้วมือ (Finger Painting) การระบายสีฉาบด้วยสีเหลวและโปร่งแสง (Grazing) การระบายสีขอบคม (Hard Edge) การระบายสีหนาจับซ้อน (Impasto) การระบายสีผสมการกดและการพิมพ์ (Imprinting) การระบายสีด้วยเกรียง (Knife Painting) การระบายสีด้วยการใช้เทปกั้นขอบ (Masking) การระบายสีด้วยการพิมพ์ครั้งเดียว (Monoprinting) การระบายสีเป็นจุด (Pointillism) การระบายสีผสมการพิมพ์ถูพื้นภาพ (Rubbing) การระบายสีผสมการขีดขีดเป็นเส้น (Sgraffito) การระบายสีและขูดพื้นภาพ (Scraping Back) การระบายสีอ่อนผสมสีเพื่อสร้างบรรยากาศ (Scubbling) การระบายสีให้ขอบรูปทรงผสานกันอย่างนุ่มนวล (Soft Edge) การสร้างพื้นผิวได้ภาพ (Texturing) การระบายสีกลมกลืนจากชั้นล่างมาสู่ชั้นบน (Underpainting) การวาดภาพและการระบายสีชั้นบน (Underdrawing) การระบายสีเปียกบนเปียก (Wet into Wet) การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด (Wet on Dry)

หลักการจัดภาพ

1. หลักการจัดภาพ

หลักการจัดภาพหรือองค์ประกอบศิลป์ (Composition) หมายถึง การนำส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะ เช่น จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงา ช่องว่าง และลักษณะผิว เป็นต้น มาจัดประสานสัมพันธ์กันให้เกิดคุณค่าทางความงาม

หลักการจัดภาพเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนภาพทิวทัศน์และการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม อื่นๆ ในการเขียนภาพทิวทัศน์ที่เหมาะสมสวยงามควรเป็นมุมที่ถูกต้องการจัดภาพดังนี้

1. จุดสนใจ (Point of Interest)

จุดสนใจ หมายถึง การจัดภาพให้มีจุดเด่นที่สร้างความสนใจมีลักษณะชัดเจน สะดุดตา หรือสร้างอารมณ์สะท้อนใจให้แก่ผู้ดู เช่น อาจแสดงจุดเด่นด้วยเส้น ขนาดของรูปร่าง สี แสงเงา เป็นต้น

จุดสนใจที่ดี ควรมีเพียงจุดเดียวทั้งในด้านการจัดภาพและเรื่องราวการจัดการแสดงออก การวางตำแหน่งจุดสนใจนิยามวางไว้ระยะหน้าหรือระยะกลาง ไม่นิยมวางไว้ตรงกลางของภาพ เพราะทำให้ภาพน่าเบื่อหุคหนึ่ง ทำให้ผลงานด้อยคุณค่าลง

2. เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ หมายถึง การจัดภาพให้เป็นอันหนึ่งอันเดียว หรือ หน่วยเดียวกัน โดยให้ประสานสัมพันธ์กลมกลืนกัน ไม่กระจัดกระจายหรือให้เกิดความสับสนเพื่อให้ง่ายต่อการมอง และเกิดคุณค่าทางความงามในภาพทิวทัศน์ ส่วนประกอบของภาพที่ประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน เช่น ภาพรวมใกล้เคียงกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของตึกรามบ้านช่องในเมือง ภาพหมู่บ้านเชิงเขาที่สัมพันธ์กลมกลืนกับป่าไม้ และ ภูเขา ที่อยู่เบื้องหลัง เป็นต้น การสร้างภาพให้เป็นภาพเอกภาพเกิดจากการรวมกลุ่มทับซ้อนหรือเกี่ยวพันกัน

การจัดภาพแบบเน้นจุดสนใจ หมายถึง การจัดองค์ประกอบของรูปลักษณะ เส้น คุณค่า รูปทรง มวลช่วงระยะพื้นผิวและสี ให้มีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ คือ มีดุลยภาพ (Balance) ส่วนสัดส่วน (Proportion) ช่วงจังหวะ (Rhythm) ความกลมกลืน (Harmony) ความแตกต่าง (Contrast) และเน้นให้เกิดจุดเด่นของงานศิลปะ (Dominance)

3. ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพ หมายถึง ความสมดุลตามสภาพการมองเห็นหรือการรับรู้เกี่ยวกับน้ำหนักแรงและความมั่นคงบนพื้นภาพ เป็นสภาพของความรู้สึกที่รับรู้ความกลมกลืนทางด้านน้ำหนักในงานออกแบบ ศิลปะไม่เกี่ยวกับการชั่งตวง หรือตรวจสอบน้ำหนักโดยตรง ความรู้สึกสมดุลเกิดขึ้นจากการรับรู้โดยส่วนรวม ชาย ขวา บน ล่าง แต่น้ำหนักซ้ายและขวาจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับความสมดุลได้เด่นชัดกว่าความสมดุล หรือดุลยภาพ

4. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน คือ ภาวะที่อยู่ระหว่างความเหมือนกัน (Monotony) และการติดกันหรือความขัดแย้ง (Contrast) เป็นการผสมผสานความเหมือนกันและการตัดกันเข้าด้วยกันทำให้ทั้งสองสามารถเข้ารวมกันได้ (Gravas, 1951 : 22) หมายความว่าภาวะที่อยู่ระหว่างความเหมือนกันและความขัดแย้ง เป็นการใช้ทั้งสองข้อผสมผสานกันหาจุดที่ลงตัวที่สุดในงานนั้นๆ ความกลมกลืนเป็นภาวะที่อยู่ร่วมกันอย่างลงตัวของสิ่งต่างๆ ที่มีมากกว่าหนึ่งอย่างและไม่ทำให้รู้สึกติดกันหรือเหมือนกันจนเกินไป

รูปแบบของความกลมกลืน 2 ลักษณะ ได้แก่

4.1 ความกลมกลืนของประโยชน์ใช้สอย ความกลมกลืนกันระหว่างของสองอย่างที่มีรูปลักษณะแตกต่างกัน แต่อยู่ด้วยกันได้ เช่น ขวดกับจุกคอร์ก (Cork) ทั้งสองอย่างอยู่รวมกันได้

อย่างปกติ เพราะมีความกลมกลืนกันในเรื่องประโยชน์ใช้สอย (Harmony of Function) ใดๆ ที่รูปร่างของทั้งสองแตกต่างกัน ในบางครอบครัวมีสมาชิกที่ขัดแย้งกันแต่อยู่ด้วยกันได้ เพราะถูกประสานด้วยเป้าหมายอื่น ทำให้ความขัดแย้งเบาบางลง

4.2 ความกลมกลืนรูปลักษณะ (Symbolism Harmony) ความกลมกลืนในรูปแบบนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกเป็นสำคัญ เป็นความกลมกลืนของศิลปะ (Gravas, 1951 : 23)

2. จังหวะและความเคลื่อนไหว (Rhythm and Movement)

จังหวะและความเคลื่อนไหว หมายถึง การนำเอาองค์ประกอบทางศิลปะแต่ละอย่างที่มีลักษณะคล้ายกันมาจัดวางซ้ำๆ กัน จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งอย่างต่อเนื่อง การจัดจังหวะที่ดีนั้นจะเป็นการจัดที่หนีความจำเจ ซ้ำซาก ทำให้งานมีลักษณะชวนมอง ดูแล้วแปลกตา การจัดจังหวะที่ต่อเนื่องกัน ยังผลให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

อารี สุทธิพันธุ์ กล่าวว่า จังหวะ (Rhythm) หมายถึง การรับรู้ที่เด่นชัดของรูปแบบที่ซ้ำซ้อนกันในทิศทางเดียวกัน ในสนามภาพของการแสดงออกบนระนาบรองรับ ก่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวเป็นห่วงๆ มีจังหวะจะโคน (อารี สุทธิพันธุ์, 2532, น.62)

ชลุค นีมเสมอ ได้กล่าวอธิบายความหมายของจังหวะไว้ว่า จังหวะ คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จังหวะธรรมชาติที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้นซับซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ จังหวะในงานศิลปะ คือการซ้ำอย่างมีเอกภาพและความหมาย จังหวะเป็นกฎอันหนึ่งของเอกภาพที่เกิดจากการซ้ำของรูปทรง (ชลุค นีมเสมอ, 2534, น.148)

จังหวะเป็นการซ้ำกันของหน่วยต่างๆ ของศิลปะ การซ้ำอย่างมีทิศทางทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว ความเคลื่อนไหวเกิดจากรู้สึกทางการเห็น ซึ่งเป็นเพียงการบ่งชี้ลักษณะท่าทางที่เกิดขึ้นในความรู้สึกด้วยการลงตาไม่ได้เกิดจากการเคลื่อนไหวจริงๆ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า โครงสร้างของภาพ หมายถึง การจัดองค์ประกอบพวก เส้น จุดค่า รูปทรง พื้นผิว ขนาด ทิศทาง และสี ให้มีคุณค่าทางสุนทรียะ โดยศิลปินอาจจะจัดวางรูปทรงให้รวมกลุ่มกันในลักษณะต่างๆ และจัดวางในตำแหน่งที่สามารถกำหนดทิศทางความเคลื่อนไหวของรูปทรงที่ทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ซึ่งประกอบด้วยดุลยภาพ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ ดุลยภาพแบบสมมาตรและดุลยภาพแบบอสมมาตร ความกลมกลืน คือสภาพความประสานกลมกลืนกันของโครงสร้างทางทัศนศิลป์ จังหวะและความเคลื่อนไหว หมายถึง การนำเอาองค์ประกอบของศิลปะแต่ละอย่างมาจัดวางในลักษณะซ้ำกันแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องเป็นจังหวะ จะก่อให้เกิดจังหวะที่ต่อเนื่องและก่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

การบิดเบือนรูปทรง (Distortion)

การบิดเบือน หมายถึง การบิดเบือนและดัดแปลงรูปทรง ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกแตกต่างไปจากรูปทรงธรรมดา หรือรูปทรงที่ดูแล้วถูกต้อง เหมือนจริง

พีระพงษ์ กุลพิศาล กล่าวว่า ปกติศิลปะที่แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึก จะอาศัยรูปทรงที่บิดเบือนและดัดแปลงอย่างมาก เนื่องจากต้องทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกแตกต่างไปจากการรับรู้รูปทรงธรรมดาๆ หรือรูปทรงอยู่ที่ดูแล้วถูกต้องเหมือนจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับรูปคนที่บิดเบือน หรือดัดแปลงแล้ว จะให้ความรู้สึกปลุกเร้าทันทีมากกว่ารูปบิดเบือนอื่นๆ อย่างไรก็ตามรูปสิ่งของที่บิดเบือนไม่ว่าจะเป็นทรงในธรรมชาติหรือรูปทรงของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ก็สามารถปลุกเร้าอารมณ์ได้เช่นกัน เนื่องจากมีความเครียดเกิดขึ้นระหว่างสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้องกับสิ่งที่เราเห็นเป็นจริง กล่าวง่ายๆ ว่ารูปทรงที่บิดเบือนคือรูปที่เราเห็น แล้วเข้าใจว่าเป็นจริงทั้งๆ ที่ไม่ได้เหมือนจริง ปกติคำว่าบิดเบือน เราใช้กันในความหมายว่า การยืดหรือการดึง (Stretching) การบิด (Twisting) การทำให้ใหญ่ขึ้น (Enlarging) หรือไม่ก็หมายถึงการบิดเบือน (Deform) รูปและขนาดของสิ่งของต่างๆ ที่คุ้นเคย แต่คำนี้ยังมีความหมายมากกว่านี้ ก็คือหมายถึงการทำให้สีและความระยิบระยับเกินจริง (Exaggeration) การเพิ่มความสว่างและความมืด รวมทั้งการทำให้พื้นผิวขรุขระหรือ ระนาบผิวดูเกินจริง (Over-Stating) ตามปกติศิลปินจะเลือกใช้วิธีบิดเบือน โดยไม่ได้คิดคำนวณไว้ก่อนล่วงหน้าจะเป็นไป การบิดเบือนจะเป็นไปโดยฉับพลันด้วยจิตไร้นึก เพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึกผ่านเรื่องราวของผลงาน ไม่ว่าจะเป็เพราะบุคลิกส่วนตัวหรือเป็นเพราะการฝึกฝนก็ตาม ศิลปินอาจจะขยายหรือบีบลักษณะกายภาพของสิ่งต่างๆ หรือไม่ก็อาจจะชอบแสดงเรื่องราวที่ดูแล้วรู้สึกขัดส่ายตา เพราะบิดเบือน แม้แต่ภาพถ่ายก็มีการบิดเบือน (Agitated) เมื่อถ่ายในมุมแปลกๆ หรือแม้แต่ในผลงานภาพคนของมิเกลันเจโลก็แสดงท่าบิดลำตัว บิดไหล่ และสะโพกเกินความจริงอย่างน่าสนใจ (Contraposto) รวมทั้งความรู้สึกน่าสะพรึงกลัวของผลงานภาพปูนเปียก เรื่องอาหารมื้อสุดท้ายในวิหารซิสตินก็แสดงออกด้วยแรงยึดดึงของกล้ามเนื้อ ผู้ชมรู้สึกกับแรงยึดดึงนั้นทั้งเชิงกายภาพและเชิงอารมณ์พร้อมๆ กัน นอกจากนั้น มิเกลันเจโล ยังมีการลดขนาดของศีรษะของภาพคนอีกด้วย ยกเว้นภาพผลงานชื่อ เดวิด ที่มีการเพิ่มขนาดศีรษะและมือเพื่อให้ดูเป็นเด็กหนุ่ม โกลาแล้งก็วาดภาพคนชาวเกาะตาฮิติให้มีเท้าดูใหญ่ผิดปกติ และตัดเส้นเพื่อให้ดูเป็นชาวบ้าน แม้แต่ จูเลียสโรตเทอริก ศิลปินสมัยใหม่ ที่มีฝีมือชั้นครู ก็บิดเบือนท่าทางนักเดินบัลเล่ย์ได้อย่างเฉลียวฉลาดและแม่นยำ แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นภาพการ์ตูนล้อ ไซ้เส้น ใด้อย่างถูกต้องเป็นจริง แต่ก็ยังดูมีท่าทางเกินจริงถึงกระนั้นก็ไม่ถึงกับเป็นภาพแบบฝันเฟื่อง เพราะยังคงไว้ซึ่งท่าทางของนักเดินบัลเล่ย์ในภาพรวม

การบิดเบือนมีวัตถุประสงค์หลายประการ อาจจะทำให้ดูเหมือนภาพการ์ตูนที่น่าสงสาร แบบผลงานของ ตูลูส โลเทร็ก หรือควิดกั๊งวอลแบบภาพของมั่งซ์ และของโซติน (Sotine) ส่วนในผลงานของ จีอะโคมิตติ (Giacometti) จะดูโดดเดี่ยวและหมดหวัง สำหรับแวนก๊อก ก็เช่นกัน มีการบิดเบือนโดยใช้สี และเนื้อสีสด จากจิตไร้สำนึก รวมทั้งสร้างบรรยากาศของสถานที่ให้ดูอึมครึม ลึกลับ นอกจากนี้ในผลงานบิดเบือนของฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) จิตรกรชาวอังกฤษทำให้ภาพดูน่ากลัว และต้องการแสดงให้เห็นว่าในความมีอารยธรรมของมนุษย์ก็มีความคิดที่โหดร้ายแฝงอยู่ บางครั้งการบิดเบือนก็ให้ความรู้สึกเป็นสุขได้ เช่น ในผลงานภาพเปลือยของโมดิลยานี (Modigliani) แสดงความบริสุทธิ์ของเส้นและความเรียบง่ายของรูปทรง แม้แต่ภาพการ์ตูนก็ต้องอาศัยการบิดเบือนเช่นกัน แต่มีวัตถุประสงค์ต่างออกไปจากการทำงานศิลปะการ์ตูนล้อมีเจตนาเยาะเย้ย ถากถางผู้อื่นที่มีหน้าคล้ายกับต้นแบบที่จะล้อ เพื่อให้ดูน่าเกลียดจนเกินความจริง ส่วนใหญ่จะเป็นรูปนักการเมืองที่ชอบโววาย ขี้คุย และทำให้ท่าทางเคลื่อนไหวเกินจริง (Gross Exaggeration) เราเคยเห็นรูปคนที่คล่องแคล่วส่งเสียงดัง อยู่ใกล้กับรูปคนที่ว่างเหงา และรูปนักพูดที่ปากกว้างเกินจริง ที่กล่าวมานี้คือตัวอย่างภาพการ์ตูนล้อทั้งสิ้น การบิดเบือนเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จำเป็นที่สุดในบรรดาเครื่องมือศิลปะทั้งหลายมีบทบาทมากมาย ทั้งเยาะเย้ย ถากถางในงานศิลปะ และดูแปลกประหลาด น่ากลัว ในงานหนังสือการ์ตูน ศิลปินคลาสสิกก็นำการบิดเบือนมาใช้เพื่อสร้างความรู้สึกงดงาม และความบริสุทธิ์ของรูปทรง เช่น ในงานของบอตติเชลลี (Botticelli) และโมดิลยานี

ศิลปินหลายคนบิดเบือนรูปทรงจากจิตไร้สำนึกด้วยวิธีมอง และวิธีทำงานเฉพาะของตนเอง หรือไม่กี่ด้วยความรู้สึกรุนแรงที่มีต่อเรื่องราวที่ประสพ เปรียบเทียบได้กับขณะที่เรารู้สึกผิดหวังกับความรักจะรู้สึกต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี ทำให้พูดตะกุกตะกักต่างๆ ที่เป็นคนมีสมรรถนะทางการพูดที่ชัดถ้อยชัดคำและถูกต้องอยู่แล้วก็ตาม ทำนองเดียวกับการวาดภาพของลัทธินินทนิยม (Romanticism) ก็ไม่ได้มีเป้าหมายที่เหมือนความจริง แต่มีเป้าหมายที่ความรู้สึก และอารมณ์คลั่งไคล้มากกว่า ถ้ามีลักษณะเฉพาะที่เป็นกลางสำหรับแสดงอารมณ์อยู่เพียงแบบเดียว ก็คงหนีไม่พ้นการบิดเบือน (โดยอิสระ) ศิลปินทำให้ผู้ชมระทึกใจ ด้วยการนำผู้ชมเข้าสู่ภาวะการมองเห็นที่ต่างไปจากการรับรู้ปกติ การบิดเบือนเป็นเรื่องของอารมณ์มากกว่าเหตุผล ช่วยประสานตัวผลงานศิลปะ กับผู้ชมให้เป็นหนึ่งเดียวกัน (เอกสารประกอบการสอน วิชากระบวนการทัศนศิลป์ 2 สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 15 กันยายน 2554)

ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมควรมีกรอบแนวคิดหรือวิธีคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีเหตุผลเพราะความงามมิได้เกิดขึ้นเองโดยบังเอิญหากแก้ไขผ่านกระบวนการและวิธีคิดของศิลปินมาก่อน ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีทฤษฎีรองรับกรอบแนวคิดนั้นๆ สำหรับทฤษฎีทางศิลปะผู้วิจัยขอเสนอทฤษฎีที่ผู้วิจัยเห็นว่าได้รับความนิยมสามารถอธิบายได้ครอบคลุมและมีเหตุผลน่ารับฟังมากที่สุด อีกทั้งได้รับความนิยมในปัจจุบันซึ่งมีอยู่ 4 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีการเลียนแบบธรรมชาติ (Imitationalism Theory) เป็นการเห็นความงามในธรรมชาติธรรมชาติแล้ว เลียนแบบไว้ให้เหมือนทั้งรูปร่าง รูปทรง สี สัน ฯลฯ
2. ทฤษฎีสร้างรูปทรงที่สวยงาม (Formalism Theory) เป็นการสร้างสรรค์รูปทรงใหม่ให้สวยงามด้วยทัศนธาตุ และเทคนิควิธีการต่างๆ
3. ทฤษฎีอารมณ์นิยม (Expressionistic Theory) เป็นการสร้างงานให้มีความรู้สึกต่างต่างๆ ทั้งที่เป็นอารมณ์อันเนื่องมาจากเรื่องราวและอารมณ์ของศิลปินที่ถ่ายทอดลงไปในงาน
4. ทฤษฎีแสดงจินตนาการ (Imagination Theory) เป็นงานที่แสดงภาพจินตนาการแสดงความคิดฝันที่แตกต่างไปจากธรรมชาติและสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ

ทฤษฎีที่สื่อความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในแนวกึ่งนามธรรม คือ ทฤษฎีอารมณ์นิยม (Expressionistic Theory) ทฤษฎีอารมณ์นิยมหรือทฤษฎีเน้นอารมณ์ เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญเรื่องการสื่อความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด ถึงผู้ชม ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า งานจิตรกรรมมิได้สร้างขึ้นจากความว่างเปล่า มิได้สร้างขึ้นจากการทำงานของประสาทมือและประสาทตาเท่านั้น แต่เป็นการสร้างงานผ่านสมอง ผ่านความรู้สึกของศิลปิน ฉะนั้นความหมาย ความรู้สึก หรือแนวคิดเป็นสิ่งที่ควรแสดงออกในงานจิตรกรรม ผลงานในทฤษฎีนี้จึงไม่เน้นรูปทรงธรรมชาติ เพราะเชื่อว่ารูปทรงธรรมชาติบางครั้งไม่สามารถสื่อความหมายได้ จึงเกิดการตัดทอนหรือตัดแปลงรูปทรงขึ้น เพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก ไม่สนใจรูปทรงเหมือนจริงอีกต่อไป

ทฤษฎีนิยมแสดงออกทางอารมณ์ เน้นคุณค่าการแสดงออกทางอารมณ์ ถ่ายโยงลงไปในงาน สามารถถ่ายโยงได้ทั้งผลงานที่อยู่ในกลุ่มลวดลายรูปทรง ขึ้นอยู่กับวิธีการแสดงออก เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกนั้นด้วยอะไร เช่น อาจเป็นสี รูปทรง บรรยากาศ หรือความรุนแรงของทัศนธาตุๆ ทางศิลปะ ซึ่งผู้สร้างงานสามารถแสดงให้เห็นถึง ความเป็นตัวของตัวเอง ความจริงใจและความแจ่มชัดในการถ่ายทอดอารมณ์นั้นออกมา (ชะวัชชัย ภาคินธุ, 2544, น.135)

การชื่นชมงานศิลปะในทฤษฎีนี้ต้องค้นหาความหมาย และอารมณ์ในภาพเป็นหลัก วิธีการแปลความหมายในงานทำได้ดังนี้

1. การแปลความหมายโดยรวม ได้แก่การมองภาพโดยรวม ใช้เวลาสั้นๆ รวดเร็ว ไม่พิจารณารายละเอียดในภาพ การมองอย่างรวดเร็วเช่นนี้สิ่งที่รับรู้ได้คือภาพรวมของสี ของรูปร่าง รูปทรงที่มีความเด่นชัด ภาพรวมของทั้งหมดคือโครงสร้างความคิดของศิลปินที่ต้องการแสดงออก ในภาพเขียนนั้นๆ เช่น มองเห็นสีน้ำเงินเข้ม ดำ โดยรวม เห็นรูปร่างแปลกตา เพียงสองอย่าง ดังกล่าวเราสามารถคาดคะเนถึงแนวคิดโดยรวมของศิลปินได้ อาจหมายถึงความน่ากลัว ความ ลึกลับ หากไม่สามารถคาดเดาได้ ให้ใช้ในการเวลามองเพิ่มขึ้น การกระทำเช่นนี้เป็นการจับ ประเด็น หรือคาดเดาแนวคิดหลักของศิลปินเท่านั้น

2. การแปลความหมายรายละเอียด ในขั้นตอนนี้จะต้องแปลความหมายรูปทรงที่พบใน ภาพทุกรูปทรง รวมทั้งความหมายขององค์ประกอบศิลป์อื่น ๆ ที่ปรากฏด้วย ผู้ชมจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือสิ่งแทน อะไรเป็นสิ่งแทนของอะไร เช่น สีดำ หมายถึงความลึกลับ น่ากลัว สีแดง หมายถึงความกล้าหาญ สีเขียวหมายถึงความสดชื่น เป็นต้น หากการแปลความหมายใน ตอนที่ 1 ไม่ผิดพลาด การแปลความหมายในตอนที่ 2 จะสอดคล้องสัมพันธ์กัน และถ้าภาพใด ศิลปินใช้องค์ประกอบได้สอดคล้องกับความหมายที่ต้องการแสดงออกเป็นอย่างดี ภาพนั้นการแปล ความหมายจะทำได้ง่ายและผู้ชมจะรับรู้ความรู้สึกที่ศิลปินต้องการแสดงออกได้เป็นอย่างดี ลักษณะ เช่นนี้เรียกว่า ภาพทั้งหมดมีความเป็นเอกภาพ (Unity) สูง (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2546, น.10)

จากลักษณะหรือภาพรวมของทฤษฎีอารมณ์นิยม สิ่งสำคัญที่จะเข้าถึงงานในทฤษฎีนี้ได้ต้อง อาศัยการตีความ (Interpretation) ซึ่งเป็นกระบวนการกำหนดความหมายหรืออธิบายการแสดงออก ของศิลปิน โดยควรทำความเข้าใจว่า การตีความไม่ใช่จินตนาการหรือการพูดไปตามความรู้สึก การ ตีความตามที่ตาเห็นเป็นเครื่องประกอบ ไม่ใช่วิถีตีความเกินกว่าตาเห็นและข้อมูลที่มีอยู่ หากข้อมูล ไม่เพียงพอที่จะตีความให้สอบสวนถึงความถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การตีความไม่ผิดพลาด หรือ ผิดพลาดน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม งานศิลปะชิ้นหนึ่งๆ ไม่ว่าจะป็นจิตรกรรม ประติมากรรม ผลงานแต่ละชิ้น อาจคาบเกี่ยวหลายทฤษฎี การจะจัดผลงานศิลปะไว้ในกลุ่มทฤษฎีใดต้องดูที่คุณค่าของการ แสดงออก เป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นนุช ภูมาลี ทำวิจัยเรื่อง การซ่อนเร้นตัวตนภายใต้พฤติกรรมลวงตามนุษย์ HUMAN INSINCERITY โดยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อสื่อความหมายสภาวะการณ์ปัจจุบัน

ในสภาวะการณ์มนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหาในด้านต่างๆ ทั้งระบบเศรษฐกิจที่ตกต่ำ วิกฤตการณ์ทางการเมือง ปัญหาทางด้านมลภาวะ และสภาพแวดล้อมอันเลื่อมโทรม อีกทั้งจำนวน

ประชากรที่ทวีเพิ่มมากขึ้น ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตขาดความสมดุลลงไป จากสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและจิตใจของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ต้องดิ้นรน ต่อสู้เกิดการแก่งแย่ง ชิงดี ชิงเด่นกันเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองปรารถนาและสร้างความพึงพอใจแก่ชีวิต มีฐานะความเป็นอยู่ที่สุขสบายได้รับเกียรติทางสังคม เราจึงได้พบเห็นพฤติกรรมการแสดงออกที่ตรงข้ามกับความนึกคิดภายในจิตใจ เช่นกิริยาที่นอบน้อมสำรวมแต่แฝงไปด้วยสำนึกแห่งความเป็นศัตรู วาจาที่อ่อนหวานไพเราะแต่ซ่อนเร้นจิตใจที่ก้าวร้าวรุนแรง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นการแสดงพฤติกรรมลวง ตรงข้ามกับจิตใจที่สำนึกอันแท้จริง และย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจมนุษย์ด้วยกัน สร้างความรู้สึกผิดหวัง หวาดระแวงและขาดความเชื่อมั่นในพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อกัน จากความเป็นดังกล่าวซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า จึงได้นำเสนอทัศนะส่วนตัวผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ เป็นผลงานจิตรกรรม (นงนุช ภูมาลี, 2544, บทคัดย่อ)

รัฐภูมิ ผิวพันมิตร ทำวิจัยเรื่องการแฝงตัวของคณฺหานิยมในพุทธสังคมปัจจุบัน PASSIONSM CONCEALMENT IN PRESENT BUDDHISM SOCIETY โดยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อสะท้อนภาพ “กิเลสคณฺหา” คือสภาวะของความอยากที่ต้องการได้รับการตอบสนองโดยแบ่งเป็นความอยากที่อยู่ภายนอก คือ เน้นไปที่การตอบสนองในรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส รวมไปถึงชื่อเสียงเกียรติยศต่างๆ และภายใน คือ ความอยากที่เป็นการตอบสนองตอบทางจิตใจและภาพในห้วงนึกคิดเป็นมโนสัมผัส เช่น อยากเป็นนั่น อยากได้นี้ เกิดภาพวิมานทางความคิด หากสภาวะความอยากนั้นอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมจริยธรรมที่ดีงาม และเน้นไปเพื่อการดำรงชีวิตที่ถูกต้องและไม่เป็นการเบียดเบียน สภาวะนั้นคือสภาวะปกติในการดำรงอยู่ของมนุษยชาติ

ด้วยความโลภ ละโมบ อยากได้ อยากเสพ อยากครอบครอง จนต้องพยายามไขว่คว้าตอบสนองอย่างไม่รู้จักอึดจักพอ ทำให้เกิดความคิดเห็นที่ผิด การไม่รู้จักใช้ปัญญาพิจารณาให้ประจักษ์ถึถั่ววน เป็นเห็นให้ไม่รู้บุญไม่รู้บาป ชักนำไปสู่ความไม่คิดต่างๆ อย่างไม่รู้จักละอาย เป็นความเขลาที่อยู่ในจิตใจ ตามความหมายของ “อวิชชา”

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาวะความหลง ความเขลา ที่ครอบงำในจิตใจของมนุษย์ อันเป็นผลจากความทะยานอยากอย่างไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ กลายเป็นความไม่รู้จักผิดชอบ ละอายเกรงต่อบาป โดยแสดงออกในรูปแบบจิตรกรรมที่เน้นการแทนค่าความหมายของสัญลักษณ์รูปทรงวัตถุในเชิงเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมยในทางล้อเลียนเสียดสี เพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมโทรมทางจิตใจของผู้คนในยุคสมัยปัจจุบัน (รัฐภูมิ ผิวพันมิตร, 2552, บทคัดย่อ)

จิรภัทร ทัศนสมบูรณ์ ทำวิจัยเรื่อง ความขัดแย้งของความต่างทางวัฒนธรรม THE CONFLICT OF DIRRERENT CULTURE โดยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อสื่อความหมาย

สะท้อนการแสดงออกให้เห็นถึงผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การผนึกโลกเข้าด้วยกันเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนในสังคมแปรเปลี่ยนไปเป็นแบบตะวันตก วิธีคิดและศาสตร์ของตะวันตก ครอบงำจิตใจให้นิยมยกย่องตะวันตกเป็นแม่แบบแห่งความทันสมัย เกิดเป็นลัทธิบริโภคนิยมซึมซาบเข้าสู่ตัวคนคนไทยโดยไม่รู้ตัว ทำให้เกิดเป็นความต้องการแสวงหาความหมายให้แก่ตัวเองอย่างไม่รู้จักจบสิ้น โดยจะเห็นได้ชัดในหมู่เยาวชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งกาย กิริยา มารยาท การออกสังคม การรับประทาน การคบเพื่อน การใช้จ่าย การใช้อุปกรณ์สื่อสารเกินความจำเป็น เพียงเพื่อต้องการเสริมให้ตัวเองมีลักษณะเด่นเป็นคนทันสมัย ซึ่งการรับเอาค่านิยมต่างๆ นี้ เด็กเยาวชนไทยก็กำลังเผชิญอยู่ภายใต้การพัฒนาอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดของเศรษฐกิจ และสื่อทั้งหลายยังเป็นตัวแปรอันหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ให้เห็นถึงแนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์มาจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมเมืองที่กำลังเผชิญหน้ากับการไหลบ่าเข้ามาอย่างไม่หยุดยั้งของวัฒนธรรมตะวันตก และเป็นตัวกำหนดให้ผู้คนเดินตามกันไปทิศทางเดียวกันแบบไม่ทันตั้งตัว ซึ่งเหล่านี้เป็นการกระตุ้นเร้าให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์นี้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมได้เห็นถึงความขัดแย้งของความต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นการปลุกจิตสำนึกของผู้คนในสังคมให้รู้จักเลือกรับเอาอิทธิพลต่างชาติต่างๆ เพื่อความเหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคมไทย

(จิรภัทร ทศนสมบุญ, 2545, บทคัดย่อ)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างมาเป็นตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้การวิเคราะห์ผ่านตัวบท และนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ที่นำมาให้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการสื่อสารผ่านรูปแบบของงาน เอมิว โนลเด แอนสท์ ลูควิก เคียร์ชเนอร์ อิกอน ซิลเลอร์

นอกจากนี้ ตัวอย่างงานวิจัยเหล่านี้ยังสามารถแสดงให้เห็นว่ามีงานวิจัยมากมายที่เน้นศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม ซึ่งเป็นแนวทางอย่างดีให้แก่ผู้วิจัยได้อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยวิธี
อะคริติคบนผ้าใบ เป็นการวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) โดยใช้การศึกษาและทดลองเทคนิค
สำแดงพลังอารมณ์ และนำเสนอผลงานวิจัย โดยการนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical
Description) จากนั้นผู้วิจัยจะนำผลการศึกษา มาพัฒนาสร้างสรรค์จิตรกรรม เรื่อง ภาพสะท้อน
พฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันลักษณะกึ่งนามธรรม ในรูปแบบของผู้วิจัย

หลังจากศึกษาและรวบรวมข้อมูลผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จากหนังสือ
ศิลปะซึ่งเป็นข้อมูลชั้นรอง (Secondary Source) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็น ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ที่มีการบิดเบือนรูป
มนุษย์ และไม่เหมือนจริง ของเอมีว โนลเด จำนวน 10 ภาพ แอร์นส์ท ลุกวิด เคิร์ชเนอร์
จำนวน 10 ภาพและอิกอน ซิลเลอร์ จำนวน 10 ภาพ รวมทั้งสิ้น 30 ภาพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ของศิลปิน 3 คน
ของเอมีว โนลเด จำนวน 4 ภาพ แอร์นส์ท ลุกวิด เคิร์ชเนอร์ จำนวน 4 ภาพ และอิกอน ซิลเลอร์
จำนวน 4 ภาพ รวมทั้งสิ้น 12 ภาพ โดยกำหนดวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling
Random) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผลงานที่มีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์
2. เป็นผลงานที่ใช้ชุดสีไม่เลียนแบบธรรมชาติ
3. เป็นผลงานที่ใช้กลวิธีการระบายสี แบบทิ้งรอยฝีแปรง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน เอมีว โนลเด จำนวน 4 ภาพ แอร์นส์ท ลุกวิด เคิร์ชเนอร์ จำนวน 4 ภาพ และอิกอน ซิลเลอร์ จำนวน 4 ภาพ รวมทั้งสิ้น 12 ภาพ ในประเด็น การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ชุคสี กลวิธีการระบายสี และศึกษาพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน

ตัวแปรตาม ผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์สะท้อนภาพพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือประกอบด้วย

1. ผลงานจิตรกรรม เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ จำนวน 4 ภาพ

2. แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นรายบุคคลซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามแบบมีโครงสร้างไว้ร่วมกับการเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมกลวิธีการบิดเบือน ที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้นจากการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 12 ภาพ 3 คน มีกระบวนการสร้าง ดังนี้

1. คัดเลือกผลงานจิตรกรรมของศิลปิน 3 คน คือ เอมีว โนลเด, แอร์นส์ท ลุกวิด เคิร์ชเนอร์ และอิกอน ซิลเลอร์ ได้จำนวน 12 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพผลงาน 12 ภาพ ในประเด็นเกี่ยวกับการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ชุคสี กลวิธีการระบายสี

3. กำหนดแนวคิดและเนื้อหาผลงาน

4. ถ่ายทอดความคิดเป็นงานสเก็ตช์ (Sketched layout)

5. สร้างสรรค์งานจิตรกรรม เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร

6. นำเสนอผลงานที่สร้างสรรค์ เพื่อความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

1. วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 1 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นจำนวน 4 ชิ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่าน (อาจารย์ทวิ รัชนกร ศิลปินแห่งชาติ) เพื่อขอคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง

2. **แบบสัมภาษณ์** การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นรายบุคคลซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามแบบมีโครงสร้างไว้ร่วมกับการเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 2

1. ศึกษาแนวคิด เนื้อหา รูปแบบ และกลวิธีการสร้างงาน ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานศิลปะลัทธิสำแดงพลังอารมณ์
2. กำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์และขอบเขตของเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และนำมาปรับปรุงแก้ไข

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขึ้นที่ 2

1. แบบสัมภาษณ์รอบที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์พฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ลักษณะคำถามเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ คือ รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย
2. แบบสัมภาษณ์รอบที่ 2 และ 3 แต่มีเนื้อหาสาระเดียวทุกประการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวนคำถามเดิมของตนเองอีกครั้ง

ตารางที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูลตามเทคนิคเคลฟายประยุกต์

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ คนที่

ผลงานชิ้นที่ ชื่อ

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ดี	ปรับปรุง
1	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์		
2	ชุดสี		
3	กลวิธีการระบายสี		
4	อื่นๆ		

กรณีปรับปรุง

.....

.....

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการวิจัย คือ ผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์สะท้อนภาพพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันเข้ากระบวนการเทคนิคเคลฟายประยุกต์ โดยใช้แบบ สัมภาษณ์ และผลงานจำนวน 4 ชิ้น ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ทวิ รัชนิกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวาษา และอาจารย์นุกูล ปัญญาดี โดยมีขั้นตอน คือ แนะนำตัวผู้วิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจโดยนำเสนอเรื่องราวและวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นเก็บข้อมูลตามเทคนิคเคลฟายประยุกต์ โดยนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 ชิ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตอบคำถามตามแบบสัมภาษณ์ให้คำแนะนำที่ละชิ้น ด้วยการสัมภาษณ์ในคำถามเดียวกัน ซึ่งมีประเด็นคำถาม ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย

(ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน) หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 2 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ประเด็นที่ 4 กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับควรปรับปรุงหรือไม่อย่างไร

ประเด็นอื่นๆ

- มีความสวยงามปรากฏในผลงานหรือไม่ อย่างไร
- มีผลงานที่ควรนำมาเป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อไปหรือไม่อย่างไร
- ควรจะสร้างสรรค์พัฒนาผลงานไปในรูปแบบอย่างไร

ตารางที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูลตามเทคนิคเดลฟายประยุกต์

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ คนที่

ผลงานชิ้นที่ ชื่อ

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	คำถาม	ดี	ปรับปรุง
1	-	1. ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย (ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน) หรือไม่ อย่างไร		
2	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร		
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร		
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับควรปรับปรุงหรือไม่อย่างไร		
5	อื่นๆ	5. มีข้อเสนอแนะในประเด็นใดบ้าง		

กรณีปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จัดหมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษา
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคเคลฟายประยุกต์ นำมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์พฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยเทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ จำนวน 4 ชิ้น เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์และสร้างสรรค์

การวิจัยเรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน เก็บข้อมูลด้วยวิธีการแบบเดลฟายประยุกต์รวม 3 ครั้งและ วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัย ปรากฏผลการดำเนินงานและการสร้างสรรค์ซึ่งแยกประเภทไว้เป็นหมวดหมู่ที่จะนำเสนอในบทนี้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

จำนวน 3 คน รวมผลงาน 12 ภาพ

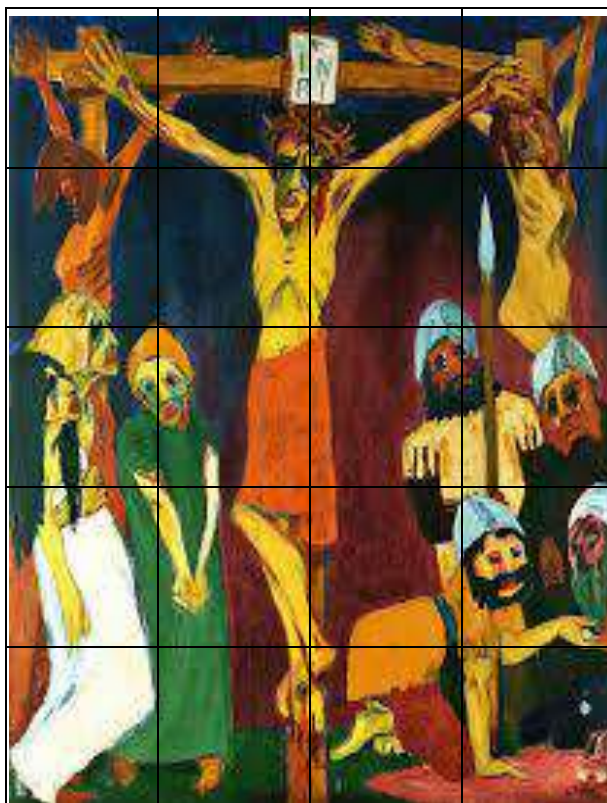
2. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
3. การสร้างสรรค์ผลงาน
4. การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์

จำนวน 3 คน รวมผลงาน 12 ภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิธีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ภาพผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน ได้แก่ เอมีล โนลเด จำนวน 4 ภาพ แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ จำนวน 4 ภาพ และ อิกอน ซิลเลอร์ จำนวน 4 ภาพ รวม 12 ภาพ คัดเลือกโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง โดยศึกษาวิธีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ 3 ประเด็น คือ การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ชุดสี และกลวิธีการระบายสี

การวิเคราะห์ผลงานของ เอมีว โนลเด

ภาพที่ 14

ชื่อภาพ	ตรึงไม้กางเขน (Crucifixion)
ศิลปิน	เอมีว โนลเด (Emil Nolde)
ปีที่สร้าง	ค.ศ.1867
ขนาด	857 x 973 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยัด หิงกอ
☐	บีบ
☒	บิดงอ
☒	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☐	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☒	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☐	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

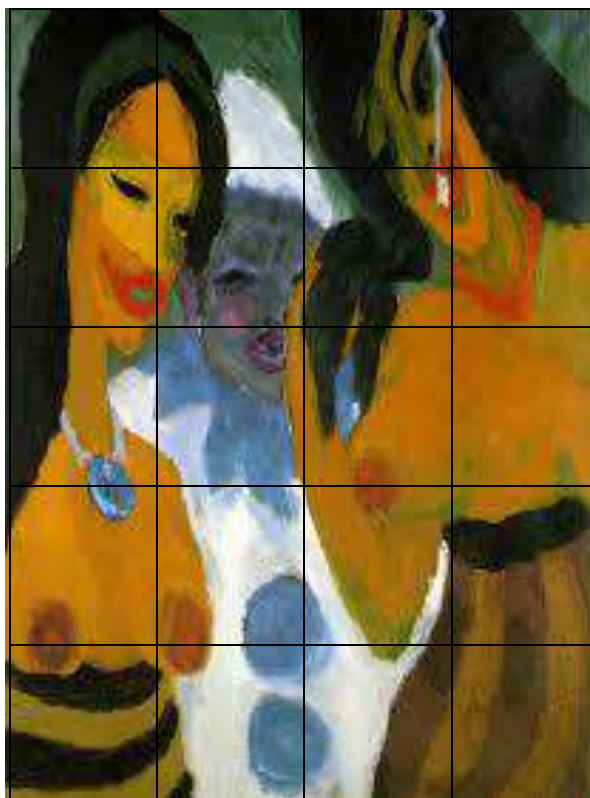
☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบการยัด ดึง บิดเบี้ยว หิงกอ ที่สัมพันธ์และกลมกลืนทั้งรูปคนและเสาไม้กางเขน ทำให้ภาพดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ลักษณะการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์จะยึดแกน ขา ลำตัว และอวัยวะต่างๆ ให้ยาว ส่วนลักษณะการบิดเบี้ยวและหิงกอเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความเจ็บปวด สังกัดได้จากรูปทรงพระเยซูและสาวกที่อยู่บนไม้กางเขนด้านหลัง ซึ่งแสดงถึงความเศร้า หดหู่ รันทด ส่วนทหารทั้งสี่คน บ่งบอกถึงความเจ็บปวดทรมานใจ สังกัดได้จากลักษณะท่าทางและดวงตา

ชุดสี ใช้โทนสีแดง สีน้ำตาลเข้มออกดำ สื่อความหมายถึงความเศร้า หดหู่ ส่วนคู่สีตรงข้ามจะถูกลดค่าสีลงเพื่อให้บรรยากาศสัมพันธ์กันกับพื้นหลัง เช่น สีฟ้า สีเขียว เพื่อให้สัมพันธ์กับสีส้ม สีน้ำตาล ส่วนสีน้ำตาลเข้มและดำแสดงถึงความโหดร้าย ลึกลับทำให้บรรยากาศเจ็บเหงาเศร้าซึม สีเขียวและสีฟ้าชุดเสื้อผ้าเป็นสีคู่ตรงข้ามของสีแดงเป็นการสื่อถึงความเป็นและความตาย

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบ เบน เกือบบางส่วน ระบายหนาแบบซับซ้อน และทิ้งฝีแปรง สังกัดได้จากเสื้อผ้า ใบหน้าของคนต่างอีกทั้งพื้นหลังให้เกิดความสัมพันธ์กันของเรื่องราวและพื้นหลัง มองดูแล้วทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน บ่งบอกถึงการใส่อารมณ์ของศิลปินลงบนฝีแปรง

ภาพที่ 15

ชื่อภาพ	ผู้หญิงกับผีเสื้อราตรี (Women and Pierrot)
ศิลปิน	เอมิว โนลเด (Emil Nolde)
ปีที่สร้าง	ค.ศ.1917
ขนาด	893 x 986 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยืด หงิกงอ
☐	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☒	การดึง
☐	มวล
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☒	สีชมพู
☐	สีม่วง	☒	สีขาว
☒	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงสีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมจะเป็นแบบยืด ดึง ให้ยาว โดยยึดหลักกายวิภาคของมนุษย์และเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กัน อวัยวะทุกส่วนถ้าหากมีการยืด หรือดึง จะต้องทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สังเกตได้จาก ใบหน้าของผู้หญิงทั้งสอง ใบหน้าจะยาว คอ หน้าอก แขน จะยาวตามไปด้วย ส่วนใบหน้าของผู้ชายที่อยู่ด้านหลังจะไม่เน้นรายละเอียดมากนัก เพราะเพื่อให้ภาพผู้หญิงทั้งสองเด่นเป็นจุดสนใจ ส่วนรายละเอียดใบหน้าของผู้หญิงไม่เน้นความเหมือนจริง แต่ใส่อารมณ์สนุกสนาน ร่าเริงแจ่มใส เป็นจริตของผู้หญิงกลางคืน เพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม

ชุดสี เป็นการใช้สีคู่ตรงข้ามที่ถูกลดค่าลงเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศกลางคืน ทำให้บรรยากาศโรแมนติก โดยใช้สีส้มกับสีฟ้า และสีเขียว ที่ลดค่าสีแล้ว แม้สีเหล่านี้จะถูกลดลง ยังทำให้ภาพดูเด่นชัดขึ้น เพราะต่างถูกลดค่าทั้งสองสี โดยมีสีน้ำตาลและสีดำของ เส้นผม ทำให้ภาพดูเด่นชัด ขับแสงสีส้มขึ้นมา สีฟ้าทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน

กลวิธีการระบายสี เป็นการระบายสีแบบเรียบ แบน เกือบสีบางส่วน พื้นหลังระบายแบบทึบสีแปร่ง ไม่เก็บรายละเอียด เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว ร่าเริง

ภาพที่ 16

ชื่อภาพ	ชีวิตของพระเยซู (The Life Of Christ)
ศิลปิน	เอมิว โนลเด (Emil Nolde)
ปีที่สร้าง	ค.ศ. 1911-1912
ขนาด	276 x 330 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยัด หงิกงอ
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☐	สีชมพู
☒	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☐	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☐	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมจะเป็นแบบยัด ดึง ให้ยาว โดยหลักการสร้างความสัมพันธ์ของรูปทรงมนุษย์ อวัยวะร่างกาย ถ้าหากแขน ขา ไบหน้า ยาว ลำตัวก็ต้องยาว ตามไปด้วย รายละเอียดของไบหน้าไม่เน้นเหมือนจริง แต่บ่งบอกถึงอารมณ์ ได้ สังกัดถึงความเชื่อและศรัทธาของสาวกที่มีต่อพระเยซู ไบหน้าและดวงตาของพระเยซูบ่งบอก ถึงความมหัศจรรย์

ชุดสี เป็นการใช้โทนสีคู่ตรงข้าม สีน้ำตาล ส้ม ชมพู กับ สีฟ้า สีเขียวบางส่วน ใช้สีดำ ระบายบางส่วน เพื่อให้ภาพดูเด่นชัด พื้นหลังใช้สีฟ้า เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความศรัทธา เชื่อถือ สีส้ม แสงของแขน ไบหน้า ลำตัว ของพระเยซู สดใส น่าเชื่อถือ สีน้ำตาลของเสื้อผ้า สาวก ช่วยทำให้ไบหน้า ลำตัวดูชัดเจน

กลวิธีการระบายสี โดยส่วนรวมจะเป็นการระบายสีแบบเรียบแบน ไม่เกลี่ยสี ระบายหนา แบบซับซ้อน ทั้งรอยฝีแปรง โดยทั่วไปของภาพมองดูแล้วทำให้เกิดการเคลื่อนไหว มีพลัง ทำให้ ภาพดูมีชีวิตชีวา เกิดอารมณ์ความรู้สึก เชื่อ ศรัทธา ยอมรับ

ภาพที่ 17

ชื่อภาพ	เต้นรำรอบวัวสีทอง (Dance Around the Golden Calf)
ศิลปิน	เอมิว โนลเด (Emil Nolde)
ปีที่สร้าง	ค.ศ.1910
ขนาด	1015 x 826 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☐	ยึด หิ้งงอ
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☒	หกดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลด
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☐	สีชมพู
☒	สีม่วง	☒	สีขาว
☒	สีม่วงแดง	☒	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยส่วนรวมจะเป็นแบบบีบ หดให้สั้น แขน ขา บิดงอ ผิดธรรมชาติ สังเกตได้จากรูปผู้หญิงที่กำลังเดินรำ ลำตัวจะถูกบีบหดให้สั้น แขน ขา บิดงอ ผิดธรรมชาติคน เพื่อทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่สนุกสนานทำให้เกิดอารมณ์ร่วมเมื่อได้สัมผัส

ชุดสี ใช้โทนสีคู่ตรงข้าม สีส้มเหลือง กับสีฟ้า แสดงถึงอารมณ์ที่สนุกสนาน ร่าเริง สดใส ทำให้ภาพดูมีความสัมพันธ์กลมกลืน เป็นเอกภาพ มองดูแล้วมีชีวิตชีวา แสงเงาบนพื้นดินสร้างบรรยากาศความสนุกสนาน

กลวิธีการระบายสี เป็นการระบายแบบเรียบ แบน เน้นสีหนักบางส่วน ระบายหนาแบบซับซ้อน ทิ้งฝีแปรง เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว และสัมพันธ์กันของเรื่องราวกับพื้นหลัง ส่งผลทำให้ภาพมีชีวิตชีวา น่าสนใจ

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพผลงานของ เอมิว โนลเด

ภาพที่	1	2	3	4	สรุป
การบิดเบือน รูปทรงมนุษย์	ยืด หงิกงอ, บิดงอ, หดให้สั้น	ยืด หงิกงอ, บิดงอ,การดึง	ยืด หงิกงอ, บิดงอ, บีบ	บีบ,บิดงอ, หดให้สั้น	ยืด หงิกงอ, บิดงอ, หดให้สั้น
ชุดสี	ม่วงแดง, ส้ม, เหลือง, น้ำตาล, เขียว, ดำ, ฟ้า	แดง, ม่วงแดง, ,ส้ม ,เหลือง, น้ำตาล,เขียว , ชมพู, ขาว,ฟ้า, น้ำเงิน,ดำ	แดง, เหลือง, ม่วง, เขียว, น้ำเงิน,ดำ, น้ำตาล	แดง,ม่วง, ม่วงแดง,ส้ม, เหลือง,น้ำตาล ,เขียว	แดง, เหลือง, ม่วง, เขียว, น้ำเงิน,น้ำตาล
กลวิธี การระบายสี	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานของ เอมิว โนลเด พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบยืด ดึง ให้ยาว แขน ขา ลำตัว ใบหน้าบิดงอ ผิดธรรมชาติ เพื่อสื่ออารมณ์ของเรื่องราว ในอิริยาบถต่างๆ เช่น เจ็บปวด เชื้อ สรัทธา สนุกสนาน ร่าเริง บางส่วนบีบหดให้สั้น

ชุดสี ใช้โทนคู่สีตรงกันข้าม โดยลดค่าของสี แม่สีเพื่อสื่อบรรยากาศให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกหวาดกลัว เศร้าซึม สนุกสนาน ร่าเริง

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบแบน เก๋ยสีบางส่วน ระบายหมดแบบจับซ้อน ทิ้งรอยฝีแปรง สื่ออารมณ์ให้เกิดความเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา

การวิเคราะห์ผลงานของ แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์

ภาพที่ 18

ชื่อภาพ	“ศิลปินกับนางแบบ” (The Artist and Model)
ศิลปิน	แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner)
ปีที่สร้าง	ค.ศ. 1907
ขนาด	598 x 917 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยัด หิงงอ เป็นลอน
☐	บีบ
☒	บิดงอ
☒	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลด
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☒	สีชมพู
☒	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☐	สีเหลือง	☐	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงสีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมจะเป็นแบบบีบ หดให้สั้น สังเกตได้จากรูปผู้ชายที่เป็นศิลปิน ช่วงแขน ขา และใบหน้าจะสั้น ใบหน้าและลำตัวผู้หญิงจะสั้นด้วย เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กัน ส่วนช่วงขาและแขนของผู้หญิงจะยาว แต่มองโดยรวมไม่ทำให้ขัดแย้งมากนัก สามารถเข้ากันได้ดี

ชุดสี ใช้โทนสีคู่ตรงข้าม สีแดงส้มเหลือง กับสีเขียว น้ำเงิน สีโดยรวมเป็นสีโทนร้อน สื่อถึงบรรยากาศที่ร้อนแรง มีพลังอารมณ์ สีชมพูทำให้บรรยากาศโรแมนติก ใช้สีดำตัดเส้น เน้นบางส่วน เพื่อให้ภาพเด่นชัดเจน จากการใช้ชุดสีร้อน ทำให้เกิดความรู้สึกรุนแรง เร้าอารมณ์

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบ แบน ไม่เน้นน้ำหนักแสงเงา ใช้สีดำตัดเส้น ทิ้งรอยฝีแปรง ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว เกิดบรรยากาศโรแมนติก

ภาพที่ 19

ชื่อภาพ	กองทหารปืนใหญ่ (Artillerymen)
ศิลปิน	แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner)
ปีที่สร้าง	ค.ศ. 1915
ขนาด	140 x 153 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยึด หิ้งงอ เป็นลอน
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☐	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☒	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☐	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงสีถารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เป็นแบบยึด ดึงให้ยาว ผิดจากธรรมชาติ แขน ขา ลำตัว จะถูกยึดดึงให้ยาว ทำให้ดูกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ลำคอและหน้าของกลุ่มทหารและผู้คุมจะสั้น แต่ทหารคนที่อยู่หน้าสุด ลำคอ ไบหน้า ลำตัว แขน ขา จะยาว แขน ขาโดยรวมจะบิดงอ การบิดเบือนจะเน้นการยึด ดึงให้ยาว เหตุผลอาจจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าทุกคนต่างแย่งชิง เพื่อให้ตนเองได้ทำธุระให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว โดยมีผู้คุมคอยเร่งกำกับดูแล

ชุดสี โดยส่วนรวมจะใช้โทนสีคู่ตรงข้าม สีส้มเหลือง กับสีฟ้าสีเขียว บรรยากาศเย็นสบาย ซึ่งเข้ากับเรื่องราวของทหารกำลังอาบน้ำ

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบ แบน เน้นน้ำหนักบางส่วน ระบายหนาซับซ้อน ทั้งรอยฝีแปรงทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว วุ่นวาย

ภาพที่ 20

ชื่อภาพ	ภาพเหมือนตนเอง (Double – portrait)
ศิลปิน	แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner)
ปีที่สร้าง	ไม่ปรากฏปีที่สร้าง
ขนาด	1154 x 1478 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยึด หงิกงอ เป็นลอน
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☒	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☐	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมจะเป็นแบบยึด ดึง ให้ยาวผิดธรรมชาติ โดยการสร้างความสัมพันธ์ กลมกลืน ของรูปทรงทางกายวิภาค เมื่อยึดหน้า ให้ยาว ลำคอ ลำตัว มือจะยาว ตามไปด้วย ส่วนอวัยวะ ใบหู ตา คิ้ว จมูก ปาก ก็จะถูกยึด และ ดึงให้ยาวตาม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ลักษณะการเน้นใบหน้าจะเห็นว่ามีกรนำ รูปทรงเรขาคณิตเข้ามาร่วมด้วย สังเกตได้จากรูปทรงสามเหลี่ยม สีเหลี่ยม

ชุดสี ใช้สีโดยส่วนรวมโทนร้อน สีแดง ส้ม เหลือง กับ สีเขียว ฟ้า แสดงถึงพลังเกิด บรรยากาศรุนแรง ใช้สีดำตัดเส้น เน้นบางส่วน เพื่อให้ภาพเด่นชัดเจน ดูมีพลัง

กลวิธีการระบายสี ระบายสีแบบเรียบ แบน ทั้งรอยฝีแปรง ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว รวดเร็ว

ภาพที่ 21

ชื่อภาพ	ท่ามกลางสตรี (Between Women)
ศิลปิน	แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner)
ปีที่สร้าง	ไม่ปรากฏปีที่สร้าง
ขนาด	150 x 150 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยึด หิ้งงอ เป็นลอน
☐	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☒	การดึง
☐	มวล
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

1. ชุดสี

☐	สีแดง	☐	สีชมพู
☒	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

2. กลวิธีการระบายสี

☒	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงสีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบบีบ หดให้สั้น ดังเกตได้จากลำตัวของคน และบิดงอของแขนและขา บิดเบือนสีของคน เพื่อให้เกิดบรรยากาศรื่นเริงสนุกสนาน

ชุดสี ใช้โทนสีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ทำให้เกิดบรรยากาศโรแมนติก สนุกสนาน มีความสุข สีที่ใช้เป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง บรรยากาศพื้นหลังเป็นสีน้ำตาลดำ ช่วยขับสี เรื่องราว ที่เป็นภาพคนดูเด่นชัดเจน มีชีวิตชีวา เคลื่อนไหว มีการนำสีทางวิทยาศาสตร์มาใช้ ดังเกตได้จากแสงสะท้อนของใบหน้า แขน ขา ลำตัวของคน สื่อถึงบรรยากาศของสถานเริงรมย์ที่มีการนำแสงของหลอดไฟมาใช้นำเสนอ

กลวิธีการระบายสี ระบายสีแบบเรียบ แบน ไม่เคลือบสี ระบายหนาซับซ้อน ทิ้งรอยฝีแปรง ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา แสดงถึงความสัมพันธ์กับชุดสี

ตารางที่ 4 สรุปการวิเคราะห์ภาพของ แอนสท์ ลูควิก เคียร์ชเนอร์

ภาพที่	1	2	3	4	สรุป
การบิดเบือน รูปทรงมนุษย์	ยืด, บิดงอ, หดให้สั้น	ยืด, บิดงอ, บีบ	ยืด, บิดงอ, บีบ	ยืด, บิดงอ, หดให้สั้น	ยืด, บิดงอ, หดให้สั้น,บีบ
ชุดสี	ม่วง, แดง, ส้ม, น้ำตาล, เขียว, ดำ, ชมพู, น้ำเงิน	เหลือง, เขียว, ดำ, น้ำเงิน, ขาว, ฟ้ำ, ส้ม	แดง, เหลือง, ฟ้า, เขียว, น้ำเงิน, ส้ม, ชมพู	ส้ม, ม่วง, เหลือง, น้ำตาล เขียว,ดำ,ฟ้า ,น้ำเงิน	แดง, เหลือง, ม่วง, เขียว, น้ำเงิน, น้ำตาล ,ฟ้า,ชมพู,ส้ม
กลวิธี การระบายสี	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน	-การระบายสี หนาจับซ้อน -การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานของ แอนสท์ ลูควิก เคียร์ชเนอร์ พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยส่วนรวมเป็นแบบยืด ดึง ให้ยาว แขน ขา บิดงอ ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว สนุกสนาน ร่าเริง

ชุดสี ใช้โทนคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ทั้งแบบแสดงความรู้สึกที่รุนแรงและโรแมนติก มีความเคลื่อนไหวของสี ทำให้สนุกสนาน

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบ แบน ระบายหนาจับซ้อน ทิ้งรอยฝีแปรง ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกมีพลัง เคลื่อนไหว สนุกสนาน ร่าเริง

การวิเคราะห์ผลงานของ อีกอน ซิลเลอร์

ภาพที่ 22

ชื่อภาพ	สวมกอด (The Embrace)
ศิลปิน	อีกอน ซิลเลอร์ (Egon Schiele)
ปีที่สร้าง	ไม่ปรากฏปีที่สร้าง
ขนาด	498 x 285 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยืด หงิกงอ เป็นลอน
☐	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลด
☒	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☐	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☒	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☒	สีน้ำเงิน
☒	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

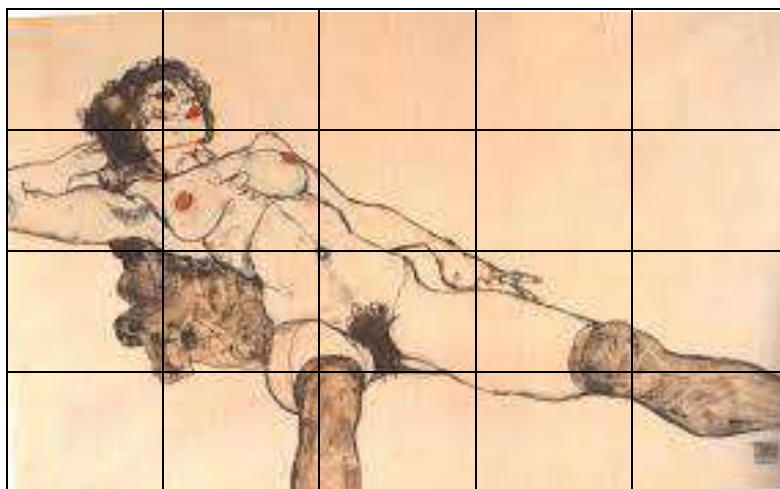
☐	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☒	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมจะเป็นแบบบิดงอ เป็นลอน ภาพเรื่องราวและส่วนประกอบ พร้อมทั้งพื้นหลังมีความสัมพันธ์กันในแบบหงิกงอและ เป็นลอน สังกัดได้จากพื้นหญ้าจะทำให้เป็นเส้นหงิกงอเพื่อให้สัมพันธ์กับผ้าปูที่สื่อถึงความยับ หงิกงอ แขน ขา ร่างกายมนุษย์จะเส้นกล้ามเนื้อให้หงิกงอ เป็นลอน กล้ามเนื้อเกร็งเกี่ยวพันเป็น ปุ่มปม เส้นผมยุ่งเหยิงซึ่งเป็นเอกภาพของการบิดเบือนผลงานของศิลปิน ที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือ รอยยับของผ้าปูพื้น เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกอารมณ์ของเรื่องราว ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว มีชีวิต

ชุดสี ใช้ชุดสีคู่ตรงข้ามสีน้ำตาล ครีม เหลือง ส้ม กับสีเขียวอ่อน ฟ้า ใช้สีดำตัดเส้นเน้น บางส่วน บรรยากาศโรแมนติก

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเกลี่ย ขยี้ ไล่น้ำหนักให้เกิดคลื่นเป็นลอน ทิ้งฝีแปรง พื้น หลัง ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว มีชีวิต

ภาพที่ 23

ชื่อภาพ	เปลือย (Desnudo – femenino)
ศิลปิน	อีกอน ชิลเลอร์ (Egon Schiele)
ปีที่สร้าง	ค.ศ. 1914
ขนาด	1152 x720 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยืด หิงงอ เป็นลอน
☐	บีบ
☐	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวล
☒	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☐	สีเหลือง	☐	สีฟ้า
☐	สีน้ำตาล	☐	สีน้ำเงิน
☐	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

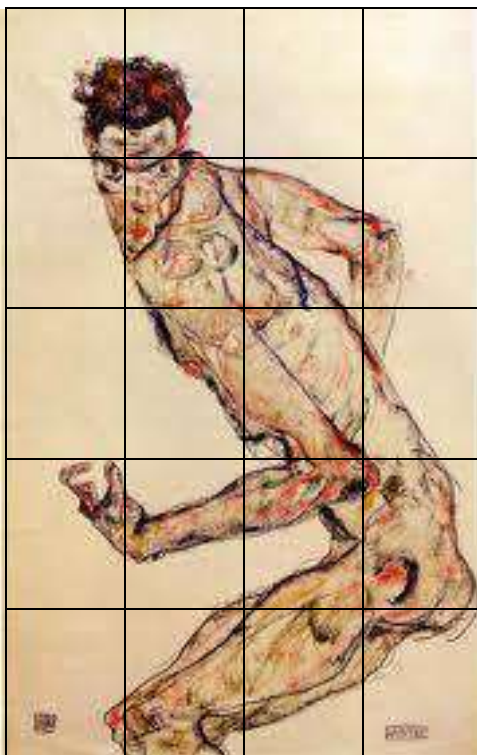
☐	การระบายสีหนาซับซ้อน	☒	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☐	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☒	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบยืด ดึงให้ยาว หิงงอ เป็นปุ่มปม เป็นลอน โดยการยืดแขนขา ลำตัวให้ยาว เน้นกล้ามเนื้อให้เป็นปุ่มปมเป็นลอน เป็นการแสดงจุดเน้นของกายวิภาคมนุษย์ที่ชัดเจน

ชุดสี สีโดยส่วนรวมเป็นสีเอกรงค์เน้นบางส่วน ใช้สีเข้มตัดเส้นเพื่อเน้นกล้ามเนื้อบางส่วน ใช้สีครีมอมส้มสร้างบรรยากาศอบอุ่น สบาย

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบ แบน เน้นมิติบางส่วน ระบายบางๆ ไม่ซับซ้อน

ภาพที่ 24

ชื่อภาพ	นักสู้ (Fighter)
ศิลปิน	อีกอน ซิลเลอร์ (Egon Schiele)
ปีที่สร้าง	ค.ศ.1890-1918
ขนาด	737 x1144 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยืด หงิกงอ เป็นลอน
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☒	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☒	สีส้ม	☐	สีเทา
☒	สีเหลือง	☐	สีฟ้า
☐	สีน้ำตาล	☐	สีน้ำเงิน
☐	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☐	การระบายสีหนาซับซ้อน	☒	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบยืด ดึงให้ยาว แขน ขา หงิกงอ เน้นกล้ามเนื้อเป็นปุ่มปม ลอน เพื่อให้รูปทรงมนุษย์สัมพันธ์กันตามรูปแบบกายวิภาค เมื่อยืด ดึงไปหน้ายาว แสดงอารมณ์ทางใบหน้า แขน ขา มือเกร็ง มองเห็นกล้ามเนื้อ แขน ขา ลำตัว ก็ยาวกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไปด้วย แสดงออกทางกายวิภาคมนุษย์

ชุดสี โดยส่วนรวมเป็นชุดสีเอกรงค์โดยใช้โทนสีร้อน สีแดง ส้ม ครีมน เหลือง ใช้สีดำตัดเส้น เน้นกล้ามเนื้อให้เป็นลอน

กลวิธีการระบายสี ระบายแบบบางๆ เน้นน้ำหนัก เรียบ กลมกลืนบางส่วน ทิ้งรอยฝีแปรงบนกล้ามเนื้อ ไม่เกลี่ยสี ตัดเส้นด้วยสีครีมบางส่วน

ภาพที่ 25

ชื่อภาพ	ความยุ่งเหยิง (Tumblr)
ศิลปิน	อีกอน ซิลเดอ์ (Egon Schiele)
ปีที่สร้าง	ไม่ปรากฏปีที่สร้าง
ขนาด	354 x 500 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

ผลการวิเคราะห์

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

☒	ยึด หงิกงอ เป็นลอน
☒	บีบ
☒	บิดงอ
☐	หดให้สั้น
☐	การดึง
☐	มวลง
☐	เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน

2. ชุดสี

☐	สีแดง	☐	สีชมพู
☐	สีม่วง	☐	สีขาว
☐	สีม่วงแดง	☐	สีครีม
☐	สีส้ม	☒	สีเทา
☒	สีเหลือง	☒	สีฟ้า
☒	สีน้ำตาล	☐	สีน้ำเงิน
☐	สีเขียว	☒	สีดำ

3. กลวิธีการระบายสี

☐	การระบายสีหนาซับซ้อน	☐	ระบายสีครั้งเดียวเสร็จ
☒	การระบายสีเรียบกลมกลืน	☐	ระบายสีขอบคม
☒	ระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน	☐	การระบายสีด้วยเกรียง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบบีบให้ทะลัก หงิกงอ เป็นลอน ยึดบางส่วน โดยบีบบีบหน้าส่วนจมูกลงมาหาลำคอ ทำให้แพบ ใบหน้าส่วนหัวจะทะลัก มือและนิ้วมียึด ดึงให้ยาว และเกร็ง ผมนี้อัดไม่เป็นระเบียบ ทำให้ภาพมีความเป็นเอกภาพในเรื่องของเรื่องราวของการบิดเบือนรูปทรงดูแล้วกลมกลืนไปด้วยกันดี สื่อเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมตามเนื้อหาที่เกิดความรู้สึกยุ่งเหยิงสับสน

ชุดสี ใช้โทนสีเอกรงค์ ให้สีเป็นธรรมชาติ แสงเงาชัดเจน วรร้อยของเสื้อผ้าเหมือนจริง

กลวิธีการระบายสี ระบายสีแบบเรียบ กลมกลืน เกือบให้เหมือนธรรมชาติ ระบายวรร้อยเสื้อผ้าเหมือนจริง แต่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว พลิว บางเบา ไม่นักแน่น แน่นกล้ำเนื้อให้หงิกงอเป็นลอน มือเกร็ง

ตารางที่ 5 สรุปการวิเคราะห์ภาพของ อิกอน ซิลเลอร์

ภาพที่	1	2	3	4	สรุป
การบิดเบือน รูปทรงมนุษย์	ยืด, บิดงอ, เกี่ยวพันเป็น ปุ่มปม เป็นลอน	ยืด, เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน	ยืด, บีบ, บิดงอ	ยืด, บีบ, บิดงอ	ยืด, บีบ, บิดงอ, เกี่ยวพัน เป็นปุ่มปม เป็นลอน
ชุดสี	ครีม, ส้ม, เหลือง, น้ำตาล , เขียว, ดำ, ฟ้า, น้ำเงิน	ส้ม, แดง, ดำ	เหลือง, ส้ม, แดง, ดำ	เหลือง, น้ำตาล, เทา, ฟ้า, ดำ	ส้ม, เหลือง, แดง, น้ำตาล, ฟ้า, ดำ
กลวิธีการระบายสี	-การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน -ระบายสีขอบ คม	-ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน -ระบายสีครั้ง เดียวเสร็จ -ระบายสีขอบ คม	-การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลารอย พู่กัน -ระบายสีครั้ง เดียวเสร็จ	-การระบายสี เรียบ กลมกลืน -ระบายสี แสดงลีลา รอยพู่กัน	-การระบายสี เรียบกลมกลืน -ระบายสีแสดง ลีลารอยพู่กัน -ระบายสีขอบ คม

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลงาน อิกอน ซิลเลอร์ พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ มีความหลากหลาย สอดคล้องไปตามเนื้อหา และเรื่องราวที่ศิลปินได้นำเสนอเป็นผลงาน จากการศึกษา ลักษณะรูปแบบการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ที่พบคือ การยืด ดึง หักงอ เกี่ยวพัน เป็นลอน เป็นปุ่มปม และบีบให้ทะลัก การบิดเบือนเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกที่สัมพันธ์กันของเนื้อหา เรื่องราว อารมณ์ในการแสดงออกทางผลงาน

ชุดสี โดยส่วนรวมจะใช้สีเอกรงค์ เน้นน้ำหนักบางส่วน ทำให้เกิดแสงเงาเหมือนจริง รูปร่างรูปทรง กล้ามเนื้อของคน เป็นปุ่มปมเป็นลอน

กลวิธีการระบายสี ระบายสีแบบเรียบ เคลือบสีให้กลมกลืน เน้นน้ำหนักบางส่วน ทิ้งรอยฝีแปรงให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว สื่อถึงเรื่องราว อารมณ์ความรู้สึก

ตารางที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานศิลปะทัศนศึกษาแดงพลังอารมณ์

ศิลปะ ประเด็น	เอมิว โนลเด	แอนสท์ ลุดวิก เคียร์ชเนอร์	อิกอน ซิลเลอร์	สรุป
การบิดเบือน รูปทรงมนุษย์	ยืด หักงอ, บิดงอ, หดให้สั้น	ยืด, บิดงอ, หดให้สั้น,บีบ	ยืด,บีบ, บิดงอ,เกี่ยวพันเป็น ปุ่มปม เป็นลอน	ผลงานถ่ายทอดใน ลักษณะ ยืด บิดงอ บีบ หดให้สั้น ซึ่งสื่อ ให้เห็นถึงความ เจ็บปวด สนุกสนาน เป็นไปตามอารมณ์ ของเรื่องราว
ชุดสี	แดง, เหลือง, ม่วง , เขียว, น้ำเงิน,น้ำตาล	แดง, เหลือง, ม่วง , เขียว, น้ำเงิน,น้ำตาล,ฟ้า, ชมพู,ส้ม	ส้ม,เหลือง,แดง, น้ำตาล,ฟ้า,ดำ	สีที่ใช้ในผลงานส่วน ใหญ่ ได้แก่ แดง, เหลือง,ส้ม,ม่วง,ฟ้า, เขียว,น้ำเงิน,น้ำตาล ซึ่งสื่อให้เห็นถึง ความเศร้า รุนแรง สนุกสนาน
กลวิธีการระบายสี	-การระบายสีหนา ซับซ้อน -การระบายสีเรียบ กลมกลืน -ระบายสีแสดง ลีลารอยพู่กัน	-การระบายสีหนา ซับซ้อน -การระบายสีเรียบ กลมกลืน -ระบายสีแสดง ลีลารอยพู่กัน	-การระบายสีเรียบ กลมกลืน -ระบายสีแสดง ลีลารอยพู่กัน -ระบายสีขอบคม	กลวิธีการระบายสี พบว่า การระบายสี หนาซับซ้อน, การระบายสีเรียบ กลมกลืน,ระบายสี แสดงลีลารอยพู่กัน ซึ่งสื่อให้เห็นถึง ความเคลื่อนไหว ของเรื่องราว ถ่ายทอดอารมณ์และ บรรยากาศ

จากการศึกษาผลงานของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ 3 คน จำนวน 12 ภาพ สรุปผลได้ดังนี้

ในประเด็น

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ จะพบว่า ยืด คึงให้ยาวที่แขน ขา ลำตัว ลำคอ ใบหน้า บิดงอ บริเวณแขน ขา, บีบ หดให้สั้นบริเวณแขน ขา ลำตัว

ชุดสี ใช้สีที่หลากหลาย ทั้งสีโทนร้อนและโทนเย็น สีโทนร้อนได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีส้ม สีม่วง สีนํ้าตาล ใช้เป็นเนื้อหาเรื่องราวซึ่งแสดงถึงรูปทรงมนุษย์ในอริยาบทต่างๆ เพื่อสื่ออารมณ์ของเนื้อหาเรื่องราว ส่วนสีโทนเย็น ได้แก่ สีเขียว สีฟ้า สีนํ้าเงิน ใช้ในบริเวณที่เป็นพื้นหลังและส่วนประกอบอื่นๆ เพื่อทำให้เกิดความโดดเด่นด้านเรื่องราว ซึ่งใช้สีโทนร้อนและโทนเย็น ในอัตราส่วน 80 : 20

กลวิธีการระบายสี การระบายสีหนาจับซ้อนบางส่วนที่สามารถพบได้บริเวณพื้นหลังของภาพหรือบริเวณเนื้อหาเรื่องราว ระบายสีเรียบกลมกลืนตามบริเวณเนื้อหาเรื่องราวของภาพ และระบายสีแสดงลีลารอยพู่กันจะเห็นได้บนรอยเสื้อผ้า พื้นหลัง

ผลการสังเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานศิลปินจำนวน 3 คน รวม 12 ภาพ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ศึกษาวิเคราะห์มาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ จำนวน 4 ชั้น ดังนี้

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เป็นการบิดเบือนรูปทรงของมนุษย์แบบบีบ ยืด บิดงอ ให้หลากหลายท่าทาง ขยายให้ใหญ่ ใส่อารมณ์ความรู้สึกของรูปทรง
2. ชุดสี ใช้สีที่หลากหลายด้วยสีโทนร้อนและโทนเย็น ในอัตราส่วน 80 : 20 สร้างบรรยากาศพื้นหลังที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างและเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามหลายๆ คู่
3. กลวิธีการระบายสี โดยใช้แปรงลงพื้นหลังเกลี่ยสีให้เรียบทำให้บรรยากาศดูเว้ากว้างกว้างไกล ส่วนเรื่องราวเนื้อหา ใช้เกรียงหรือไม้แบนๆ ปาดแต้มสี ทำให้เกิดความรู้สึกน่าเกลียด น่ากลัว กักขฬะ

จากการวิเคราะห์ผลงานของศิลปินทั้ง 3 ท่าน ได้ให้อัทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานโดย

- เอมีว โนลเด ได้ให้อัทธิพลในการใช้ชุดสี เพื่อสื่อถึงความรู้สึกที่หลากหลาย และการนำสีคู่ตรงข้ามมาใช้ในงาน
- แอนส์ท์ ลุดวิก เกียร์ชเนอร์ ได้ให้อัทธิพลในการจัดองค์ประกอบศิลป์ โดยสร้างเรื่องราวและจุดเด่นที่ขยายใหญ่
- อิกอน ซิลเลอร์ ได้ให้อัทธิพลในการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เพื่อสื่อถึงความเจ็บปวด มัวเมา ลุ่มหลง

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

ภาพที่ 26 ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1 , “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลภาพผลงานเครื่องมือชิ้นที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” ได้สร้างสรรค์ดังนี้
 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ใช้รูปแบบยัด ดึงให้ยาว ยืดหลักกายวิภาคมนุษย์ โดยยัด แขน ขา ลำตัว ให้ยาว โบริหน้าแสดงอารมณ์ความสนุกสนาน ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน แขน ขา บิดเบี้ยว หงิกงอ เส้นโค้ง สื่อถึงประเพณีวัฒนธรรมที่ไม่สามารถควบคุมให้อยู่ในกรอบของความดีได้ มีค บอดทางสติปัญญา ความไม่เชื่อฟังคำสอนของผู้อาวุโส ภาพงู สัตว์เลื้อยคลานสื่อถึงความชั่วร้าย สื่อถึงการขาดความคิด ยากที่จะสั่งสอนได้ วุ่นวาย เป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แห่งสี่เหลี่ยมสื่อถึงแนวปฏิบัติที่เยาวชนไม่นำพาเอาเป็นเยี่ยงอย่าง

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ได้แก่สีแดงกับสีเขียว สีส้มกับสีฟ้าตรงบริเวณวงกลม และพื้นหลัง เน้นแสงสีเหลือง แสงน้ำหนักของรูปทรงมนุษย์สะท้อนมาจากสีเหลือง สีดำ มุมซ้าย มุมขวาสื่อถึงความชั่วร้าย ความล้มเหลวทางสังคม สีแดงของพื้นหลังสื่อถึงอารมณ์ความรุนแรงที่แผ่กระจายออกมาจากจิตใต้สำนึกขาดความขังคึด

กลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการระบายสี โดยลงพื้นหลังด้วยแปรง วิธีเกลี่ยเรียบ ไล่น้ำหนักให้กลมกลืน บริเวณพื้นหลัง ต่อจากนั้นใช้เกรียงปาด แต่้มสี สร้างเรื่องราว ได้แก่ รูปทรงมนุษย์ ใช้เกรียงปาดให้เป็นรูปทรงมนุษย์ในอริยะบทที่สะท้อนถึงพฤติกรรมเยาวชนและ แสดงอารมณ์ของเรื่องราว ไล่สื่อขอจดเหล่าสารเสพติด สัตว์เลื้อยคลาน แห่งสี่เหลี่ยม

จากการนำเครื่องมือชิ้นที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” เข้ากระบวนการเคลฟาย ประยุกต์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าผลงานในภาพรวมมีความสอดคล้องกับเรื่องวิจัยซึ่งเป็นรูปพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบันและมีข้อเสนอแนะตามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ดังนี้

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้เหมาะสมดีมากสังคม

ประเด็นที่ 2 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม ดังนี้

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสมดี

ประเด็นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสม ดังนี้

ชุดสี เหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักของสีด้านล่าง

ประเด็นที่ 4 กลวิธีการระบายสีเหมาะสม ดังนี้

กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี และมีกระบวนการเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ประเด็นที่ 5 มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ดังนี้

ให้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่าง นำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ผลงานสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ได้อย่างเหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักของสีด้านล่าง กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี และมีกระบวนการเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่าง นำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ภาพเครื่องมือจีนที่ 2

ภาพที่ 27 ภาพเครื่องมือจีนที่ 2, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลภาพผลงานเครื่องมือจีนที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” ได้สร้างสรรค์ขึ้น การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ใช้รูปแบบยัด ดึงให้ยาว ยืดหลักกายวิภาคมนุษย์ โดยยัด แขน ขา ลำตัว ให้ยาว ใบหน้าแสดงอารมณ์ความมัวเมา ขาดสติ แขน ขา บิดเบี้ยว หงิกงอ เส้นโค้ง สื่อถึงประเพณีวัฒนธรรมที่ไม่สามารถควบคุม ขวดเหล้าสื่อถึงสารเสพติดต่างๆ ทารกที่อยู่ในครรภ์เกิดจากการเสพสิ่งมีนเมาทำให้ขาดการยั้งคิดเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่จะนำไปสู่ปัญหาอีกมากมาย

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ได้แก่สีแดงกับสีเขียวที่ น้ำหนักของรูปทรงมนุษย์ สีสัมพันธ์กับสีฟ้าที่พื้นหลังของภาพ เน้นแสงสะท้อนสีเหลือง สีดำด้านล่าง มุมซ้าย มุมขวาสื่อถึงความชั่วร้าย และความล้มเหลวทางสังคม สีแดงของพื้นหลังสื่อถึงอารมณ์ความรุนแรงที่แผ่กระจายออกมาจากจิตใต้สำนึก ขาดความยั้งคิด

กลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการระบายสี โดยลงพื้นหลังด้วยแปรง วิธีเกลี่ยเรียบ ไล่น้ำหนักให้กลมกลืน บริเวณพื้นหลัง ต่อจากนั้นใช้เกรียงปาด เต็มสี สร้างเรื่องราว ได้แก่ รูปทรงมนุษย์ ใช้เกรียงปาดให้เป็นรูปทรงมนุษย์ในอริยะบทที่สะท้อนถึงพฤติกรรมเยาวชน ภาพทารกที่อยู่ในครรภ์ และแสดงอารมณ์ของเรื่องราว ไล่สีที่แสดงถึงวิถีของเยาวชน

จากการนำเครื่องมือชิ้นที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” เข้ากระบวนการเคลฟาย ประยุกต์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าผลงานในภาพรวมมีความสอดคล้องกับเรื่องวิจัยซึ่งเป็นรูปพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบันและมีข้อเสนอแนะตามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ดังนี้

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้เหมาะสมดีมาก

ประเด็นที่ 2 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม ดังนี้

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ มีความเหมาะสมดี

ประเด็นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสม ดังนี้

ชุดสี มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักสีต่ำลง

ประเด็นที่ 4 กลวิธีการระบายสีเหมาะสม ดังนี้

กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับเรื่องราวได้ดี

ประเด็นที่ 5 มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ดังนี้

ให้ตัดเส้นโค้งสีคำออก และใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์ จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ พื้นหลังสร้างบรรยากาศที่หลากหลายอย่าให้ซ้ำกัน

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้เหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักสีต่ำลง กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับเรื่องราวได้ดี มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ตัดเส้นโค้งสีคำออกและใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์ จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ พื้นหลังสร้างบรรยากาศที่หลากหลายอย่าให้ซ้ำกัน

เครื่องมือชิ้นที่ 3

ภาพที่ 28 ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3, “ภาพวงเขลา เยาวชน หมายเลข 7”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลภาพผลงานเครื่องมือชิ้นที่ 3 “ภาพวงเขลา เยาวชน หมายเลข 7” ได้สร้างสรรค์ขึ้น การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ใช้รูปแบบยืด ดึงให้ยาว ยืดหลักกายวิภาคมนุษย์ โดยยืด แขน ขา ลำตัว ให้ยาว ใบหน้าแสดงอารมณ์ความตื่นเต้น ตกใจไม่รับผิชอบ ภาพทารกถูกดึงด้วยกิม เครื่องมือทำแท้งหมอเถื่อน เป็นการหาทางออกที่ผิดวิธี แขน ขา บิดเบี้ยว หงิกงอ เส้นโค้งสื่อถึง ประเพณีวัฒนธรรมที่ไม่สามารถควบคุม ให้อยู่ในกรอบของความคิดได้

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ได้แก่สีแดงกับสีเขียวที่รูปทรงมนุษย์ สีฟ้ากับสีส้มที่พื้น หลัง เน้นแสงสะท้อนสีเหลือง สีค้ำมูมซ่าย มุมขวาสื่อถึงความชั่วร้าย มีดบอดทางสติปัญญา ความไม่เชื่อฟังคำสอนของผู้อาวุโส สีแดงส้มของพื้นหลังสื่อถึงอารมณ์ความรุนแรงที่แผ่กระจาย ออกมาจากจิตใจดำนึกขาดความขังคิด สีม่วงสื่อถึงความมัวเมา สารเสพติด

กลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการระบายสี โดยลงพื้นหลังด้วยแปรง วิธีเกลี่ยเรียบ ไล่น้ำหนักให้กลมกลืน บริเวณพื้นหลัง ต่อจากนั้นใช้เกรียงปาด แด้มสี สร้างเรื่องราว ได้แก่ รูปทรง มนุษย์ ใช้เกรียงปาดให้เป็นรูปทรงมนุษย์ในอริยะบทที่สะท้อนถึงพฤติกรรมเยาวชนและแสดง อารมณ์ของเรื่องราว ไล่สีสื่อ อุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ เส้นโค้ง ภาพทารก สายรก

จากการนำเครื่องมือชิ้นที่ 3 “ภาพวงเขลา เยาวชน หมายเลข 7” เข้ากระบวนการเคลฟาย ประยุกต์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าผลงานในภาพรวมมีความสอดคล้องกับเรื่องวิจัยซึ่งเป็นรูปพฤติกรรม ของเยาวชนในสังคมปัจจุบันและมีข้อเสนอแนะตามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ดังนี้

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้เหมาะสมดีมาก

ประเด็นที่ 2 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม ดังนี้

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ มีความเหมาะสมกับเรื่องราวพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันดี

ประเด็นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสม ดังนี้

ชุดสีให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ให้ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้มเหมาะสมดี

ประเด็นที่ 4 กลวิธีการระบายสีเหมาะสม ดังนี้

กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี

ประเด็นที่ 5 มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ดังนี้

ให้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความรู้สึก ตื่นเต้น ตกใจ ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 3 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้เหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม กับเรื่องราวพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี ให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ให้ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความรู้สึก ตื่นเต้น ตกใจ ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

เครื่องมือชิ้นที่ 4

ภาพที่ 29 ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8”
สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลภาพผลงานเครื่องมือชิ้นที่ 4 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” ได้สร้างสรรค์ดังนี้
การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ใช้รูปแบบยึด ดึงให้ยาว ยึดหลักกายวิภาคมนุษย์ โดยยึด แขน ขา ลำตัว ให้ยาว โบน้าแสดงอารมณ์ความเจ็บปวด แขน ขา บิดเบี้ยว หงิกงอ เส้นโค้ง สื่อถึง ประเพณีวัฒนธรรมที่ไม่สามารถควบคุม ให้อยู่ในกรอบของความดีได้ กระปุกน้ำเกลือ ยา เครื่องมือแพทย์ ภาพทารกที่ถูกทำแท้ง ประตูลับตันสื่อถึงการขาดความคิด ไร้ทางออกในการ แก้ปัญหาเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย ได้แก่สีแดงกับสีเขียวที่กระปุกน้ำเกลือ น้ำหนักของ รูปทรงมนุษย์ สีส้มกับสีฟ้าที่พื้นหลัง เน้นแสงสะท้อนสีเหลือง สีดำมูมซ่าย มุมขวาสื่อถึงความชั่วร้าย มีดบาดทางสติปัญญา ความไม่เชื่อฟังคำสอนของผู้อาวุโส สีแดงของพื้นหลังสื่อถึงอารมณ์ ความรุนแรงที่แผ่กระจายออกมาจากจิตใจสำนึกขาดความยั้งคิด

กลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการระบายสี โดยลงพื้นหลังด้วยแปรง วิธีเกลี่ยเรียบ ไล่น้ำหนักให้กลมกลืน บริเวณพื้นหลัง ต่อจากนั้นใช้เกรียงปาด แต้มสี สร้างเรื่องราว ได้แก่ รูปทรงมนุษย์ ใช้เกรียงปาดให้เป็นรูปทรงมนุษย์ในอริยะบทที่สะท้อนถึงพฤติกรรมเยาวชนและ แสดงอารมณ์ของเรื่องราว ไล่สื่อ เทคโนโลยี ที่แสดงถึงวิถีของเยาวชน อุปกรณ์เครื่องมือแพทย์

จากการนำเครื่องมือชิ้นที่ 4 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” เข้ากระบวนการเคลฟาย ประยุกต์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าผลงานในภาพรวมมีความสอดคล้องกับเรื่องวิจัยซึ่งเป็นรูปพฤติกรรมของเยาวชนในสังคมปัจจุบันและมีข้อเสนอแนะตามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ดังนี้

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้เหมาะสมดีมาก

ประเด็นที่ 2 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม ดังนี้

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสมดี

ประเด็นที่ 3 ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสม ดังนี้

ชุดสีในผลงาน เหมาะสมดี ควรลดน้ำหนักของสีดำ

ประเด็นที่ 4 กลวิธีการระบายสีเหมาะสม ดังนี้

กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี ให้เพิ่มรอยปาดเกรียงพื้นหลังอีก

ประเด็นที่ 5 มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ดังนี้

ลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างให้เหมาะสม

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า เครื่องมือชิ้นที่ 4 ภาพ “โง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” ผลงานในภาพรวมมีความสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ให้ยึด ดึงให้ยาว โดยแขน ขา และลำตัวยาวขึ้นกว่าเดิม ใส่อารมณ์ ความเจ็บปวด ลดรายละเอียดลง และให้ตัดเส้นโค้งออกเพราะจะทำให้เรื่องราวรูปทรงมนุษย์ชัดเจน ตัดทอนรายละเอียดคือ อุปกรณ์แพทย์ ไม่นั้นเหมือนจริง สายน้ำเกลือ สายรกของเด็ก เคลื่อนไหวดีแล้วไม่ต้องปรับ ให้ลดค่าสีค่าลงให้มีบ้างบางส่วนไม่ต้องมาก พื้นหลังให้สร้างบรรยากาศที่หลากหลายเพื่อให้ลำแดงพลังอารมณ์ได้เต็มที่ ให้ระบายสีตามอารมณ์และใช้เทคนิคที่หลากหลาย ใช้เกรียงปาด แฉก หรืออาจใช้วัสดุอื่นได้อีก เช่น กิ่งไม้ ไม้บรรทัด เปลือกไม้

ผลการวิเคราะห์และตั้งกระทู้ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น จำนวน 4 ชิ้น นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านทัศนศิลป์เพื่อเก็บข้อมูลตามเทคนิคแบบเดลฟายประยุกต์ ปรากฏผลดังนี้

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ผลงานสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ได้อย่างเหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักของสีดำลง กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี และมีกระบวนการเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่างนำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้อย่างเหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักสีดำลง กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับเรื่องราวได้ดี มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ตัดเส้นโค้งสีดำออกและใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์ จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ ให้เกิดพื้นที่ว่าง

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 3 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้อย่างเหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสม กับเรื่องราวพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี ให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ให้ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี มีข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ให้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวด ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพที่ 4 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้อย่างเหมาะสมดีมาก การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมดี ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมดี ควรลดน้ำหนักของสีดำ กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี ให้เพิ่มรอยขาดเกรียงพื้นหลังอีก ข้อเสนอแนะ ประเด็นที่ให้ปรับปรุง ลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างให้เหมาะสม

การสร้างสรรค์ผลงาน

จากผลการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำภาพร่างเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน นำเสนอภาพร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและสร้างสรรค์งาน ดังภาพการสร้างสรรค์ต่อไปนี้

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1

เครื่องมือชิ้นที่ 1

ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 30 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลการพัฒนา/สร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นที่ 1

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”

ไม่แก้ไข

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

ไม่แก้ไข

สีที่ใช้ในผลงาน ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ได้ลดน้ำหนักของสีดำลง

กลวิธีการระบายสี ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ไม่แก้ไข

ข้อเสนอแนะ ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ได้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่างนำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีต่ำลง และได้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่างนำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ชุดสี ได้ลดน้ำหนักของสีต่ำลง

จากการสังเคราะห์ข้อมูลแล้ว นำมาพัฒนาสร้างสรรค์และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่า ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีต่ำลง และตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่าง นำภาพโทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ รถจักรยานยนต์ และสิ่งเสพติด มาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีต่ำลง และได้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่างนำสื่อเทคโนโลยีมาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

เครื่องมือชิ้นที่ 2

ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 31 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลการพัฒนา/สร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 2

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”

ไม่แก้ไข

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

ไม่แก้ไข

ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ได้ลดน้ำหนักของสีค้ำลง

กลวิธีการระบายสี ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ไม่แก้ไข

ข้อเสนอแนะ ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ให้ตัดเส้นโค้งสีค้ำออกและใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์ จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ ให้เกิดพื้นที่ว่าง

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีค้ำลง และได้ตัดเส้นโค้งสีค้ำออก ใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์ จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ ให้เกิดพื้นที่ว่าง

ชุดสี ลดน้ำหนักของสีค้ำลง

จากการสังเคราะห์ข้อมูลแล้ว นำมาพัฒนาสร้างสรรค์และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่า ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีค้ำลง และตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับพื้นที่ว่าง นำภาพโทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ รถจักรยานยนต์ และสิ่งเสพติด มาประกอบเพื่อแสดงถึงวิถีของเยาวชน

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 2 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีค้ำลง และได้ตัดเส้นโค้งสีค้ำออก ใส่อารมณ์รูปทรงมนุษย์โดยเพิ่มท่าทางอารมณ์ความเจ็บปวด จัดองค์ประกอบและนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ จัดน้ำหนัก จังหวะ ให้เกิดพื้นที่ว่าง

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3

เครื่องมือชิ้นที่ 3

ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 32 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลการพัฒนา/สร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นที่ 3

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”

ไม่แก้ไข

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

ไม่แก้ไข

ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ชุดสี ได้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม

กลวิธีการระบายสี ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ไม่แก้ไข

ข้อเสนอแนะ ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ได้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวด ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ชุดสีได้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม และได้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวด จัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ชุดสี ได้ปรับปรุงชุดสีโดยลดน้ำหนักสีดำ

จากการสังเคราะห์ข้อมูลแล้ว นำมาพัฒนาสร้างสรรค์และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่า ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ปรับปรุงชุดสีโดยลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้มและได้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวด ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7” ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ชุดสีได้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม และได้ใส่อารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวด ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4

เครื่องมือชิ้นที่ 4

ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 33 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

ข้อมูลการพัฒนา/สร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นที่ 4

ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”

ไม่แก้ไข

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

ไม่แก้ไข

ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ลดน้ำหนักของสีดำ

กลวิธีการระบายสี ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ให้เพิ่มรอยปาดเกรียงพื้นหลังอีก

ข้อเสนอแนะ ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

ลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างให้เหมาะสม

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” ผู้วิจัยได้
สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีดำ กลวิธีการระบายสีได้เพิ่มรอยปาด
เกรียงพื้นหลังอีก และลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างให้
เหมาะสม

ชุดสี ได้ลดน้ำหนักของสีดำ

กลวิธีการระบายสี ได้เพิ่มรอยปาดเกรียงพื้นหลังอีก

จากการสังเคราะห์ข้อมูลแล้ว นำมาพัฒนาสร้างสรรค์และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบ
ที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่า ชุดสีได้ลดน้ำหนักของสีดำ กลวิธีการระบายสี ได้เพิ่มรอย
ปาดเกรียงพื้นหลังอีก และได้ลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่
ว่างให้เหมาะสม

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4 “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” ผู้วิจัยได้
สร้างสรรค์ผลงาน ชุดสีที่ใช้ในผลงาน ได้ลดน้ำหนักของสีดำ กลวิธีการระบายสีได้เพิ่มรอยปาด
เกรียงพื้นหลังอีก และลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัดเส้นโค้งออก เน้นการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างให้
เหมาะสม

สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน
สามารถสรุปผลการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานได้ดังนี้

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์

ผู้วิจัยได้ใส่อารมณ์ของเรื่องราว เช่นความเจ็บปวด ความเมามาย อีกทั้งเพิ่มขนาดของ
รูปทรง ขยายเข้ามาใกล้สายตา ดึงแขน ขา ให้บิดเบี้ยว ยืดให้ใหญ่ และยาวอีก สร้างสรรค์ให้เป็น
รูปแบบของตัวเอง

2. ชุดสี

ผู้วิจัยได้ลดค่าของสีต่ำลง โดยใช้สีน้ำตาลแทน หรือผสมให้เข้ม และเปลี่ยนบรรยากาศพื้นหลังให้หลากหลายแต่ละชิ้นของผลงานไม่ให้ซ้ำกัน จัดโทนสีตรงข้ามหลายคู่

3. กลวิธีการระบายสี

ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการลงสี โดยลงพื้นเรียบหลังจากใช้วิธีระบายเกลี่ยเรียบทั่วทั้งพื้นหลัง ต่อจากนั้นได้ร่างภาพ เรื่องราว ลงสีโดยใช้เกรียงปาด แด้มสีสร้างเรื่องราวให้ดูกักขะ

4. อื่นๆ

ผู้วิจัยได้ขยายและดึงอวัยวะบางจุดให้ใหญ่ ยาว หรือบิดเบี้ยว ที่แตกต่าง เพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างบรรยากาศในแต่ละภาพที่แตกต่างกัน

การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

จากการประเมินผลงานวิจัย เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมในสังคมปัจจุบัน สามารถสรุปผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ดังนี้

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าผลงานมีการบิดเบือนรูปทรง ชุดสี และกลวิธีการระบายสีมีความเหมาะสมตามแนวทางที่กำหนดรวมทั้งได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ปรากฏผล สรุปได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 สรุปได้ว่า ให้เพิ่มสีคู่ตรงข้ามลงไปบนพื้นหลัง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 สรุปได้ว่า ให้ตัดสื่อที่อยู่ด้านซ้าย คือ ล้อรถจักรยานยนต์ออก เพื่อลดจุดนำสายตา ให้มองไปที่รูปทรงมนุษย์เท่านั้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 สรุปได้ว่า พื้นหลังให้มีสีอ่อนแทรกไปด้วย ปรับสื่อให้น่าสนใจ

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงพัฒนาโดย ตัดสื่อที่อยู่ด้านซ้ายของภาพออก แล้วเพิ่มสีแดงส้ม บนพื้นหลัง ปรับสื่อให้ดูน่าสนใจ เพื่อให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แล้วนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินผลงานและได้รับการยืนยันผลงานจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ภาพที่ 34 ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ที่พัฒนาและได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ภาพที่ 34 การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1, “ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 5”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบยืด คึงให้ยาว โดยยึดแกน ขา ลำตัว ของคน ให้ยาวผิดธรรมชาติ แต่ยังคงรูปแบบสัดส่วน ทางกายวิภาคของมนุษย์ให้ยังอยู่ และบิดเบือนสีของ รูปทรงมนุษย์ให้เป็นไปตามอารมณ์ และบรรยากาศที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ลบรายละเอียดสีต่างๆ ลงเป็นแบบเรียบแบน ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นเป็นแบนเรียบ ขวดเหล้า สีแบบง่ายๆ คอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ ทำเป็นรูปทรงพอเข้าใจ ใช้สีไม่เหมือนจริง แสงตามบรรยากาศพื้นหลัง ล้อ รถจักรยานยนต์สีถึงพาหนะของยาวชนที่ใช้ในการเสพทางวิถีเดินทางเคลื่อนไหว นำไปสู่ อบายมุข ูงและสัตว์เลื้อยคลาน สีถึงพฤติกรรมของยาวชนที่ไร้จิตสำนึก ความรับผิดชอบ เพียง เพื่อเสพและหาความสนุกสนาน

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้าม โดยใช้สีแดงกับสีเขียว สีส่วนรวมเป็นสีโทนเย็นและสีโทนร้อน ใน อัตราส่วน 80 : 20 เพื่อสื่อถึงความมัวเมา หลงผิด ไร้จิตสำนึกความรับผิดชอบ

กลวิธีการระบายสี ใช้แปรงระบายสีแบบเกลี่ยเรียบ บนพื้นหลัง ใช้เกรียงปาด แต้ม รูปทรง เนื้อหาเรื่องราว เพื่อให้เกิดความขัดแย้งของพื้นหลังและรูปทรง แต่มองดูแล้วมีความรู้สึกโดดเด่นของรูปทรง ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการระบายสีทั้งสองวิธี มาใช้ร่วมกัน ทำให้ภาพมีความเป็นเอกภาพและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าผลงานมีการบิดเบือนรูปทรง ชุดสี และกลวิธีการระบายสีมีความเหมาะสมตามแนวทางที่กำหนดรวมทั้งได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ปรากฏผล สรุปได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 สรุปได้ว่า ให้ลดพื้นที่สีเหลืองโดยการเพิ่มสีอื่น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 สรุปได้ว่า ให้ลดพื้นที่สีเหลือง โดยการเพิ่มสีอื่นและลดรายละเอียดของสีอลง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 สรุปได้ว่า ให้ปรับแสดงสะท้อนของบรรยากาศและแสงของรูปทรงมนุษย์ให้สัมพันธ์กัน

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงพัฒนาโดย ได้แก้ไข ลดพื้นที่สีเหลือง โดยเพิ่มสีแดง และลดรายละเอียดสี ปรับแสงสะท้อนของรูปทรง เพื่อให้รูปและพื้นหลังมีความสมดุล และสมบูรณ์

แล้วนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินผลงานและได้รับการยืนยันผลงานจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ภาพที่ 35 ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2 ที่พัฒนาและได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ภาพที่ 35 การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 6”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบยืด ดึงให้ยาว โดยยึดแกน ขา ลำตัว ของคน ให้ยาวผิดธรรมชาติ แต่ยังคงรูปแบบสัดส่วน ทางกายวิภาคของมนุษย์ให้ยังอยู่ และบิดเบือนสีของ รูปทรงมนุษย์ให้เป็นไปตามอารมณ์ และบรรยากาศที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ลบรายละเอียดสิ่งต่างๆ ลงเป็นแบบเรียบแบน ได้แก่ ขวดเหล้า สื่อแบบง่ายๆ คอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ ทำเป็นรูปทรงพอเข้าใจ ใช้สีไม่เหมือนจริง แสงตามบรรยากาศพื้นหลัง ล้อรถจักรยานยนต์สื่อถึงพาหนะของเยาวชนที่ใช้ใน การเดินทางเคลื่อนไหว นำไปสู่อบายมุข ภาพเด็กทารก คือที่มาของพฤติกรรมเยาวชนที่ไร้จิตสำนึก ความรับผิดชอบ เพียงเพื่อเสพและหาความสนุกสนาน ทำให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันสมควร

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้าม โดยใช้สีแดงกับสีเขียว สีส้ม สีฟ้า สีส่วนรวมเป็นสีโทนร้อนและสี โทนเย็น ในอัตราส่วน 80 : 20 เพื่อสื่อถึงความมีวาม หลงผิด อารมณ์รุนแรง ไร้อัจฉานึกความ รับผิดชอบ

กลวิธีการระบายสี ใช้แปรงระบายสีแบบเกลี่ยเรียบ บนพื้นหลัง ใช้เกรียงปาด แฉม รูปทรง เนื้อหาเรื่องราว เพื่อให้เกิดความขัดแย้งของพื้นหลังและรูปทรง แต่มองดูแล้วมีความรู้สึกโดดเด่น ของรูปทรง ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการระบายสีทั้งสองวิธี มาใช้ร่วมกัน ทำให้ภาพมีความเป็น เอกภาพและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 และนำกลับไปหา ผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าผลงานมีการบิดเบือนรูปทรง ชุดสี และ กลวิธีการระบายสีมีความเหมาะสมตามแนวทางที่กำหนดรวมทั้งได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้ ผลงานมีความสมบูรณ์ปรากฏผล สรุปได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 สรุปได้ว่า ให้เพิ่มสีพื้นหลัง ให้สอดคล้องกับเนื้อหา รูปทรงมนุษย์

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 สรุปได้ว่า ให้เพิ่มสี บรรยากาศพื้นหลังเป็นสีคู่ตรงข้ามของสีฟ้า

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้เสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 สรุปได้ว่า ให้ลดพื้นที่สีฟ้าลง โดยเพิ่มสีอื่น

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงพัฒนาโดย ได้เพิ่มสีแดง ส้มเหลือง บนพื้นหลัง เพื่อให้รูปและพื้นหลังมีความสมดุลและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แล้วนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินผลงานและได้รับการยืนยันผลงานจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ภาพที่ 36 ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 ที่พัฒนาและได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ภาพที่ 36 การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3, “ภาพโง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7”

สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบยืด คึงให้ยาว โดยยืดแขน ขา ลำตัว ของคนให้ยาวผิดธรรมชาติ แต่ยังคงรูปแบบสัดส่วน ทางกายวิภาคของมนุษย์ให้ยังอยู่ และบิดเบือนสีของรูปทรงมนุษย์ให้เป็นไปตามอารมณ์ และบรรยากาศที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ลบรายละเอียดสีต่างๆ ลงเป็นแบบเรียบแบน ได้แก่ โทศัพท์เคลื่อนไหวที่ สื่อแบบง่ายๆ ทำเป็นรูปทรงพอเข้าใจ ใช้สีไม่เหมือนจริง แสงตามบรรยากาศพื้นหลัง ภาพเด็กทารก คือที่มาของพฤติกรรมเยาวชนที่ไร้จิตสำนึก ความรับผิดชอบ เพียงเพื่อเสพและหาความสนุกสนาน ทำให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ที่นำไปสู่ความไม่พร้อมในการมีครอบครัว และรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตร

ชุดสี ใช้สีคู่ตรงข้าม โดยใช้สีแดงกับสีเขียว สีส้ม สีฟ้า สีส่วนรวมเป็นสีโทนร้อนและสีโทนเย็น ในอัตราส่วน 80 : 20 เพื่อสื่อถึงความมัวเมา หลงผิด อารมณ์รุนแรง ไร้จิตสำนึกความรับผิดชอบ

กลวิธีการระบายสี ใช้แปรงระบายสีแบบเกลี่ยเรียบ บนพื้นหลัง ใช้เกรียงปาด แต้ม รูปทรง เนื้อหาเรื่องราว เพื่อให้เกิดความขัดแย้งของพื้นหลังและรูปทรง แต่มองดูแล้วมีความรู้สึกโดดเด่นของรูปทรง ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการระบายสีทั้งสองวิธี มาใช้ร่วมกัน ทำให้ภาพมีความเป็นเอกภาพและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาสร้างสรรคผลงานชิ้นที่ 4 และนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าผลงานมีการบิดเบือนรูปทรง ชุดสี และกลวิธีการระบายสีมีความเหมาะสมตามแนวทางที่กำหนดรวมทั้งได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ปรากฏผล สรุปได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นในทางเดียวกันว่า ให้เพิ่มความเข้มของพื้นหลัง เพื่อเพิ่มค่าแดงพลังอารมณ์ให้มากขึ้นอีก

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงพัฒนาโดย ได้เพิ่มความเข้มของพื้น โดยใช้สีแดงส้ม ลงบนพื้นหลังเพื่อให้ภาพค่าแดงพลังอารมณ์ ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แล้วนำกลับไปหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินผลงานและได้รับการยืนยันผลงานจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ภาพที่ 37 ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 ที่พัฒนาและได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ภาพที่ 37 การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4, “ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 8”
สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 100 x 120 เซนติเมตร

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบยืด ดึงให้ยาว โดยยึดแขน ขา ลำตัว ของคนให้ยาวผิดธรรมชาติ แต่ยังคงรูปแบบสัดส่วน ทางกายวิภาคของมนุษย์ให้ยังอยู่ และบิดเบือนสีของรูปทรงมนุษย์ให้เป็นไปตามอารมณ์ และบรรยากาศที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ลบรายละเอียดสีต่างๆลงเป็นแบบเรียบแบน ได้แก่ ขวบน้ำเกลือ เป็นรูปทรงเรียบแบน บิดเบือนสีตามบรรยากาศของพื้นหลัง สายน้ำเกลือเชื่อมโยง เกี้ยวพัน เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวของภาพซึ่งจะไปสัมพันธ์กับสายรกของเด็ก คิม กรรไกร เป็นแบบเรียบง่าย ไม่เน้นความเหมือนจริง โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมแบน ไม่มีรายละเอียด เม็ดยา สื่อแบบง่ายๆ พอรู้ว่าเป็นสัญลักษณ์ ภาพเด็กเป็นรูปทรงแบนเรียบ อวัยวะแขน ขา สื่อพอเข้าใจ สีบิดเบือนตามบรรยากาศพื้นหลัง

ชุดสี ใช้ชุดสีคู่ตรงข้าม โดยใช้คู่สีส้มกับสีฟ้า สีส่วนรวมเป็นสีโทนร้อนและโทนเย็น ในอัตราส่วน 80 : 20 เพื่อสื่อถึงความเจ็บปวด ทรมาน ในบรรยากาศที่ร้อนแรง สีโทนร้อนที่ใช้คือ บริเวณบรรยากาศพื้นหลังและตามรูปทรง เนื้อหาเรื่องราว ได้แก่สีส้มอมแดง เหตุที่ใช้สีส้มอมแดง เพื่อลดความรุนแรงของสีแดง และใช้สีเหลืองให้เกิดบรรยากาศของสีกลาง ลดความรุนแรงของสีแดงอีกชั้นหนึ่ง ส่วนสีโทนเย็นที่ใช้บนพื้นบริเวณรูปทรงมนุษย์บางส่วนเพื่อให้รูปทรงมีน้ำหนัก มิติของแสงเงาและลดความรุนแรงของสีโทนร้อน

กลวิธีการระบายสี ใช้แปรงระบายสีแบบเกลี่ยเรียบ บนพื้นหลัง ใช้เกรียงปาด แด้ม รูปทรง เนื้อหาเรื่องราว เพื่อให้เกิดความขัดแย้งของพื้นหลังและรูปทรง เพื่อให้มีความรู้สึกโดดเด่นของรูปทรง และการเกลี่ยพื้นหลังเพื่อสื่อให้เกิดบรรยากาศของการล่องลอยของรูปทรง ในการนำเทคนิคการใช้เกรียงปาด แด้ม เพื่อให้เกิดความรู้สึกของเรื่องราวให้ดูกึ่งกึ่ง หยาบช้า สีดำมูมบน ซ้ายสื่อแสดงถึงความชั่วร้ายของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการระบายสีทั้งสองวิธี มาใช้ร่วมกัน ทำให้ภาพมีความเป็นเอกภาพและเอกลักษณ์เฉพาะตัว

เครื่องมือ

จากการประเมินคุณภาพผลงานจิตรกรรมทั้ง 4 ชั้น ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อจัดลำดับความพึงพอใจในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ผลงานชั้นที่ 1	ผลงานชั้นที่ 2	ผลงานชั้นที่ 3	ผลงานชั้นที่ 4
1	อาจารย์ทวี รัชนิกร	4	2	3	1
2	ศศ.ธนา เหมวงษา	4	3	2	1
3	อาจารย์นุกุล ปัญญาดี	4	3	2	1

สรุปได้ว่าผลงานชั้นที่ 4 ภาพผลงานชื่อ ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน เป็นผลงานที่ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” สามารถสรุปผลการวิจัยตามหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์จำนวน 3 คน ได้แก่ เอมีลนูเด (Emil Nolde) แอร์นส์ท ลุกวิด เคิร์ชเนอร์ (ErnstLudwing Kirchner) อี貢ชิลเลอร์ (Egon Schiele) รวมผลงาน 12 ภาพ ในประเด็น

1. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์
2. ชุดสี
3. กลวิธีการระบายสี

2. เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และผลงานจิตรกรรม จำนวน 12 ภาพ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบเดลฟายประยุกต์ (Delphi Applied Technique) โดยการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
4. วิเคราะห์สรุปผลข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อสร้างผลงานใหม่ 1 ชุด 4 ภาพ
5. สอบถามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ครั้งที่ 2 โดยนำผลงานชุดใหม่เพื่อประเมินคุณภาพผลงานหลังการพัฒนา
6. อภิปรายผลการวิจัยและแสดงนิทรรศการ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผลงานจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นผลงานจิตรกรรม 4 ชิ้น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแสดงความคิดเห็นด้วยวิธีการแบบเคลฟายประยุกต์ และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ จำนวน 4 ชิ้น ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์จำนวน 3 คนพบว่า

1.1 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ โดยส่วนรวมเป็นแบบ การยืดดึง ลำตัว แขน ขาให้ยาว สังกัดได้จากรูปของมนุษย์ ลำตัวจะยืดยาวผิดปกติ รายละเอียดหน้าตา ไม่เน้นความเหมือนจริง ปาก เขียนแบบง่าย ๆ แคพอให้รู้บางส่วนบิบบคให้สั้น แขน ขา บิดงอ ผิดธรรมชาติ มีการบิดเบือนสีของคน ซึ่งผิดจากสีธรรมชาติ รายละเอียดส่วนต่างๆ ของร่างกายเป็นแบบง่าย ๆ โดยส่วนรวมเป็นแบบบิดงอ เป็นลอน เป็นแบบปุ่มปม สังกัดได้จากกล้ามเนื้อ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยใช้เส้นตัดให้เป็นปุ่ม บางส่วนแบบบิบบให้ทะลัก หงิกงอ เป็นลอน สังกัดได้จากส่วนใบหน้า ส่วนร่างกายมาถึงคอ จะบิบบจนแฟบ แล้วไปทะลักใบหน้าและหัวส่วนบน เน้นน้ำหนักของหน้าผาก ออก และมีมือให้เป็นลอน มองโดยรวมจะเป็นลักษณะหงิกงอ

1.2 การใช้ชุดสี โดยส่วนรวมจะใช้สีที่หลากหลายด้วยสีโทนร้อนและโทนเย็นในอัตราส่วน 80 : 20 สีที่สังกัดได้จากรูป ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีนํ้าตาล สีครีม สีชมพู สีเหลือง สีม่วง สีฟ้า สีนํ้าเงิน สีเขียว สีเขียวอ่อน บางส่วนใช้สีเอกรงค์ เน้นบางส่วนเพื่อลดค่าสี ให้กลมกลืนกันเพื่อไม่ให้ตัดกันรุนแรง

1.3 กลวิธีการระบายสี โดยส่วนรวมจะระบายแบบเรียบ แบน เกือบสีบางส่วน ปาดทิ้ง ฝีแปร่งบางส่วน ไม่เก็บรายละเอียด ไม่เน้นน้ำหนัก เป็นการระบายสีแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ บางส่วนระบายแบบเกลี่ยไล่น้ำหนัก ขยี้ให้เกิดเป็นคลื่นเป็นลอน อีกทั้งระบายแบบบางๆ เน้นน้ำหนักบางส่วน

2. การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสำแดงพลังอารมณ์ เรื่อง ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ พบว่า การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์จะต้องใส่อารมณ์เข้าไปในเรื่องราว บิบบ ยืด บิดงอ ให้หลากหลายท่าทาง ขยายให้ใหญ่เพื่อสร้างพลังและอารมณ์ความรู้สึก

2.2 ชุดสี พบว่า การสร้างบรรยากาศพื้นหลังต้องหลากหลาย เพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อน และทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย เปลี่ยนคู่สี ตรงข้ามหลายๆ คู่

2.3 กลวิธีการระบายสี พบว่า เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆสามารถทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกได้ เช่น การใช้เกรียง หรือ ไม้แบนๆ ใช้แต้มสีให้นำเกลียด น่ากลัว ถ้าใช้แปรงหรือพู่กันเกลี่ยสีให้เรียบ ทำให้บรรยากาศดูเว้งว่างกว้างไกล ดังนั้น เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานมีอิทธิพลต่อเรื่องราว เนื้อหาผลงานสร้างสรรค์อย่างมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลงานจิตรกรรมของศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ จำนวน 3 คน พบว่าการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เป็นแบบ การยืด ดึง ลำตัว แขน ขาให้ยาวบางส่วนบีบคั้นให้สั้น แขนขา บิดงอ ผิดธรรมชาติ มีการบิดเบือนสีของคน ซึ่งผิดจากสีธรรมชาติ รายละเอียดส่วนต่างๆของร่างกายเป็นแบบง่าย ๆ โดยส่วนรวมเป็นแบบบิดงอ เป็นลอน เป็นแบบปุ่มปม สังกะสีได้จากกล้ามเนื้อ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยใช้เส้นตัดให้เป็นปุ่ม บางส่วนเป็นแบบบีบให้ทะลัก หักงอ เป็นลอน สังกะสีได้จากส่วนใบหน้า ส่วนร่างกายมาถึงคอ จะบีบจนแฟบ แล้วไปทะลักใบหน้า และหัวส่วนบน เน้นน้ำหนักของหน้าผาก ออก และมือให้เป็นลอน มองโดยรวมจะเป็นลักษณะ หักงอการใช้ชุดสี จะใช้สีที่หลากหลายด้วยสีโทนร้อนและโทนเย็น ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีนํ้าตาล สีครีม สีชมพู สีเหลือง สีม่วง สีฟ้า สีนํ้าเงิน สีเขียว สีเขียวอ่อน บางส่วนใช้สีเอกรงค์ เน้นบางส่วนเพื่อลดค่าสี ให้กลมกลืนกันเพื่อไม่ให้ตัดกันรุนแรงกลวิธีการระบายสี ระบายแบบเรียบแบน เกลี่ยสีบางส่วน ปาดทิ้งผิแปรงบางส่วน ไม่เก็บรายละเอียด ไม่เน้นน้ำหนัก เป็นการระบายสีแบบ 2มิติ และ 3มิติ บางส่วนระบายแบบเกลี่ยไล่สีน้ำหนัก ขยี้ให้เกิดเป็นคลื่นเป็นลอน อีกทั้งยังระบายแบบบางๆ เน้นน้ำหนักบางส่วน ซึ่งเป็นผลงานที่ถ่ายทอดอารมณ์สอดคล้องกับทฤษฎีอารมณ์นิยม

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่1 ภาพผลงานชื่อ “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 5” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ใช้รูปแบบการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยใส่อารมณ์ในเรื่องราว เพิ่มขนาดของรูปทรงขยายเข้ามาให้ใกล้ตา คือ แขน ขา ให้บิดเบี้ยว ใหญ่ ยาว และเป็นรูปแบบของตนเอง พื้นหลังเกลี่ยสีให้เรียบ รูปทรงของเรื่องราวระบายสีโดยใช้เกรียงปาด แต้ม ให้เกิดความรู้สึกกักขะสร้างความหลากหลายของภาพ โดยเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามและพื้นหลังที่แตกต่างกัน เพื่อไม่ให้บรรยากาศซ้ำซ้อน สื่อเทคโนโลยี เช่น จักรยานยนต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สื่อถึงวิถีชีวิตเขาวชน

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2 ภาพผลงานชื่อ “โง่เขลา เขาวชน หมายเลข 6” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ใช้รูปแบบการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยใส่อารมณ์ในเรื่องราว เพิ่มขนาดของรูปทรงขยายเข้ามาให้ใกล้ตา คือ แขน ขา ให้บิดเบี้ยว ใหญ่ ยาว และเป็นรูปแบบของตนเอง พื้นหลัง

เกลี้ยสีให้เรียบ รูปทรงของเรื่องราวระบายสีโดยใช้เกรียงปาด แต้ม ให้เกิดความรู้สึกกักขะ สร้างความหลากหลายของภาพ โดยเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามและพื้นหลังที่แตกต่างกัน เพื่อไม่ให้บรรยากาศซ้ำซ้อน สื่อเทคโนโลยี เช่น จักรยานยนต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สื่อถึงวิถีชีวิตเยาวชน

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 ภาพผลงานชื่อ “โง่เขลา เยาวชน หมายเลข 7” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ใช้รูปแบบการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยใส่อารมณ์ในเรื่องราว เพิ่มขนาดของรูปทรงขยายเข้ามาให้ใกล้ตา คือ แขน ขา ให้บิดเบี้ยว ใหญ่ ยาว และเป็นรูปแบบของตนเอง พื้นหลังเกลี้ยสีให้เรียบ รูปทรงของเรื่องราวระบายสีโดยใช้เกรียงปาด แต้ม ให้เกิดความรู้สึกกักขะ สร้างความหลากหลายของภาพ โดยเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามและพื้นหลังที่แตกต่างกัน เพื่อไม่ให้บรรยากาศซ้ำซ้อน สื่อเทคโนโลยี เช่น จักรยานยนต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สื่อถึงวิถีชีวิตเยาวชน

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 ภาพผลงานชื่อ “โง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ใช้รูปแบบการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์โดยใส่อารมณ์ในเรื่องราว เพิ่มขนาดของรูปทรงขยายเข้ามาให้ใกล้ตา คือ แขน ขา ให้บิดเบี้ยว ใหญ่ ยาว และเป็นรูปแบบของตนเอง พื้นหลังเกลี้ยสีให้เรียบ รูปทรงของเรื่องราวระบายสีโดยใช้เกรียงปาด แต้ม ให้เกิดความรู้สึกกักขะ สร้างความหลากหลายของภาพ โดยเปลี่ยนคู่สีตรงข้ามและพื้นหลังที่แตกต่างกัน เพื่อไม่ให้บรรยากาศซ้ำซ้อน สื่อเทคโนโลยี เช่น จักรยานยนต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สื่อถึงวิถีชีวิตเยาวชนซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัฐภูมิ ศิวพันธ์มิตร (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการแผ่ตัวของต้นทานตะวันในพุทธศตวรรษปัจจุบัน โดยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อสะท้อนภาพ “กิเลสตัณหา” คือสภาวะของความอยากที่ต้องการได้รับการตอบสนองโดยแบ่งเป็นความอยากที่อยู่ภายนอก คือเน้นไปที่การตอบสนองในรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส รวมไปถึงข้อเสียเกียรติยศต่างๆ และภายใน คือความอยากที่เป็นการตอบสนองตอบทางจิตใจและภาพในห้วงนึกคิดเป็นมโนสัมผัส เช่น อยากเป็นนั่น อยากได้นี้ เกิดภาพวิมานทางความคิด หากสภาวะความอยากนั้นอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมจริยธรรมที่ค้ำจุน และเน้นไปเพื่อการดำรงชีวิตที่ถูกต้องและไม่เป็นการเบียดเบียน สภาวะนั้นคือสภาวะปกติในการดำรงอยู่ของมนุษยชาติด้วยความโลภ ละโมบ อยากได้ อยากเสพ อยากครอบครอง จนต้องพยายามไขว่คว้าตอบสนองอย่างไม่รู้จักอึดจักพอ ทำให้เกิดความคิดเห็นที่ผิด การไม่รู้จักใช้ปัญญาพิจารณาให้ประจักษ์ถึถ้วน เป็นเห็นให้ไม่รู้บุญไม่รู้บาป ชักนำไปสู่ความไม่ดีต่างๆ อย่างไม่รู้จักละอาย เป็นความเขลาที่อยู่ในจิตใจ ตามความหมายของ “อวิชชา” ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาวะความหลง ความเขลา ที่ครอบแน่นในจิตใจของมนุษย์ อันเป็นผลจากความทะยานอยากอย่างไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ กลายเป็นความไม่รู้จักผิดชอบละอายเกรงต่อบาป โดยแสดงออกในรูปแบบจิตรกรรมที่เน้นการแทนค่าความหมายของสัญลักษณ์รูปทรงวัตถุในเชิงเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมยในทางล้อเลียนเสียดสี เพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมโทรมทางจิตใจของผู้คนในยุคสมัยปัจจุบัน (รัฐภูมิ ศิวพันธ์มิตร, 2552, บทคัดย่อ)

จิรภัทร ทศนสมบุรณ์(2545, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความขัดแย้งของความต่างทางวัฒนธรรม โดยได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อสื่อความหมายสะท้อนการแสดงออกให้เห็นถึงผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การผึกโลกเข้าด้วยกันเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนในสังคมแปรเปลี่ยนไปเป็นแบบตะวันตก วิถีคิดและศาสตร์ของตะวันตก ครอบงำจิตใจให้นิยมยกย่องตะวันตก เป็นแม่แบบแห่งความทันสมัย เกิดเป็นลัทธิบริโภคนิยมซึมซาบเข้าสู่ตัวคนไทยโดยไม่รู้ตัว ทำให้เกิดเป็นความต้องการแสวงหาความหมายให้แก่ตัวเองอย่างไม่รู้จกจบสิ้น โดยจะเห็นได้ชัดในหมู่เยาวชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งกาย กิริยา มารยาท การออกสังคม การรับประทาน การคบเพื่อน การใช้คำพูด การใช้อุปกรณ์สื่อสารเกินความจำเป็น เพียงเพื่อต้องการเสริมให้ตัวเองมีลักษณะเด่นเป็นคนทันสมัย ซึ่งการรับเอาค่านิยมต่างๆ นี้ เด็กเยาวชนไทยที่กำลังเผชิญอยู่ภายใต้การพัฒนาอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดของเศรษฐกิจ และสื่อทั้งหลายยังเป็นตัวแปรอันหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมขึ้นการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ให้เห็นถึงแนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์มาจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมเมืองที่กำลังเผชิญหน้ากับการไหลบ่าเข้ามาอย่างไม่หยุดยั้งของวัฒนธรรมตะวันตก และเป็นตัวกำหนดให้ผู้คนเดินตามกันไปในทิศทางเดียวกันแบบไม่ทันตั้งตัว ซึ่งเหล่านี้เป็นการกระตุ้นเร้าให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์นี้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมได้เห็นถึงความขัดแย้งของความต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นการปลูกจิตสำนึกของผู้คนในสังคมให้รู้จักเลือกรับเอาอิทธิพลต่างชาติต่างๆ เพื่อความเหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคมไทย (จิรภัทร ทศนสมบุรณ์, 2545, บทคัดย่อ)

จากสภาพพฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งเกิดจากสาเหตุ สภาพครอบครัวแตกแยก การปรับตัวเข้าสู่วัยเยาวชน ภาระการเรียนที่ค่อนข้างหนัก ปัญหาการเงิน ปัญหาความรัก ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการพนัน ปัญหาการไม่มีสิ่งของแบบที่คนอื่นมี ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ และปัญหายาเสพติด สาเหตุทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดจากการกระทำของตนเองทั้งสิ้น ซึ่งมาจากความขาดวินัยและความรับผิดชอบ ขาดการยั้งคิดหักห้ามใจ ประมาท รู้เท่าไม่ถึงการณ์ คืออื่น ต้องการเอาชนะ คือความสามารถ เยาวชนไทยในปัจจุบันห่างไกลศาสนา ดังนั้น การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไทยคงไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่เป็นเยาวชนเองเท่านั้น แต่ทุกคนในสังคม ก็ล้วนแล้วแต่จะต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วยกันทั้งสิ้น ผลงาน “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” จึงเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เยาวชนเกิดความยั้งคิดในการแสดงพฤติกรรมทางลบ

จากการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 4 ภาพ ผู้วิจัยได้ใช้การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เป็นสื่อแทนเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยนำความเสื่อมถอยมาสู่สังคมและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย รูปทรงมนุษย์ ไม่สวมเสื้อผ้า เพื่อสื่อถึงบุคคลทั่วไปไม่มียศถาบรรดาศักดิ์ สื่อ เทคโนโลยีต่างๆ ได้แก่ จักรยานยนต์ แท็บเล็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นสัญลักษณ์แทนวิถีของเยาวชนปัจจุบัน การใช้โทนสีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์บรรยากาศพื้นหลังของผลงาน บิดเบือนรูปทรงมนุษย์นำมาสร้างเป็นเรื่องราวโดยบีบ ยืด ดึง ทำให้บิดเบี้ยว เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก ใช้เกรียงระบายสี แต้มให้เกิดรอยขรุขระ เมื่อมองดูแล้วให้ความรู้สึก กักขะ ของความไม่เป็นระเบียบวินัยของเยาวชนในสังคมปัจจุบัน อย่างไรก็ตามผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 ภาพ สื่อให้เห็นการรับรู้สัจธรรมและความจริงของเยาวชนในสังคมปัจจุบันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชนให้ไปในทางที่ดีและสร้างความตระหนักแก่องค์กรและหน่วยงานต่างๆ หาแนวทางป้องกันและแก้ไขร่วมกันที่ส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งความสวยงามและภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมสืบไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. การสร้างสรรค์ผลงานที่มีขนาดใหญ่ สามารถสื่อความหมายด้านเรื่องราวโดยผ่านการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ และสื่อถึงวิถีของเยาวชน รูปทรงมนุษย์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การพบผู้เชี่ยวชาญในแต่ละครั้งไม่ควรทิ้งระยะเวลาให้นานเกินไปและให้สม่ำเสมอ
3. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ควรถามคำถามให้ตรงกับประเด็นที่ศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องและตามสภาพจริง
4. ควรศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องควรให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รวมทั้งแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรออกแบบรูปทรงมนุษย์ให้เป็นที่หลากหลายตามสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน
2. ควรพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานให้มีเนื้อหาในเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อเป็นสื่อให้สร้างความตระหนักให้องค์กรและหน่วยงานหาทางแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2554). ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกศล พิณกุล. (2543). เทคนิคการระบายสีน้ำมันและศิลปะวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- (2545). รูปแบบและเทคนิคการระบายสีน้ำ. กรุงเทพฯ : เอมี เทรดคิง.
- โกศล สายใจ. (2544). จิตรกรรมพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สารพันธ์ศึกษา.
- (2536). หน้า. 103-109.
- (2536). หน้า. 77-95.
- จิรภัทร ทิศนสมบูรณ์. (2545). บทคัดย่อ.
- เจตนา นาควัชระ. (2541) หน้า 89.
- เดือนใจ ชาลี. (2539).
- ชะลูด นิ่มเสมอ. (2542). องค์ประกอบศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชะวัชชัย ภาตินทร. (2544) : หน้า.135
- ทิวา วงศ์ธนาภา. (2539)
- นงนุช ภูมาลี. (2544). บทคัดย่อ.
- ประไพ วีระอมรกุล. (2553). ประวัติศาสตร์ศิลปะ. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- ประเสริฐ ศีลรัตนนา. (2528) : หน้า 16-21
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2520). การออกแบบ,ในสุนทรียภาพ. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- (2546). มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- (2554). การบิดเบือนรูปทรงรูปทัศนศิลป์, อัดสำเนา.
- (2531). หน้า 60.
- รัชนี นพเกตุ. (2539). การรับรู้. กรุงเทพฯ : ปรกาศพริก.
- (2540). หน้า 91-92.
- รัฐภูมิ ผิวพันมิตร. (2552). บทคัดย่อ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2541). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2527). ศิลปะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : วิมลอาร์ต.
- (2535). หน้า 57-59
- (2541). หน้า 48-49
- วิรุณ ตั้งอรุณ. (2537). หน้า 24.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2546) หน้า 10.

- . (2548). **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : แอคทีฟพรีนซ์.
- สมพงษ์ จิตระดับ สุอังคะวาทิน. (2554). **หนังสือพิมพ์มติชน**. (14 ก.ค. 2554) หน้า 7.
- สมพร รอดบุญ. (ม.ม.ป.). **ที่มาของการสร้างสรรค์ศิลปะของศิลปิน**. มปป.
- สุชาติ เถาทอง. (2531) หน้า 51-52.
- . (2536). **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- สุชาติ สุทธิ. (2535). **เรียนรู้การเห็น : พื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : โอ.เอสพรีนติ้งเฮาส์.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. (2525) .
- อารี สุทธิพันธ์. (2535). **การระบายสีน้ำ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- . (2532) หน้า 31-32.
- . (2522) หน้า 8-9.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. (2525).
- EgonSchiele: The Egoist (EgonSchiele: Narcisseéchorché)by Jean-Louis Gaillemin;Translated from the French by Liz Nash ©2006 ISBN 978-0-500-30121-0&ISBN 0-500-30121-2.
- EgonSchieleth.wikipedia.org/wiki/.23 มิถุนายน2555.
- Gravas,1951หน้า 23.
- homegame9.wordpress.com/**ทฤษฎีสี**/2 สิงหาคม2555.
- school.obec.go.th/huyhinpit/student/Art2/paper1.html. **หลักการจัดภาพ**. 13 สิงหาคม2555.
- www.media.rmutt.ac.th/wbi/Education/.../51hom%20theory%20art.htm. **ทฤษฎีศิลปะ**. 24 สิงหาคม2555.
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. Emil Nolde . th.wikipedia.org/wiki/ 25มิถุนายน 2555.
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. Ernst Ludwing Kirchner. th.wikipedia.org/wiki/. 26 มิถุนายน2555
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. ฟรันซ์ มาร์ค. th.wikipedia.org/wiki/26 กรกฎาคม2555.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545, หน้า 224-229.
- ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม.th.wikipedia.org/wiki/.2 กรกฎาคม2555.

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2554). ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกศล พิณกุล. (2543). เทคนิคการระบายสีน้ำมันและศิลปะวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- (2545). รูปแบบและเทคนิคการระบายสีน้ำ. กรุงเทพฯ : เอมี เทรดคิง.
- โกศล สายใจ. (2544). จิตรกรรมพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สารพันธ์ศึกษา.
- (2536). หน้า. 103-109.
- (2536). หน้า. 77-95.
- จิรภัทร ทิศนสมบูรณ์. (2545). บทคัดย่อ.
- เจตนา นาควัชระ. (2541) หน้า 89.
- เดือนใจ ชาลี. (2539).
- ชะลูด นิ่มเสมอ. (2542). องค์ประกอบศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชะวัชชัย ภาตินทร. (2544) : หน้า.135
- ทิวา วงศ์ธนาภา. (2539)
- นงนุช ภูมาลี. (2544). บทคัดย่อ.
- ประไพ วีระอมรกุล. (2553). ประวัติศาสตร์ศิลปะ. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- ประเสริฐ ศีลรัตนนา. (2528) : หน้า 16-21
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2520). การออกแบบ,ในสุนทรียภาพ. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- (2546). มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- (2554). การบิดเบือนรูปทรงรูปทัศนศิลป์, อัดสำเนา.
- (2531). หน้า 60.
- รัจรี นพเกต. (2539). การรับรู้. กรุงเทพฯ : ปรกาศพริก.
- (2540). หน้า 91-92.
- รัฐภูมิ ผิวพันมิตร. (2552). บทคัดย่อ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2541). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2527). ศิลปะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : วิมลอาร์ต.
- (2535). หน้า 57-59
- (2541). หน้า 48-49
- วิรุณ ตั้งอรุณ. (2537). หน้า 24.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2546) หน้า 10.

- . (2548). **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : แอคทีฟพรีนซ์.
- สมพงษ์ จิตระดับ สุอังคะวาทิน. (2554). **หนังสือพิมพ์มติชน**. (14 ก.ค. 2554) หน้า 7.
- สมพร รอดบุญ. (ม.ม.ป.). **ที่มาของการสร้างสรรค์ศิลปะของศิลปิน**. มปป.
- สุชาติ เถาทอง. (2531) หน้า 51-52.
- . (2536). **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- สุชาติ สุทธิ. (2535). **เรียนรู้การเห็น : พื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : โอ.เอสพรีนติ้งเฮาส์.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. (2525) .
- อารี สุทธิพันธ์. (2535). **การระบายสีน้ำ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- . (2532) หน้า 31-32.
- . (2522) หน้า 8-9.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. (2525).
- EgonSchiele: The Egoist (EgonSchiele: Narcisseéchorché)by Jean-Louis Gaillemin;Translated from the French by Liz Nash ©2006 ISBN 978-0-500-30121-0&ISBN 0-500-30121-2.
- EgonSchieleth.wikipedia.org/wiki/.23 มิถุนายน2555.
- Gravas,1951หน้า 23.
- homegame9.wordpress.com/**ทฤษฎีสี**/2 สิงหาคม2555.
- school.obec.go.th/huyhinpit/student/Art2/paper1.html. **หลักการจัดภาพ**. 13 สิงหาคม2555.
- www.media.rmutt.ac.th/wbi/Education/.../51hom%20theory%20art.htm. **ทฤษฎีศิลปะ**. 24 สิงหาคม2555.
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. Emil Nolde . th.wikipedia.org/wiki/ 25มิถุนายน 2555.
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. Ernst Ludwing Kirchner. th.wikipedia.org/wiki/. 26 มิถุนายน2555
- โวล์ฟ, นอร์แบร์ท. **เอกซ์เพรสชันนิสม์** (กรุงเทพฯ : เดอะเกรทไฟน์อาร์ท), 2552. ฟรันซ์ มาร์ค. th.wikipedia.org/wiki/26 กรกฎาคม2555.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545, หน้า 224-229.
- ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม.th.wikipedia.org/wiki/.2 กรกฎาคม2555.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์ทวี รัชนิกร
ตำแหน่ง	ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ประจำปี 2548
ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวาษา
ตำแหน่ง	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (คลอง 6)
ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์นุกุล ปัญญาดี
ตำแหน่ง	ศิลปินอิสระ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการจากมหาวิทยาลัย

ที่ ศบ.๐๕๖๔.๐๔/๑๒๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ทวี รัชนิกร (ศิษย์เก่า)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายนิคม ริมโรตง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พีระพงษ์	กฤตพิศาล	ประธาน
๒. รศ.ประไพ	วีระอมรกุล	กรรมการ
๓. ศศ.พิสิษฐ์	พัทธ์เทียน	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อวีร์รณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๕๓๗๓-๓๐๐๐ ถึง ๕๔๓๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๑๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีธรรม
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา (คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายนิคม วิมโธสง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. รศ.ประไพ	วีระอมรรกุล	กรรมการ
๓. ผศ.พิสิษฐ์	พันธ์เทียน	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่บัณฑิตศึกษาคือจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๗๑๑

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๑๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงวีรฤกษ์
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์บุณย บัญญาดี (ศิษย์นิเทศ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายนิคม วิมลโรจน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. รศ.ประไพ	วิระอมรกุล	กรรมการ
๓. ผศ.พิสิษฐ์	พันธ์เทียน	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรต เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๕๑๓-๑๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๑

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ 38
“ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 5”

ภาพที่ 39
“ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 6”

ภาพที่ 40
“ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 7”

ภาพที่ 41
“ภาพโง่เขลา ยาวชน หมายเลข 8”

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 42
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน

ภาพที่ 43
ผู้วิจัยและอาจารย์ทวี รัชนิกร ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

ภาพที่ 44
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน

ภาพที่ 45
ผู้วิจัยและผศ.ธนา เหมวาษา ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

ภาพที่ 46
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 วิเคราะห์ผลงาน

ภาพที่ 47
ผู้วิจัยและอาจารย์นุกูล ปัญญาดี ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางที่ 7 ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 1 “โง่เขลา เยาวชน หมายเลข 5”

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวี รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกูล ปัญญาดี)	สรุป
1	-	1. ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” หรือไม่ อย่างไร	ผลงานสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนได้อย่างเหมาะสม ดีมาก	ผลงานสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ดีมาก	ผลงานสอดคล้องกับเนื้อหา เรื่องราวที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ดีมาก	ผลงานสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้อย่างเหมาะสมดีมาก
2	การบิดเบือน	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์เหมาะสมดี	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์มีความเหมาะสมดี สื่ออารมณ์ของมนุษย์ได้เหมาะสม	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เสนอแนะให้สร้างรูปทรงมนุษย์เป็นตัวของตนเอง	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสม ดี
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	ชุดสี ให้ลดน้ำหนัก สีต่ำลง โดยสีดำให้ได้จากการผสมสีต่างๆ ซึ่งไม่ใช่สีดำจากหลอด	ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้น ไค้กลง หรือตัดเส้น ไค้งออกจะทำให้ภาพเด่น	ชุดสี เหมาะสมดีแล้ว สีดำสื่อได้เหมาะสม เพราะสื่อถึงความชั่วลึกกลับ	ชุดสี เหมาะสม ดี แต่ให้ลดน้ำหนักของสีดำลง

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวิ รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกุล ปัญญาดี)	สรุป
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับควรปรับปรุง หรือไม่อย่างไร	กลวิธีการระบายสี ให้พื้น หลังและเรื่องราวสัมพันธ์ กัน โดยใช้พู่กันหรือเกรียง ระบายทั้งพื้นหลังและ เรื่องราวจะทำให้เป็น เอกภาพ	กลวิธีการระบายสี ใช้ได้ อย่างเหมาะสม เพราะทำ ให้สอดคล้องกับเรื่องราวได้ ดี	กลวิธีการระบายสี เหมาะสม กระบวนการ ใช้ได้ มีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี และมี กระบวนการเป็น เอกลักษณ์เฉพาะตัว
5	อื่นๆ	5. มีข้อเสนอแนะใน ประเด็นใดบ้าง	ให้จัดองค์ประกอบที่เป็น มวล เน้นน้ำหนัก จังหวะ และพื้นที่ว่างให้เหมาะสม ควรตัดเส้นโค้งออก	ขยายภาพรูปทรงมนุษย์ให้ ใหญ่ พยายามทำให้รูปทรง มนุษย์เป็นของตนเองให้ มาก แต่ให้เพิ่มวิถีความ เป็นเยาวชนอีก เช่น โทรศัพท์มือถือ เกมส์ สารเสพติด	ควรตัดเส้นวงกลมออก หรือทำให้มองเห็น หลายๆสีก็ได้ ไม่ทำ ช่องสี่เหลี่ยมเยอะ เกินไป จะทำให้เป็น จิกซอร์	ให้ตัดเส้นโค้งออก ขยายภาพรูปทรง มนุษย์ให้ใหญ่กว่าเดิม จัดองค์ประกอบให้ เหมาะสมกับพื้นที่ว่าง นำสื่อเทคโนโลยีมา ประกอบเพื่อแสดงถึง วิถีของเยาวชน

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือขั้นที่ 2 “โง้งเฮลา เยาวชน หมายเลข 6”

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวี รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกูล ปัญญาดี)	สรุป
1	-	1. ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”หรือไม่อย่างไร	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ อย่างเหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ เหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ เหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้ อย่างเหมาะสมดีมาก
2	การบิดเบือน	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสมดี	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสมกับเรื่องราวดีมาก	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ เหมาะสมกับเรื่องราว พฤติกรรมของเยาวชนดี	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ดี
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	ชุดสี ลดน้ำหนักสีดำ ให้ใช้สีน้ำตาลหรือสีที่ถูกผสมแล้ว เป็นสีเข้ม	ชุดสี ลดน้ำหนักสีดำลง และใช้สีคู่ตรงข้ามที่หลากหลาย	ชุดสี ให้เปลี่ยนคู่สีตรงข้ามใหม่ ไม่ให้ซ้ำกับเครื่องมือขั้นที่ 1 สีของเส้นโค้งให้ลดน้ำหนักสีดำลง ทำให้เกิดสีใหม่	ชุดสี มีความเหมาะสมดี แต่ให้ลดน้ำหนักสีดำลง

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวิ รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกูล ปัญญาดี)	สรุป
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับควร ปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	กลวิธีการระบายสี ให้ พื้นหลังกับเรื่องราว สัมพันธ์กัน พื้นหลัง ให้เห็นที่แปร่ง หรือ การใช้เกรียงปาด รวมอยู่ด้วย	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี ถ้าเพิ่มเทคนิคการระบายสีได้อีก จะดีมาก	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับเรื่องราวได้ดี ควรใช้เกรียงร่วมกับพื้น หลังด้วย	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับเรื่องราวได้ดี
5	อื่นๆ	5. มีข้อเสนอแนะใน ประเด็นใดบ้าง	ลดน้ำหนักสีดำของ เส้นโค้ง จัดน้ำหนัก จังหวะ พื้นที่ว่างให้ กระชับขึ้นอีก	ให้ตัดเส้นโค้งออก ใส่อารมณ์ รูปทรงมนุษย์ให้สอดคล้องกับ เรื่องราวของภาพ เพิ่มสื่อที่ แสดงถึงเยาวชนอีก เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ไอแพดแทป เล็ต ให้ตัดเส้นโค้งสีดำออก ภาพมนุษย์จะได้ลอยอย่างเป็น อิสระและเด่นขึ้น เพิ่มการบิด เบี้ยวแขน ขา และให้ยาวอีก ขยายสัดส่วนบางแห่ง	เส้นโค้งถ้าไม่จำเป็นควรจะ ตัดออกได้ ให้ใช้โทนสีที่ หลากหลาย	ให้ตัดเส้นโค้งสีดำออก และใส่อารมณ์รูปทรง มนุษย์ จัดองค์ประกอบ และนำสื่อเทคโนโลยีมา ใส่ จัดน้ำหนัก จังหวะ ให้เกิดพื้นที่ว่าง

ตารางที่ 9 ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 3 “โง้งเฮลา เยาวชน หมายเลข 7”

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวิ รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกุล ปัญญาดี)	สรุป
1	-	1. ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”หรือไม่อย่างไร	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้เหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้ดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน” เหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ได้เหมาะสม ดีมาก
2	การบิดเบือน	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์เหมาะสมกับเรื่องราว พฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบันดีแล้ว	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์เหมาะสมดี	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์เหมาะสมกับเรื่องราว พฤติกรรมเยาวชนดี ให้เพิ่มลีลา เส้นสายลำไส้ อีก เพื่อเพิ่มการเคลื่อนไหว	การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์เหมาะสมกับเรื่องราว พฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ดี
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ให้ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม เหมาะสมดี	ชุดสี ให้หลากหลาย ในการใช้สีคู่ตรงข้าม และลดน้ำหนักสีดำลงอีกเหมาะสมดี	ชุดสี เหมาะสมดี แต่ให้เปลี่ยนคู่สี หรือบรรยากาศพื้นหลัง ให้หลากหลาย ไม่ควรให้ซ้ำกัน	ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีดำของเส้นโค้ง ให้ใช้สีน้ำตาล หรือสีที่ผสมกันแล้วเป็นสีเข้ม เหมาะสมดี

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวี รัชนีกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกุล ปัญญาดี)	สรุป
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับควรปรับปรุงหรือไม่อย่างไร	กลวิธีการระบายสี ให้เพิ่มที่แปรงและสีเกรียงที่พื้นหลังเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันของเอกภาพ	กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดีมาก	กลวิธีการระบายสีเหมาะสม ให้เพิ่มร่องรอยของสีเกรียงที่พื้นผิวด้านหลังบ้าง	กลวิธีการระบายสีเหมาะสมดี
5	อื่นๆ	5. มีข้อเสนอแนะในประเด็นใดบ้าง	จัดองค์ประกอบของคนให้ขยายใหญ่ขึ้น เพิ่มเรื่องราวพื้นหลังที่เป็นลักษณะของความเป็นเยาวชน	ให้ตัดเส้น โคงสีคำออกและขยายภาพให้ใหญ่ขึ้นใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาจัดเป็นองค์ประกอบรวมให้ใสอารมณ์ของรูปทรงมนุษย์ที่แสดงความเจ็บปวด แขน ขา มนุษย์ ให้ยาวใหญ่ เกินธรรมชาติอีก	ให้ตัดเส้น โคงสีคำออกเพื่อให้ภาพคนล่องลอยเป็นอิสระ	ให้ใสอารมณ์ของรูปทรงมนุษย์แสดงความเจ็บปวดตัดเส้น โคงสีคำออก เพิ่มขนาดเรื่องราวให้ใหญ่ขึ้น

ตารางที่ 10 ตารางสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชิ้นที่ 4 “โง่เขลา เยาวชน หมายเลข 8”

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวิ รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกูล ปัญญาดี)	สรุป
1	-	1. ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรม เยาวชนในสังคมปัจจุบัน” หรือไม่ อย่างไร	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรม เยาวชน ในสังคม ปัจจุบัน” ได้เหมาะสมดี มาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรม เยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้เหมาะสมและค่อนข้าง สมบูรณ์ ให้ตัดสินใจสั่งตี คำออก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้อง กับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรม เยาวชนในสังคมปัจจุบัน” ได้เหมาะสมดีมาก	ผลงานในภาพรวม สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรม เยาวชน ในสังคม ปัจจุบัน” ได้เหมาะสม ดีมาก
2	การบิดเบือน	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ในผลงานมีความเหมาะสม หรือไม่อย่างไร	การบิดเบือนรูปทรง มนุษย์ เหมาะสมดีแล้ว	การบิดเบือนรูปทรง มนุษย์ เหมาะสม	การบิดเบือนรูปทรง มนุษย์ เหมาะสม เชื่อม สัมพันธ์กับเรื่องราวได้ดี	การบิดเบือนรูปทรง มนุษย์เหมาะสมดี
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มี ความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีดำ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม หรือสีที่ผสมจนเข้ม	ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีดำ ลงอีก บรรยายภาพพื้น หลัง ให้หลากหลายไม่ กวกรซ้ำกัน	ชุดสี เหมาะสมดีมาก เปลี่ยนชุดสีให้แตกต่าง และหลากหลายอย่าให้ซ้ำ กัน	ชุดสีในผลงาน เหมาะสม ควรลด น้ำหนักของสีดำ ความ เหมาะสมระดับดี

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 (อ.ทวิ รัชนิกร)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 (ผศ.ธนา เหมวงษา)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 (อ.นุกูล ปัญญาดี)	สรุป
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสี เหมาะสมกับควรปรับปรุง หรือไม่อย่างไร	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี	กลวิธีการระบายสี ให้ใช้ เกรียงเก็บพื้นหลัง เป็น แห้งๆ ทั่วๆ ภาพ	กลวิธีการระบายสี เหมาะสมดี พื้นหลังกับ รูปทรงมนุษย์สัมพันธ์กัน ได้ดี ให้เพิ่มรอยขาด เกรียงพื้นหลังอีก	กลวิธีการระบายสี ให้ เพิ่มรอยขาดเกรียงพื้น หลังอีก เหมาะสม ดี
5	อื่นๆ	5. มีข้อเสนอแนะในประเด็น ใดบ้าง	ให้ตัดเส้นโค้งสีดำออก เพราะเส้นโค้งสีดำทำให้ เกิดการจำกัดรูปทรง เรื่องราว เนื้อหาเกินไป ให้ใส่อารมณ์ของรูปทรง มนุษย์ที่แสดงความ เจ็บปวด เพิ่มอีก แขน ขา บิดเบี้ยวและดึงให้ ยาวอีก	เทคนิคและกระบวนการ สร้างสรรค์งานศิลปะ เหมาะสมดี คือความเป็น ตัวของตนเอง	การจัดองค์ประกอบใช้ได้ ให้เพิ่มจังหวะ พื้นที่ว่าง ให้เหมาะกับเรื่องราวให้ ตัดเส้นโค้งสีดำออก	ลดน้ำหนักสีดำ ให้ตัด เส้นโค้งออก เน้นการจัด องค์ประกอบ พื้นที่ว่าง ให้เหมาะสม

ตารางที่ 11 ตารางสรุปการตั้งคะแนนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือชั้นที่ 1-4

ลำดับที่	ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นคำถาม	ระดับความเหมาะสมและการปรับปรุง				สรุป
			เครื่องมือชั้นที่ 1	เครื่องมือชั้นที่ 2	เครื่องมือชั้นที่ 3	เครื่องมือชั้นที่ 4	
1	-	1. ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”หรือไม่ อย่างไร	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก
2	การบิดเบือน	2. การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี
3	ชุดสี	3. ชุดสีที่ใช้ในผลงานนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี
4	กลวิธีการระบายสี	4. กลวิธีการระบายสีเหมาะสมกับ ควรปรับปรุงหรือไม่อย่างไร	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ผลงานในภาพรวมสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย “ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน”ในระดับ ดีมาก ด้านการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ในผลงานมีความเหมาะสมในระดับดี ด้านชุดสีที่ใช้ในผลงานมีความเหมาะสมในระดับดีกลวิธีการระบายสีเหมาะสมในระดับดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ควรตัดเส้นโค้งออก เพื่อให้ภาพรูปทรงมนุษย์เป็นจุดเด่น และเกิดอิสระในการล่องลอย

การบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ควรใส่อารมณ์ของเรื่องราว เช่น ความเจ็บปวด ความเมามาย อีกทั้งเพิ่มขนาดของรูปทรง ขยายเข้ามาใกล้สายตา ดึงแขนขา ให้บิดเบี้ยว ยืดให้ใหญ่ และยาวอีก สร้างสรรค์ให้เป็นรูปแบบของตัวเอง

ชุดสี ให้ลดน้ำหนักสีด่าง โดยให้ใช้สีน้ำตาลแทนหรือผสมให้เข้ม เปลี่ยนบรรยากาศพื้นหลังที่หลากหลายอย่าให้ซ้ำกัน จัดโทนสีตรงข้ามหลายๆ คู่ กลวิธีการระบายสี ให้หากระบวนการใหม่ๆ ซึ่งเป็นของตนเอง ให้พื้นหลังและเรื่องราวในการใช้เกรียงปาด แต้มสีสัมพันธ์กัน ไม่ควรปาดและแต้มเฉพาะรูปทรงมนุษย์

อื่นๆ ควรขยายหรือดึงอวัยวะบางจุดให้ใหญ่ ยาว หรือบิดเบี้ยว ที่แตกต่างเพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างบรรยากาศในแต่ละภาพที่แตกต่างกัน

แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน/พัฒนาผลงาน

จากการสัมภาษณ์และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์/พัฒนาผลงาน ได้ดังนี้

แนวคิดเนื้อหา ภาพสะท้อนพฤติกรรมเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

- การบิดเบือนเป็นการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ ในลักษณะ บีบ ทำให้ลำตัวแบน บิดเบี้ยว ดึงให้ยาว ขยายให้ใหญ่ แสดงอารมณ์ความเจ็บปวดเมามาย ตามรูปแบบของผู้วิจัย
- ชุดสี ใช้โทนสีร้อนมากกว่าโทนสีเย็น ในลักษณะของสีตัดกัน ใช้สีดำแสดงความชั่วร้าย ซึมเศร้าและสังเวช โดยใช้น้ำตาลหรือสีที่ผสมจนเข้ม สร้างบรรยากาศพื้นหลังที่หลากหลายรูปแบบ
- กลวิธีการระบายสี เกือบสีให้เรียบบริเวณพื้นหลัง ใช้เกรียงปาดและแต้มรูปทรงเรื่องราวให้ดูกึ่งขพะ และปาดด้วยเกรียงบนพื้นหลังเพื่อให้สัมพันธ์สัมพันธ์กับเรื่องราว

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายนิคม रिมนไสง
วัน เดือน ปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2506
สถานที่เกิด	1 หมู่ที่ 2 ตำบลทับสวาย อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	279 หมู่ที่ 1 ตำบลจี้ อำเภห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองม่วงใหญ่ หมู่ที่ 1 ตำบลจี้ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 ครุศาสตรบัณฑิต ศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏนครราชสีมา